

**PSYCHOTRONICA
SLOVACA
2006 - 2007**

**Zborník prednášok z kongresu
Psychotronica Slovaca**

OBSAH
Psychotronica Slovaca 18. - 19. XI. 2006

Psychotronika a psychika MUDr. Teodor ROSINSKÝ, CSc.	4
Psychotronika a naturálna medicína MUDr. Gustáv SOLÁR.....	6
Mikrovlnka: hrozba alebo pomoc? Ing. Ivan KUČERA, CSc.	9
Senzor pre meranie biologických objektov (Patent č. 281 085) h. doc. Ing. Karel KOMÁREK, PhD., doc. Ing. Ivan HEREC, CSc., prof. RNDr. Ján CHRAPAN, DrSc.	11
K problematike aplikácie princípov analógie a identity v oblasti energoinformatiky PhDr. Dušan BELKO, PhD.	16
Život Slunce a energie Ing. A. RUMLER	23
Informační terapie a příklady použití informační terapie v praxi Jana JŮZKOVÁ.....	28
Hluk Elena PETROVICKÁ	36
Priestorové usporiadanie architektonických objektov z pohľadu energo-informačných procesov Ing. Norbert SYNČÁK.....	38
Léčení vstupem do samoopravovacích hladin Ing. Milan HEIN.....	44
Kdo vypustí psa? Prom. Ing. Luděk KHEBL.....	46

Psychotronica Slovaca 17. – 18. 11. 2007

Čo prináša psychotronika 21. storočiu MUDr. Teodor ROSINSKÝ, CSc.	54
Je pomoc vždy pomoci? MUDr. Petr TARABA	57
Dynamika energo-informačných premien v priestore a čase Ing. Norbert SYNČÁK	59
Psychoterapeutický proces a jeho odraz v EIS Mgr. Stanislava TÍLEŠOVÁ, PhD., Jana JŮZKOVÁ, (kresby Hana VITTKOVÁ)	62
Myslím, myslíš, myslíme Jana JŮZKOVÁ	70
Telepatie a stroj času Ing. Aleš RUMLER.....	78
Minulé životy a formování osobnosti PhDr. Andrew Alois URBIŠ..... <i>autor nedodal podklady pre uverejnenie referátu do zborníka</i>	
Energie a spánek Renata LOPOUROVÁ... <i>autor nedodal podklady pre uverejnenie referátu do zborníka</i>	

Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca

18. - 19. XI. 2006
Nitra

Psychotronika a psychika

MUDr. Teodor ROSINSKÝ, CSc.

Zo súčasnej definície psychotroniky ako odboru, ktorý skúma a teoreticky zovšeobecňuje výsledky skúmania energoinformačných procesov viazaných na človeka a ich interakcií vyplýva, že sa nezaobrá skúmaním psychiky. Jej objektom skúmania sú hmotno-energeticko-informačné procesy.

Psychika ako neodmysliteľná súčasť existencie človeka je síce po stránke skúmania úplne v kompetencii psychologických vied, nie je však možné jej existenciu a pôsobenie ignorovať pri žiadnom skúmaní, týkajúcom sa človeka. Preto i psychotronika musí brať prítomnosť psychiky a jej prejavov na vedomie. Psychika v organizme pôsobí na všetky procesy, teda i na procesy v energoinformačnom systéme človeka, čo sme spomínali pri rozličných odborných podujatiach mnohokrát. Psychotronika sa síce v našich podmienkach koncentruje temer výlučne na skúmanie energoinformačných systémov a ich interakcií, ale to nie je celý sortiment objektov zaujímavých psychotroniku. Žiaľ, na iné oblasti nemáme podmienky – ani ľudí na výskum, ani zdroje, a ani vhodné subjekty so schopnosťami, ktoré by bolo potrebné skúmať.

Psychika je však nutnou súčasťou javov, ktoré v ďalšom spomeniem, a teda je nutné o tom vedieť a mať aj postupy, ktorými dokážeme odlišiť v skúmanom jave vrstvu skutočne psychotronickú a vrstvu psychickú. Preto som túto tému vybral ako komplexnú informáciu o problematike.

Objektami psychotronického skúmania, ktoré psychotronika „zdedila“ po jej čiastočnej predchodkyni parapsychológii sú i telepatia, telegnózia, prekondícia a telekinéza.

Telepatia čiže prenos obrazových vnemov na diaľku medzi dvomi osobami – teda nie

prenos či čítanie myšlienok, ako sa to medzi ľuďmi hovorí a bulvárne médiá rozširujú – je experimentálne najmä v USA a v bývalom ZSSR bohaté preskúmaná a plne akceptovaná. Ľudia, u ktorých sa spoznali schopnosti vysielat' alebo schopnosti prijímat' obrazové vnemy sú schopní pri metodicky prísne riadených pokusoch zachytiť veľmi presne to, čo v tom istom čase vidí vzdialený induktor. Počas takých pokusov sa psychika účastníkov neprejavuje ničím zvláštnym, nejde spravidla ani o nejakú zvýšenú námahu psychických procesov. Pozoruhodné je však občasné objavenie sa spontánnych, teda ničím známym nepodmienených a neriadených javov, pri ktorých dochádza k posunu v časovej synchronizácii, teda k akémusi križeniu riadenej experimentálnej telepatie a buď spontánnej prekognície alebo spontánnej telegnózie v čase. To sú síce stále javy psychotronického záujmu, ale účasť psychiky je tu evidentná i keď bez psychologických výskumov, ktoré v tejto súvislosti neexistujú, nie celkom vysvetliteľná.

Podľa všetkého významnejšia účasť psychiky subjektu, teda nielen vôľa a pripravenosť s koncentráciou ako pri telepatii, ale i špecifické zameranie vnímania, je potrebné pri telegnózii čiže jasnovidectve, teda videní dejov, ktoré sa v reálnom čase dejú niekde inde mimo priameho dosahu vnímania subjektu alebo videnia dejov, ktoré sa diali v určitom čase na určitom mieste. Pri takých spontánnych zážitkoch býva psychika zdrojom vyvolávajúceho faktora, ktorý taký jav spúšťa, často v situácii narušenia psychickej pohody, strese a podobne. Ak subjekt dokáže dostať túto svoju schopnosť pod vôľovú kontrolu a môže si sám určiť miesto alebo čas a miesto telegnostického videnia, psychika sa zapája do

deja v podstate zhodne ako pri telepatii, spomenuté špecifické zameranie vnímania sa automatizuje. Ide tu teda o jav, ktorý ukazuje, že spontánne spustenia týchto prejavov schopnosti sú vždy psychicky a to viac v negatívnej ako pozitívnej konštelácii stavu podmienené, kontrolované využívanie schopnosti už prebieha vcelku v normálnom psychickom režime.

U prekognície, teda predvidenia dejov, ktoré sa majú stať v určenej budúcnosti na určenom mieste, je situácia komplikovanejšia. Nejde tu o žiadne veštenie a už vonkoncom nie o trhovo podmienené veštenie, s tým sa psychotronika nezaobrá, ale o spontánne videnia udalostí z budúcnosti /videné samozrejme z perspektívy nášho konvenčného vnímania plynuceho jednosmerného času/. Takých seriózne spracovaných prípadov je celosvetovo málo, pretože metodika verifikácie je veľmi presná a prísna. I z tých málo známych prípadov však možno dedukovať, že ide o značné psychické vypätie, ktoré síce nemá spúšťač v psychike, ale priebeh takého stavu, čo bývajú rádovo len minúty, je sprevádzaný i emotívnymi prejavmi a najmä intenzívnymi neprijemnými pocitmi, ktoré sa môžu cez psychiku prejavovať i na vegetatívnej telesnej úrovni. S javom prekognície je experimentovanie vlastne nemožné, možno spracovať len spontánne epizódy a preto ani nemožno posúdiť rozdiel stavu psychiky medzi spontánnymi a riadenými epizódami.

Osamotene tu stojí telekinéza, zvaná tiež skoršie psychokinéza, teda pohybovanie predmetmi bez použitia viditeľnej mechanickej sily. Je známych viac prípadov pohybovania veľmi ťažkými predmetmi /Rosenheimský prípad/ i pohybovania ľahšími predmetmi ale veľkou silou a rýchlosťou, i vo forme teleportácie, teda objavovaním sa predmetov v miestach, kam sa pri bežnom trojdimenzionálnom priestore nemali ako dostať /Myszkovský prípad/. Vo všetkých

takto sa prejavovaných javoch išlo o psychické osobitosti zapríčiňovateľa pohybov predmetov, čo bol mladistvý človek v dlhodobom psychickej alebo psychoreaktívne podmienenom stave napätia. Naopak, pri riadených experimentoch s osobami so zistenými schopnosťami telekinézy dochádzalo počas pokusu spolu so zistenými ukazovateľmi telesnej námahy aj k prítomnosti znakov námahy psychickej, najmä koncentrácie pri potlačení vnímaní a myslení.

Vidíme teda, že psychika ako sprievodný – a iste v niektorých konšteláciách ako rozhodujúci faktor – hrá rôzne dôležité úlohy pri javoch, ktoré psychotronika skúma a teda je potrebné ju aspoň brať na zreteľ, pretože jej viditeľné zmeny oproti zisteným súvislostiam, ktoré som prezentoval, môžu znamenať i pre psychotronické skúmanie dôležitý ukazovateľ. V prípadoch takých odchýliek psychického stavu počas skúmaných javov by malo byť jasné, že ide o niečo iné v samotnom jave, alebo o iné súvislosti medzi javom a psychikou, ktorých význam je potrebné odhaliť a rým rozšíriť poznatky nielen o súvislostiach s psychikou ale i o samotnom skúmanom jave.

Nakoniec nezaškodí pripomenúť často prehliadané dávnejšie známe pravidlo, že žiadny doteraz známy jav, ktorý skúmala psychotronika vrátane javov, ktoré v energoinformačnej medicíne predstavujú deštruktívne pôsobenie na energoinformačný systém alebo priamo na organizmus človeka, nemôže pôsobiť na psychiku v zmysle nejakého ovplyvnenia vnímania, myslenia alebo dokonca správania sa človeka. Také nepodložené a nepravdivé domnienky sa totiž šíria médiami i medzi ľuďmi vždy ľahšie pre ich hororovosť a senzačnosť na rozdiel od trizovej a pre mnohých nezaujímavej skutočnosti.

Psychotronika a naturálna medicína

MUDr. Gustáv SOLÁR

Psychotronika

Interdisciplinárny vedný odbor
študujúci
dištančné interakcie

NATURÁLNA MEDICÍNA

Okruh prevencie, diagnostiky a liečby,
kde sa dominantne využívajú
energoinformačné procesy

Duchovná

Energo - informačná

Psycho - regulatívna

Biochemicko - morfológická

TROJÚROVNŔOVÁ TEÓRIA

Tri materiálne roviny nemožno oddeliť a chápať osobitne

Každá z troch rovín má nedeliteľný vplyv na obe ostatné roviny

ENERGOINFORMAČNÉ PROCESY

majú zložku

ENERGETICKÚ INFORMAČNÚ

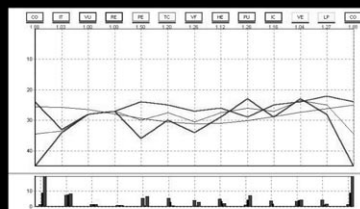
Častice spolu komunikujú
aj keď sa od seba vzd'ajújú
rýchlosťou vyššou akou je
rýchlosť svetla

Enstein, Podolski, Rosen (1935)

MOŽNOSTI ZOBRAZENIA EIP

- **Senzibilné**
virgula, kyvadlo, vizualizácia,
automatická kresba etc.
- **Technické**
napr. EAG (elektroakugrafia)

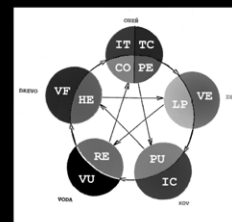
EAG - elektroakugrafia

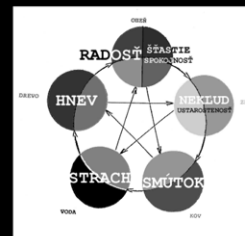
Mikrosystémy (displayové)

Regióny v organizme
v ktorých sa projekuje
celý organizmus buď
v orgánovej projekcii,
alebo v projekcii prvkov
Mnohúrovňové komplexné
energoinformačné zdroje

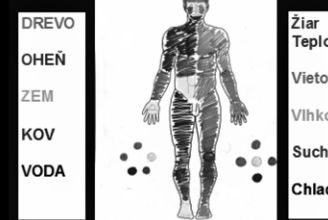
Kruhový pentagram

Emócie a elementy

Projekcie elementov na tele

Starý pentagonál

OHEŇ
(žiar)
(teplo)

DREVO (vietor) ZEM (vlhko) KOV (sucho)

VODA (chlad)

CRM – Mikrosystém kostrče

Chrbtica

- OHEŇ Calva, C - chrbtica
- DREVO Th - chrbtica
- ZEM L - chrbtica
- KOV S - chrbtica
- VODA kostrč

Mikrosystémy prsníkov

Křížový mikrosystém hlavy

pohľad zhora

OHĚŇ

(KOV ZEM DREVO)

VODA

ZÁVERY

Psychoregulatívna úroveň

- nie je vyššia ako ostatné
- je programovacia a uvedomovacia
- informácie z nej sú integrované do komplexnej informácie v organizme rovnako, ako informácie z iných úrovní

ZÁVERY

Energoinformačné prostredie

zabezpečuje komplexné

- informácie a ich toky
- interakcie

Mikrovlnka: hrozba alebo pomoc?

Ing. Ivan KUČERA, CSc. – Třinec

Na niekoľkých minulých kongresoch jsem se zabýval vlivem elektromagnetického smogu na člověka a používáním mobilních telefonů. Do oblasti potenciálního nebezpečí je možno zahrnout i mikrovlnné trouby (rúry). Pokusím se shrnout případná rizika.

Mikrovlnné trouby se objevily po 2. světové válce v podstatě jako vedlejší produkt výzkumů radarové techniky pro vojenské účely, kdy se zjistilo, že koncentrované mikrovlnné vysokofrekvenční záření může ohřívat biologické tkáně člověka i potravin.

V dnešních mikrovlnkách se používá frekvence 2450 MHz, resp. 2,45 GHz. Jejím zdrojem je buď speciální elektronka „magnetron“ s výkonem až 3000 W nebo elektronický měnič na bázi rychlých tranzistorů. Mikrovlny jsou vyvedeny vlnovodem do užitkového prostoru trouby, kde se na otáčivém podnosu ve zvláštní nádobě ohřívá požadovaná potravina. Podmínkou je, aby nádoba nebyla kovová, protože by mikrovlny odrážela. Používá se proto porcelán, sklo, keramika nebo speciální plasty. Vlnová délka mikrovlnného záření 2,45 GHz je 12,24 cm [3], což je blízko k vlnové délce vody, takže zkušený proutkař toto záření snadno zjistí pomocí virgule nebo kyvadla [2].

Nejrychlejší ohřev je u tekutých kapalin (voda), pomalejší je u tuků a cukrů.

Molekuly potravin jsou elektrické dipóly, na které naráží mikrovlnné záření a uvede je do rotace. Přitom narážejí na sousední molekuly a tím je uvádějí do pohybu, čímž se ohřívají. Vše-

obecně panuje mylný názor [3], že se potrava zahřívá „zevnitř směrem ven“. Ve skutečnosti jsou mikrovlny absorbovány nejdříve ve vnějších vrstvách potravin. Pokud se jedná o suchý rohlík nebo zemli, mikrovlny rychle proniknou dovnitř a ohřejí vnitřní obsah (párek nebo hamburger). Pevné struktury jako jsou led, vláknina nebo kosti se jen pomalu ohřívají. Proto často dochází k nerovnoměrnému ohřátí. Hluboko zmrazené potraviny bývají často na povrchu teplé a uvnitř studené. Také potenciální původci nemocí (salmonela, listerie) se v mikrovlnce úplně nezničí díky tzv. „studeným paprskům“, proto se nedostatečná hygiena při manipulaci s jídlem nemusí vyplatit [1]. Také gurmáni poznají podle chuti jídlo připravené v mikrovlnce – jeho chuť je negativně změněna.

Sovětský svaz v r. 1976 zakázal zákonem používání mikrovlnných trub, protože výzkumy sovětských vědců prokázaly, že mikrovlnné záření vede k tomu, že některé součásti výživy jako bílkoviny nebo cukry jsou nepřírodným způsobem rozkládány a vitální energie testovaných potravin je ze 60 – 90 % zničena [1] nebo se v nich zvyšuje obsah volných radikálů.

Přímé ohrožení člověka zářením v okolí trouby při jejím provozu je vyloučeno – chod je při neuzavřených dvířkách blokován, kryt nesmí být poškozen. Nebezpečí hrozí nedostatečně prokrveným tkáním jako jsou oči nebo vrchní plocha kůže.

Potraviny ozářené v mikrovlnce následně vyzařují 30 – 45 minut [2]. To odpovídá zkušenostem našich léčitelů, jejichž první otázka na klienta

je zda používa mobilný telefon alebo mikrovlnku. První pomoc léčitelů je inforatické působení na jídlo z mikrovlnky – např. jeho požehnutí.

Nová mobilní technologie přenosu informací tzv. Blue tooth“ (především u sad Hands – free) pro řidiče nebo do „štěnic“ pro tajný odposlech používá obdobnou mikrovlnnou frekvenci.

Doc. Komárek obsáhle studoval [4] [5] vliv různých technických zařízení na biopole, resp. auru člověka. Jistě by bylo velmi zajímavé, zda by jeho technologie měření aury potvrdila stanoviska léčitelů k mikrovlnkám nebo k mobilním telefonům.

Výrobci mikrovlnných trub založili svoji masivní reklamní kampaň:

- na rychlosti přípravy jídla a na jejím komfortu při porovnání s klasickým vařením nebo pečením,
- na úsporách energie, které skutečně mohou být značné a na bezpečnosti provozu,
- na kombinaci trouby s klasickým grilem.

Závěrem je třeba posoudit odpověď na řečnickou otázku v názvu referátu. Moc pozitivního toho nezůstalo; jednoznačně je třeba doporučit princip „předběžné opatrnosti“ jako u mnoha dalších rušivých zařízení.

Použitá literatura:

1. Kuncmanová, A.: Mikrovlnné přístroje – základná technika? časopis Elektroinstalátér č. 2/2004, str. 26
2. značka Cjh): (Mikrovlnné trouby.....) Pohledem proutkaře časopis Spirit č. 27/2005 – 2. 7. 2005

3. Wikipedia: Microwave
www Wikipedia, the free encyclopedia 2006
4. Komárek, K.: Úvod do bioenergetických javov
Kniha Osveta, Martin 2005
5. Komárek, K.: Vplyv vybraných typov žiarenia na vojenskú techniku a jej obsluhu
Dizertačná práca, Vojenská akadémia Liptovský Mikuláš 2003

Senzor pre meranie biologických objektov (Patent č. 281 085)

h. doc. Ing. Karel KOMÁREK, PhD.

Katolícka univerzita Ružomberok, Fakulta zdravotníctva,

Prof. RNDr. Ján CHRAPAN, DrSc.

Technická univerzita Zvolen, Fakulta ekológie a environmentalistiky Banská Štiavnica,

Doc. Ing. Ivan HEREC, CSc.

Žilinská univerzita v Žiline, Katedra experimentálnej elektrotechniky, Detašované pracovisko Liptovský Mikuláš

Resumé

V príspevku opisujeme senzor pre meranie biologických objektov „Aurograf“, ktorý bol navrhnutý a zostrojený pre meranie prejavov ľudskej aury. Auru z fyzikálneho hľadiska charakterizujeme ako priestor s elektrickým nábojom v okolí biologického, ale aj nebiologického objektu, ktorého prejavy meriame pomocou známych interakcií elektrického a magnetického poľa. Je to priestor s elektrickým nábojom v okolí ľudského tela, kde pôsobením biopotenciálu sa excitujú atómy okolitého prostredia.

Úvod

Jedným z prejavov bioenergetického poľa sú jeho excitačné a ionizačné vlastnosti, ktoré sa menia v závislosti od činnosti biologického objektu. Je známe, že pri vydaní veľkého množstva bioenergie vieme posudzovať a merať doprovodné efekty ako je zmena elektrickej vodivosti telies, zmena magnetických vlastností, fotochemické reakcie a ďalšie javy. Uvedené poznatky nás viedli ku konštrukcii špeciálnej aparatúry (Aurografu), ktorá umožní nepriamo merať excitačné a ionizačné vlastnosti aury. V podstate dokazuje prítomnosť silového pôsobenia bioenergie na elektricky nabitú časticu. Uvedená aparatúra je dnes v štádiu patentového konania.

Princíp metódy merania

Metóda využíva výbojovú trubicu, v ktorej sa pod vplyvom biopolí mení výbojový prúd, vyvolaný prirodzenými ionizačnými činidlami, vhodne modifikovaný urýchlovacím a vychylovacím elektrostatickým poľom. Uvedenou metódou overujeme excitačné a ionizačné vlastnosti aury ľudského organizmu pri rôznych podmienkach, pri použití rôznych druhov a tvarov materiálov. Experimenty ukazujú, že zostrojenou trubicou s vybranou plynovou náplňou pri experimentálne určenom tlaku a napätiach na elektródach, tečú prúdy, ktorých veľkosť odráža lokálny biopotenciál aury a tým dáva možnosť mapovať auru a tak somatický a psychický stav zdroja aury – pokusný objekt, v našom prípade človeka.

Takto získané výsledky majú z hľadiska psychického vyčerpania obsluhy rôznych technických zariadení (ovládacie prvky priameho kontaktu a predmety bezprostredného dotyku obsluhy) mimoriadny význam. V dôsledku pozorovaného vplyvu materiálov (ich ekologickej kvality) na tlmenie účinkov bioenergie je potrebné poznať rôznu stupeň tlmenia v závislosti od druhu materiálu, jeho tvaru a hrúbky.

Pri meraní excitačných a ionizačných vlastností výsledky merania ovplyvňuje:

- prechod atmosferickej fronty (pri búrke v blízkom okolí nebolo možno meranie vykonávať),

- veľkosť a vzájomný pomer napätia na trubici a vychylovacieho napätia,
- druh plynu vo výbojovej trubici a jeho tlak,
- skalibrovanie meracej aparatury pred zahájením fáze merania.

Pri meraniach sa ukázalo, že predovšetkým oblasť rúk človeka [1,2] pri určitej vzdialenosti od trubice spôsobuje zmenu prúdu medzi urýchľovacími elektródami trubice. Pri určitom pomere vychylovacieho a urýchľovacieho napätia na trubici je možné spoľahlivo merať tieto elektrické parametre.

Postup merania

Cyklus merania má tri časti:

a/ Fáza stabilizácie meracieho systému (trvá niekoľko minút).

Obsahuje proces ustálenia východiskových hodnôt a nastavenie úrovne fyzikálnych parametrov meracieho systému.

Merací systém reaguje na prítomnosť ruky človeka nárastom prúdu na urýchľovacích elektródach výbojovej trubice. Dochádza z tzv. prvotnej interakcii, človek zaujme kľudovú pozíciu (stabilizovanie miesta cca 1 m od trubice). Dĺžka časového intervalu, potrebného pre stabilizáciu meracieho systému je ovplyvňovaná aj správaním sa testovanej osoby.

b/ Fáza aktívneho pôsobenia (trvá 190 s).

Ľudí testujeme tak, že ruka meranej osoby sa priblíži k trubici, obomknú ju prstami bez toho, aby sa jej dotkla. Prsty a dlaň sú asi 2-3 cm od trubice. Prejav potenciálu u pokusnej osoby sa merajú ako zmeny prúdu v trubici za čas 190 s. Vyhodnocuje sa rozkolísanosť, stabilita, maximum, šírka špičiek, ich výška a polarita.

Pri meraní vzájomných interakcií osoby a materiálov je postup nasledovný:

- rovinné tvary sú pripevnené k systému do špeciálnych úchyto,

- rúrkové tvary s výrezom na elektródy, sú navlečené na výbojovú trubicu.

U materiálov sa posudzuje ich kladný alebo záporný vplyv na veľkosť prúdu, teda stupeň tlmenia alebo zosilnenia účinkov biopolí testovaných osôb. Niektoré materiály sa neprejavujú (správajú sa neutrálne), iné pri svojom vhodnom tvare zosilňujú účinky pôsobenia bioenergie a niektoré ich výrazne tlmia.

c/ Fáza prechodu z aktívneho pôsobenia do kľudu (trvá 90 s).

Táto fáza spočíva v prerušení aktívneho pôsobenia testovanej osoby. Osoba odťahuje ruku od trubice, a zaujme pôvodnú pozíciu vo vzdialenosti asi 1m od výbojovej trubice.

Uvedený cyklus merania sa opakuje v rovnakom poradí, pričom sa merali tieto tri režimy:

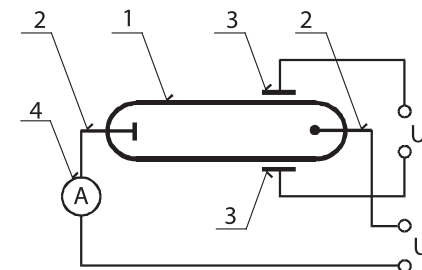
- prirodzená teplota rúk (meraná osoba bezprostredne po príchode na meracie pracovisko zaujme tzv. pokojovú pozíciu (fáza a/),
- znížená teplota rúk (pokusná osoba si tesne pred meraním umýva ruky pod studenou tečúcou vodou 1-2 minúty, potom si ich dosucha utrie),
- zvýšená teplota rúk (pokusná osoba si tesne pred meraním zohrieva ruky nad plameňom sviečky 1-2 minúty).

Výsledky meraní v uvedených situáciách sa porovnávajú a vyhodnocujú. Doterajšie skúsenosti z testovania 100 osôb dávajú slubné výsledky, takže sme s kolektívom, vyvíjajúcim túto metódu pristúpili k jej patentovaniu („Senzor pre meranie energetických prejavov biologických objektov, materiálov a ich vzájomných interakcií“, PV 1694 - 2000).

Aurograf na princípe ionizačnej komôrky

Veľkosť elektrického náboja na zberových elektródach a následného prúdu vo vonkajšom obvode zodpovedá intenzite aplikovaného bio-

poľa. Počas merania je usmernený tok nosičov elektrického náboja pod účinkom zberového poľa vychyľovaný ku skleneným stenám sondy nevelkým vychyľovacím potenciálom. Optimálny pomer signál/šum sa dosahuje zmenou pomeru potenciálov U_1/U_2 , kde U_1 je zberový potenciál a U_2 potenciál vychyľovací. Rozmery a konštrukcia senzora umožňuje mapovanie energetických pomerov biopoľa v blízkosti testovaného objektu. Primárnu ionizáciu zabezpečuje prirodzené pozadie. Nadmerné zvýšenie hustoty primárneho náboja v objeme senzora negatívne ovplyvňuje namerané výsledky.

Aurograf

Senzor pre meranie energetických prejavov biologických objektov, materiálov a vzájomných interakcií

1. výbojová trubicu
2. urýchľovacie elektródy
3. vychyľovacie elektródy
4. merač prúdu

UV – zdroj vychyľovacieho napätie

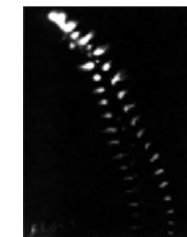
UU – zdroj urýchľovacieho napätie

Aby aparatura dávala dobré výsledky, hodnota meraného prúdu musí prekročiť o niekoľko rádov prúd pozadia (kozmetické žiarenie a žiarenie okolia).

Aparatura rieši i zachytávanie iónov pozadia a tak čiastočne eliminuje ich vplyv na výsledky merania. K tomuto účelu sme vyskúšali účinky elektrostatických a magnetických polí. Ako ope-

ratívnejšie sa prejavilo vychyľovanie elektrostatické. Aparatura je v prevedení stacionárnom a môže byť aj v mobilnom.

Auru môžu senzibilní jednotlivci priamo pozorovať. Títo ľudia vedia auru vyhodnotiť z hľadiska tvaru, sýtosti, farebnosti a rozloženia so vzdialenosťou od povrchu tela. Verifikácia aury, okrem priameho subjektívneho pozorovania sa môže robiť objektívne, napr. pomocou Kirlianovej fotografie [1,2,3], prípadne meraním druhotných prejavov aury, ako je napr. ionizácia, príp. excitácia atómov prostredia v okolí ľudského tela [4,5,6,7].

Žiarenie listov rastlín

Obr.1 list brečtanu

Obr. 2 list aloe

Obr. 3 list pakostu

Pre zabezpečenie úspešnej činnosti aurografa bolo potrebné vytvoriť vo výbojke podobné prostredie z hľadiska objemovej hustoty elektrického náboja, ako je v prostredí ľudského tela a vytvoriť dostatočne dlhú strednú voľnú dráhu molekúl.

Podmienky merania a technické predpoklady

Pre merania je možno využiť rôzne typy plynov (čistých a zmesí) a ich koncentrácie. Vhodné sú čisté plyny, kde sa dobre definujú základné energetické pomery, čo je výhodné pre výpočty a nastavenie meracej aparatury. V aparatúre treba vytvoriť taký stav, aby sme predĺžili strednú voľnú dráhu iónov a predĺžili rekombinačnú dobu. Celkový prúd (šum) spôsobený kozmickým žiarením a žiarením zeme je o 4 až 5 rádov nižší ako najmenšie nami merané hodnoty prúdu, vyvolané pôsobením biopolí človeka.

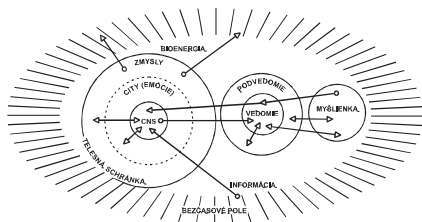

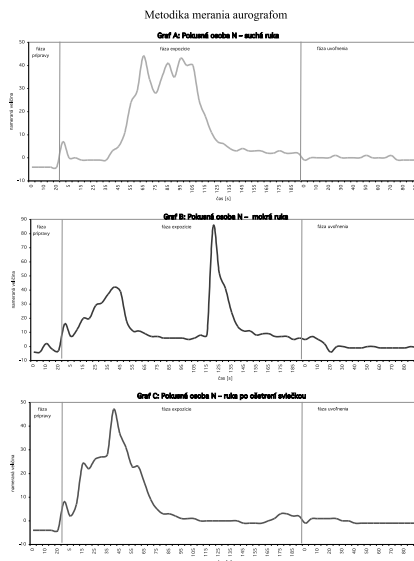
Schéma predstavy pôsobenia energie primárneho zdroja na človeka

Vplyv vedomia

Pretože sa jedná o meranie bioenergie človeka, presnejšie povedané ionizačných účinkov aury, sú namerané výsledky závislé od individuality každého človeka, jeho momentálneho psychického stavu. Ďalej závisia od typu osobnosti (introvert, extrovert) a od vplyvu vonkajších podmienok. Vieme, že prirodzené zhromažďovacie a premiestňovacie miesta bioenergie sú akupunktúrne meridiány, ktoré prechádzajú ľudským telom, celý nervový systém, koncové body tela (napr. špičky prstov).

Z hľadiska najväčšieho vyžarovania jedinca, čo bolo potvrdené v publikáciách [1,2,3] sa ukazuje ako najvhodnejšie zamerať sa na ruky, kde boli zmerané najväčšie gradienty teploty a tiež hodnoty potenciálu. Medzi zápästím a koncami

prstov boli u špičkových senzibilov namerané teplotné gradienty 10 až 12°C. Skúšobná vzorka ľudimala priemer jednotky stupňov. Veľký vplyv na výsledky merania má i schopnosť koncentrovať sa na danú činnosť, dĺžka a četnosť opakovaných meraní.

Metodika merania aurogramom

Experimenty ukázali, že znížené napätie sa prejavilo rastom hodnôt prúdu a došlo k zvýšeniu citlivosti aparatury. Dá sa povedať, že za týchto podmienok neplatí klasický Ohmov zákon, že sa tu objavuje oblasť, kde so znižovaním napätia rastie prúd a teda sa objaví i oblasť záporného odporu.

Niektoré materiály dobre prepúšťajú bioenergiu a niektoré ich výrazne tlmia. Dá sa povedať, že pôsobia podobne ako Faradayova klietka.

Výsledné hodnoty závisia okrem typu materiálu, tvaru i od jeho hrúbky. U plastických látok a iných izolantov veľkú rolu hrá permitivita daného materiálu a tiež činiteľ dielektrických strát tgδ.

Pri všetkých meraniach sa dbalo na to, aby boli dodržané rovnaké podmienky merania.

Všeobecné poznatky vyvedené z merania aurogramom

Nami vykonané merania poskytli výsledky, ktoré zhodne so skúsenosťami iných pracovníkov [1,2,3,4,5,6] ukazujú závislosť prúdu aurogramu od stavu meranej osoby v čase merania, či je to ráno po zbudnutí, po únave, pred spánkom. Najväčšie hodnoty sa namerali doobeda, alebo skorom poobede. Veľký vplyv na merania má prechod atmosférickej fronty, kedy v dobe búrok sú také výkyvy v hodnotách, že toto meranie sa nedá akceptovať. Vysoké hodnoty pozorované u senzibilov sú predovšetkým dané ich vrodenými vlastnosťami a schopnosťou sústrediť sa a priviesť sa až do meditatívneho stavu vedomia.

Na namerané výsledky majú vplyv i skryté nemoci, nervozita (nie každá meraná osoba sa vie sústrediť a uvoľniť), úzkosť, teplota, telesná konštitúcia, prítomnosť ďalších osôb a to v pozitívnom aj negatívnom zmysle.

Ďalšou skúmanou oblasťou je závislosť výsledku od počtu opakovaní. Pri opakovaní s malými prestávkami sa ukazuje výrazný pokles nameraných hodnôt prúdu aurogramu od bežného priemeru.

U niektorých osôb sa prejavuje i kvaziperiodické striedanie maximálnych a minimálnych hodnôt.

Meranie excitačných a ionizačných vlastností aury ľudí, t. j. meranie množstva elektrického náboja v okolí ľudského tela ukazuje na vplyv vedomia človeka a jeho psychickej pripravenosti.

Záver

Uvedený aurogram má široké priemyselné a medicínske využitie. Použitú aparaturu pri ďalších experimentoch meraní bude potrebné zdokonaľiť. Pôjde predovšetkým o ďalšie zvýšenie citlivosti a jej jemnejšej regulácie. Bude sa pokračovať v ďalšom rozsiahlom skúmaní väčšieho množstva ľudí. Na základe štatistických zhod-

notených výsledkov meraní bude sa spesňovať vypracovaný matematický model. Ďalšia pozornosť bude zameraná na nové typy materiálov a ich kombinácií, tvarových žiaričov, zdravotných preparátov ktoré budú skúmané v extrémnych podmienkach a to z hľadiska vonkajších činiteľov a psychických stavov človeka.

Literatúra:

- [1] MECKELBURG, E.: Neviditeľní agenti. LAGUNA ETNA, Praha 1994.
- [2] KŮS, Z. – CHRAPAN, J. – KOMÁREK, K. – VI TOVSKÁ, J. – EXNAR, Z.: Zmeny teploty povrchu tela pri bioenergetickom pôsobení. Závěry a výsledky merania VA a VTŮ Liptovský Mikuláš 1996.
- [3] EGELY, G.: Experimental Investigation of Biologically Induced Energy Transport Anomalies. Zpráva výzkumu. KFKI 1986-94/K.
- [4] HEREC, I.-KOMÁREK, K.: Vplyv používaných materiálov vo vojenskej technike. Smery vývoja techniky pozemného vojska. Fakulta logistiky VA Liptovský Mikuláš 29-30.11. 2000. Zborník referátov str. 154-156.
- [5] KOMÁREK, K.: Vplyv vybraných typov žiarenia na vojenskú techniku a jej obsluhu. Dizertačná práca. VA Liptovský Mikuláš 2002.
- [6] HEREC, I.- KOMÁREK, K.-Chrapan, J.: Senzor pre meranie energetických prejavov biologických objektov, materiálov a ich vzájomných interakcií PV 1694 - 2000, 9.11. 2000, 10s. Patent č. 285 085 zo dňa 10.4. 2006
- [7] HEREC, I.- KOMÁREK, K.: Meranie ionizačných vlastností bioenergie I. Štiavnické dni '99' Slovenská nukleárna spoločnosť - sekcia rádioekológie a špeciálnej techniky. Fakulta ekológie a environmentalistiky TU Zvolen. 8.-9.10. 1999 Banská Štiavnica. Zborník referátov str. 236-250.

K problematike aplikácie princípov analógie a identity v oblasti energoinformatiky

PhDr. Dušan BELKO, PhD.

Katedra etnológie a etnomuzikológie Filozofickej fakulty UKF v Nitre

Pred vstupom do samotnej problematiky je nutné aspoň stručnou formou objasniť chápanie kľúčových pojmov použitých v názve, ako i v ďalšom texte tohto príspevku. Takže hneď v úvode zdôrazňujem, že princípy analógie a identity sa vo filozofii ponímajú – najmä v závislosti od nazerania na zmysel a podstatu sveta, ktoré sú predostierané v jednotlivých filozofických koncepciách – vskutku značne heterogénne. Napriek uvedenému sa vo formálnej logike i v metodológii vied pod **princípom analógie** spravidla rozumie taký spôsob usudzovania, ktorý je realizovaný na základe *podobnosti* (per analogiam), resp. z gréčtiny doslova *pomernosti* (analogía), rôznych javov, vecí, objektov alebo aj celých systémov s ohľadom na niektoré ich vlastnosti, funkcie či štruktúru. Popri inom to znamená, že z poznania „niečoho známeho“ možno na základe podobnosti či *pomernosti* určitých atribútov usudzovať – za použitia logického princípu analógie – a dospievať k záveru aj o „niečom neznámom“. Faktom je, že analogický úsudok vždy vychádza z podobnosti medzi „niečím známym“ a „niečím neznámym“ len na základe niektorých, teda nie všetkých znakov. Preto je analogický úsudok iba pravdepodobnostný, takže následne by sa mal verifikovať aj inými, napr. empirickými metódami,¹ keďže empiria, teda skúsenosť, najmä vo forme autopsie, je nielen jedným z osvedčených poznávacích postupov, ale i samotným prameňom poznávania.

Pod **princípom identity** sa vo formálnej logike i v metodológii vied zasa spravidla rozumie taký spôsob usudzovania, ktorý je realizovaný na základe *tožnosti* dvoch či viacerých javov, vecí,

objektov alebo celých systémov, pričom tieto javy, veci, objekty či systémy sa musia *úplne zhodovať* vo *všetkých* vlastnostiach, nech by už boli skúmané z akéhokoľvek aspektu.²

Oblasť energoinformatiky,³ ako tretí kľúčový termín použitý v názve i v texte príspevku, zahŕňa v sebe v tom najsimplicitejšom rozčlenení svoju teoretickú a praktickú časť. Teoretický segment energoinformatiky rozpracúvajú ľudia s primeraným vzdelaním, exaktne skúmajúci zmysel a podstatu rozmanitých energoinformačných javov manifestujúcich sa napr. v takých schopnostiach človeka, akými sú telepatia, telegnózia, prekognícia, telekinéza, radiestézia, energoinformačná diagnostika, energoinformačná terapia a i. Praktickou časťou energoinformatiky sa zasa zaoberajú praktici, napr. prúťikári vyhľadávajúci geoaktívne zóny, liečiteľia realizujúci diagnostické a terapeutické postupy zahrnuté do energoinformačnej medicíny atď.

No a **aplikácia**, ako ďalší termín uvedený v názve príspevku, znamená používanie či uplatňovanie.⁴ Konkrétne v predmetnom príspevku sa zameriavam na vskutku rozsiahlu problematiku uplatňovania uvedených dvoch logických princípov usudzovania (teda princípu analógie a princípu identity), pričom ich **používanie v oblasti energoinformatiky** – či už v jej teoretickej alebo v praktickej čiaske – môže byť, simplícitne vyjadrené, **správne** alebo **nesprávne**. Oba princípy ako formy logického usudzovania sa pritom uskutočňujú nielen priamo v samotnom myslení, ale vyjavujú sa, samozrejme, aj v prejavoch myslenia, najmä v reči, ktorou člo-

vek vyjadruje svoje myšlienky, názory, postoje, skúsenosti atď. Inak práve prípady azda až príliš často nesprávneho uplatňovania princípu analógie a princípu identity pri verbálnej prezentácii informácií (napr. aj v rámci špecializovaných kongresoch Psychotronica Slovaca), ktoré sa mali vzťahovať k exaktnej deskripcii, eventuálne aj k rôznorodým interpretáciám energoinformačných javov boli jedným z podnetov pre vznik môjho tohtoročného príspevku. Na margo možno dodať, že nesprávne používanie, či aspoň nevhodné voľné zamieňanie princípu analógie a princípu identity pri slovnom popise, najmä však pri výklade skúmaných javov sa bežne deje aj v mnohých iných sférach poznávania (teda nielen vo sfére energoinformatiky), čo ale nie predmetom analýzy tohto príspevku.

Nesprávna aplikácia princípov analógie a identity **v praktickom segmente energoinformatiky** nastáva napr. vtedy, ak praktik vykonávajúci energoinformačnú diagnostiku pacienta odčíta informáciu⁵ o prítomnosti informácie o odchýlke energoinformačných porcií od normálneho stavu – trebárs vo forme neprimerane zníženej intenzity plnenia funkcie istej časti energoinformačných porcií, teda lokálneho mínus, ktoré môže praktik pri usmernenej extrasenzorickej percepcii **individuálne vnímať** napr. **ako** diery nad pečenoú, slezinou, obličkami, pľúcami či inde –, pričom túto odčítanú informáciu o prítomnosti informácie o odchýlke energoinformačných porcií na základe princípu identity začne nevedomelo **stotožňovať** so svojimi poznatkami, ktoré má o anatómii ľudského tela. A ak ešte nebudaj začne praktik takýto, jemu **vlastný individuálny vnem** o odchýlke energoinformačných porcií nesprávne stotožnený s bežnými poznatkami o stavbe a skladbe ľudského organizmu pretvárať do verbálnych vyjadrení, teda začne takto deformovanú informáciu priamočiaro popisovať, ba aj **doslovne**

interpretovať diagnostikovanému pacientovi, tak jeho pacient sa môže dočkať napr. vyhlásenia, že má deravú pečeno, deravú slezinu, že má diery v obličkách, prípadne i v pľúcach, či v iných častiach organizmu.

Pri správnej aplikácii princípov analógie a identity **v praktickom segmente energoinformatiky** praktik vykonávajúci energoinformačnú diagnostiku pacienta odčítanú informáciu o prítomnosti informácie o odchýlke energoinformačných porcií od normálneho stavu korektné zaradí do energoinformačnej roviny – ktorá je z aspektu nazerania na *komplexnú mnohorozmernú realitu*⁶ iba jej jednou subkategóriou –, samozrejme, usúvzťažiac získanú informáciu do rámca *komplexnej mnohorozmernej existencie* konkrétneho diagnostikovaného pacienta. V takom prípade môže praktik na základe princípu analógie začať usudzovať **ako** sa môže porucha zaznamenaná na energoinformačnej úrovni **odraziť, premietnuť, prejavíť** (rozhodne však *nie stotožniť*) v iných úrovniach biosystému diagnostikovaného človeka. Takýto analogický úsudok je však iba pravdepodobnostný, takže následne by takto postupujúci praktik mal svoje zistenia napr. o neprimerane zníženej intenzite plnenia funkcie istej časti energoinformačných porcií fungujúcich v biosystéme verifikovať aj ďalšími metódami, čo je rozhodne iný a najmä kvalitatívne efektívnejší prístup ako ten, ktorý bol spomenutý v predchádzajúcej textovej pasáži.

Nesprávna aplikácia princípov analógie a identity **v teoretickom segmente energoinformatiky** nastáva napr. vtedy, ak teoretik skúmajúci rozmanité energoinformačné javy **začne redukovane chápať symboliku**, trebárs symboliku čísla sedem, a na základe princípu identity začne číslo sedem (eventuálne i násobky tohto čísla) obmedzene **stotožňovať** so svojimi poznatkami, ktoré má o niektorých, napr. fyzikálnych javoch, snažiť sa následne takto prapo-

divne získanú mätež fyzikálnych a symbolických elementov nejako transponovať do problematiky energoinformatiky. Ak teoretik takéto, jemu vlastné redukované chápanie symboliky čísla sedem začne pretvárať do verbálnych vyjadrení (čo spravidla i začne, keďže to patrí k základným činnostiam teoretika), usilujúc sa pritom prípadne i zovšeobecniť a akosi usporiadať súbor získaných informácií, tak recipienti jeho teoretického konštruktú sa môžu dočkať napr. vyhlásenia, že číslo sedem a jeho násobky „súvisia s vlnovou dĺžkou, na ktorej vyžaruje vodík“.⁷ Žiaľ, takýto teoretik, ktorý nesprávne založí vlastné redukované chápanie symboliky čísla sedem na princípe identity, môže svojimi vyjadreniami pomýliť a zaviesť na scestie mnohých, aktuálne nie celkom pripravených recipientov symbolického jazyka. A prečo je nesprávne chápať (akúkoľvek) symboliku – a následne niektoré, z celku vytrhnuté symbolické prvky trebárs i nekorektne slovné popisovať – na základe princípu identity? Nuž, napr. preto, lebo „prameňom a základom každej symboliky je myslenie prostredníctvom analógie“.⁸ Z uvedeného dôvodu je potrebné ponímať aj symboliku čísla sedem na základe princípu analógie, teda ozaj symbolicky, a nie na základe princípu identity, snažiac sa číslo sedem, prípadne jeho násobky, nasilu stotožňovať s niektorými vybranými, výlučne fyzikálnymi parametrami, napr. s vlnovou dĺžkou elektromagnetického žiarenia hydrogénu.⁹ Ak sa tak stane, tak redukované chápanie symboliky a teoreticky pomýlené doslovné stotožnenie niektorých symbolických prvkov s fyzikálnymi javmi môže mnohým, aktuálne nie celkom pripraveným recipientom symbolického jazyka zabrániť vnímať a chápať viacplošné významy informačného odkazu, ktoré v sebe nesie prócium, deutérium a trícium, teda tri izotopy vodíka, ktoré možno v širšom a najmä symbolickom zmysle ponímať napr. ako *prvé tri svetlá*.

Do tohto rámca redukčne chápanej symboliky možno zaradiť aj propagáciu **zjednodušujúcich parciálnych modelov** symbolického vyjadrenia **niektorej (napr. energoinformačnej) úrovne z jestvujúcich pluralitných sfér komplexnej mnohorozmernej reality**, a to najmä vtedy, ak sa teoretikmi skúmajúcimi rozmanité energoinformačné javy **parciálne schémy interpretujú ako diagramy komplexné**. Eklatantné exemplum takéhoto javu reprezentuje napr. informačne degradačné chápanie symbolického zobrazenia pentagramu (či v osobitnom prípade chápania aj ako tzv. „pentagonálu“) ako „akéhosi energoinformačného“, zároveň však aj „univerzálneho“, ba zároveň i „kozmickeho kľúča“; v tejto prednáške uvedený fakt len načrtávam, ale nevenujem sa mu podrobnejšie, keďže vcelku detailne som predmetný problém analyzoval vo svojom minuloročnom kongresovom príspevku.¹⁰

Nesprávna aplikácia princípov analógie a identity v teoretickom segmente energoinformatiky nastáva napr. aj vtedy, ak teoretik skúmajúci rozmanité energoinformačné javy začne **vlastné obmedzené poznatky, ktoré má o kategórii duchovna transponovať stotožňujúco pomýlene do problematiky energoinformatiky**. V tejto súvislosti pripomínam, že na problém častého „zneužívania pojmu duch, duchovný“, ba na akýsi celkovejší vzťah „duchovna a psychotronika“ poukázal vo svojej minuloročnej prednáške dr. Rosinský.¹¹ Z uvedeného dôvodu teda napr. častú voľnú zameniteľnosť rozmanitých energoinformačných javov s duchmi – ktorá sa deje práve nesprávnym uplatnením princípu identity, na základe ktorého sa nepoučení teoretici snažia určité energoinformačné manifestácie priamo stotožniť napr. s individuálnymi duchovnými bytosťami – nie je ďalej nutné špeciálne komentovať, keďže minulý rok bol tomuto problému venovaný do-

statočný priestor. Do tejto problematiky častého „zneužívania pojmu duch, duchovný“, patrí však – na čo, žiaľ, dr. Rosinský vo svojej minuloročnej prednáške priamo neupozornil – aj kedysi vo sfére energoinformatiky veľmi obľúbený a často propagovaný teoretický konštrukt pomenovaný svojimi propagátormi ako tzv. „duchovno-hmotná bariéra“. Dnes už je tento teoretický konštrukt (azda i natrvalo) zavrhnutý, ako sa to možno domnievať na základe toho, že v posledných rokoch sa slovné spojenie „duchovno-hmotná bariéra“ vytratilo z prednášok oficiálne odznevších na kongresoch Psychotronica Slovaca. Upozorňujem na tento teoreticky pomýlený konštrukt najmä preto, lebo sem-tam ešte stále rezonuje napr. aj medzi niektorými účastníkmi kongresov Psychotronica Slovaca, na ktorých bol svojimi propagátormi občas prezentovaný. Konštrukt tzv. „duchovno-hmotnej bariéry“ pritom pomýlil a zaviedol na scestie ozaj viacero účastníkov kongresov Psychotronica Slovaca či frekventantov iných, obdobne tematicky orientovaných podujatí a preto je osožné pripomenúť, že dr. Solár, ako jeden z hlavných propagátorov tohto teoreticky pomýleného konštruktú, sám napr. vo svojej minuloročnej prednáške pripomenul účastníkom vlašjšieho psychotronického kongresu, že jestvujúce „ergo-informačné procesy v organizme“, popri inom, „splňajú holistické kritérium «všetkého vo všetkom» či systému v systéme“.¹² Ak teda zmieneny autor uvedeného citátu chápe túto *všesúvisiacu prepojenosť* ozaj v celej úplnosti, tak potom v globalite „reality, ktorá je panplektálna a v ktorej všetko súvisí so všetkým ako v štruktúre, so stredom, ktorý je v pokoji“¹³ nemôže existovať ani nejaká „duchovno-hmotná bariéra“ a ak, tak iba v aktuálne zaslepanej mysli pôvodcu či propagátora takéhoto teoreticky pomýleného konštruktú; inak fakt neexistencie akejsi „duchovno-hmotnej bariéry“ je možné, hoci iba čiastočne a nepriamo,

odčítať napr. aj z textu minuloročného príspevku dr. Rosinského.¹⁴

Pri správnej aplikácii princípov analógie a identity **v teoretickom segmente energoinformatiky** teoretik skúmajúci rozmanité energoinformačné javy **vlastné obmedzené poznatky, ktoré má o kategórii duchovna netransponuje stotožňujúco pomýlene do problematiky energoinformatiky**. Z uvedeného vyplýva, že takisto nezneužíva „pojmem duch, duchovný“, čo znamená, že ani len vo svojich verbálnych vyjadreniach určité energoinformačné manifestácie priamo nestotožňuje, ba ani voľne nezamieňa napr. s individuálnymi duchovnými bytosťami, ale korektne zaradí energoinformačné javy do energoinformačnej roviny, ktorá je z aspektu nazerania na *komplexnú mnohorozmernú realitu* iba jej jednou subkategóriou.

Ďalej, popri mnohom iných – z dôvodu priestorového ohraničenia rozsahu kongresového príspevku – tu detailnejšie neuvádzaných teoretických prešlapoch, teoretik pri správnej aplikácii princípov analógie a identity **nechápe a neinterpretuje symboliku v úmyselne redukčnej a degradačnej forme**, a teda zjednodušujúce parciálne modely symbolického vyjadrenia niektorej (napr. energoinformačnej) úrovne z jestvujúcich pluralitných sfér *komplexnej mnohorozmernej reality* ani nepropaguje a ani nevykladá ako schémy komplexné. Taktiež ďalej je pre správne postupujúceho teoretika nezamieňajúceho si princípy analógie a identity príznačné, že pri aplikácii symboliky – ktorá pramení v spôsobe myslenia, ktorý buduje na princípe analógie (t. j. v spôsobe myslenia utvárajúceho myšlienkové konštrukcie skrze rozmanité paralely, teda podobnosti, či *pomernosti*) – konkrétne používanú symboliku ozaj korektne chápe na princípe analógie. Zároveň pre správne postupujúceho teoretika je typické, že

pri transformovaní niektorých prvkov napr. ikonickú symboliku do verbálnych vyjadrení, teda pri ich slovnom opise, ale najmä pri interpretácii symbolicko-ikonických elementov, vzťahujúcich sa trebárs k problematike existencie energeticko-informačných javov – ale pokojne aj k problematike existencie iných ako energeticko-informačných javov –, azda najčastejšie uplatňuje (síce v slovenčine počtom písmen, teda kvantitatívnym znakovým rozsahom kratučké, avšak pri korektnom nakladaní s informáciami kvalitatívnym obsahom a svojím odkazom mimoriadne dôležité) slovičko „ako“. Tento základný komunikačný fakt je dodržiavaný – a isteže nie iba v slovenskom jazyku – odpradáva. Je pritom potrebné zdôrazniť, že **vyjadrovanie založené na princípe analógie odkazuje ozaj „iba“ na podobnosť** (či *pomernosť*), teda na *čosi*, čo len približne zodpovedá *čomusi inému*, odrážajúc však realitu *čohosi iného* iba v hlavných črtách (napr. na základe svojho pôvodu, zamerania, výzoru, obsahu, svojej formy, kvantity, kvality, sumy vlastností, či prirovnaním nejakých iných atribútov), rozhodne však vyjadrovanie založené na princípe analógie **neodkazuje na totožnosť** (zhodnosť, rovnakosť) dvoch či viacerých javov, vecí, objektov alebo celých systémov. Analógiou sa teda vyjadruje **čosi iba ako**, pretože pri analógii nemá ísť a ani nejde o rovnakosť, ale o *prirovnávanie*, v zmysle *pripodobnenia*. Ako príklad korektného transformovania ikonickú symboliku do verbálnych vyjadrení prostredníctvom uplatnenia slovička „ako“ možno uviesť v našom sociokultúrnom prostredí relatívne známy fragment teóremy: „... to, čo je dole, je ako to, čo je hore a to, čo je hore, je ako to, čo je dole...“, pričom citovaný fragment tohto poučenia jeho recipienta, ktorý správne aplikuje napr. komplexný plurivalentný dvojschematický model symbolického vyjadrenia *komplexnej mnohorozmernej reality* obra-

zovo-geometricky, teda symbolicky odkazuje na vertikálny aspekt *symbolicky popisovanej* problematiky. Avšak bez funkčnej schémy a pri doslovnom chápaní citovaného fragmentu uvedenej teóremy bude recipient túto sentenciu ponímať s najväčšou pravdepodobnosťou len v kategórii štandardne vnímaného priestoru. Iným príkladom korektného transformovania symboliky do verbálnych vyjadrení prostredníctvom uplatnenia slovička „ako“ môže byť začiatok jedného ustáleného výroku, ktorý je v našom sociokultúrnom prostredí takisto známy a aj veľmi často používaný: „Ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz...“ A opäť, podobne ako v predchádzajúco spomenutom prípade, citovaný začiatok tohto výroku jeho recipienta, ktorý správne aplikuje napr. komplexný plurivalentný dvojschematický model symbolického vyjadrenia *komplexnej mnohorozmernej reality* môže obrazovo-geometricky, teda symbolicky odkazovať tentoraz však trebárs na horizontálny aspekt *symbolicky popisovanej* problematiky. Avšak bez funkčnej schémy a pri doslovnom chápaní citovaného začiatku predmetného výroku bude recipient túto sentenciu ponímať s najväčšou pravdepodobnosťou len v kategórii štandardne vnímaného, lineárne plynúceho času, nezaradiac prijímaný informačný odkaz do širších, **iba akoby** časových súvzťažností. Uvedené príklady dvoch (a isteže aj tisícov mnohých ďalších, tu neuvedených) sentencií sú vyjadreniami vychádzajúcimi zo spôsobu myslenia, ktoré je založené na princípe analógie a ktoré ako také je prameňom a základom každej symboliky. Ak *niekto* chce uvedené príklady **chápať, na základe princípu identity, doslovne** v časopriestorových parametroch, tak je to trápne a aj jeho prípadné interpretácie symbolických vyjadrení sú síce možné – a pre *toho niekoho* azda aj aktuálne plne pravdivé –, ale v zásade trápne.

A čo uviesť na samotný záver predkladanej problematiky? Pri jej akomsi sumárnom zhodnocovaní si ako **klúčový výraz** možno zvoliť slovo „nepoškodiť“. Ktokoľvek, kto sa odborne teoreticky venuje *výskumu energoinformačných javov a ich súvislostí* a takisto aj ktokoľvek, kto priamo vo svojej liečiteľskej či lekárskej praxi prakticky vykonáva napr. *postupy, ktoré majú ako základ diagnostické a liečebné zásahy do energoinformačného systému človeka* by:

- 1) **nemal poškodzovať svojich pacientov nevhodnými vyjadreniami** založených na **doslovej interpretácii vlastných individuálnych vnemov** napr. o odchýlke energoinformačných porcií nesprávne stožňených s bežnými poznatkami o stavbe a skladbe ľudského organizmu (uvedený problém sa týka predovšetkým tých, ktorí sa angažujú v praktickom segmente energoinformatiky);
- 2) **nemal poškodzovať iných**, aktuálne nie celkom pripravených recipientov symbolického jazyka **redukčnou a degradačnou interpretáciou** mnohoplošného a mnohovýznamového **informačného odkazu zakomponovaného** v rozmanitej forme **do jazyka symbolov** (uvedený problém sa týka predovšetkým tých, ktorí sa angažujú v teoretickom segmente energoinformatiky); a v neposlednom rade,
- 3) **nemal poškodzovať seba**, napr. tým, že sa na základe dlhotrvajúco a úmyselne redukovaného chápania plurivalentnej a polysémantickej symboliky uvrhne do sebaklamu, odhliadnuc od osobitého prípadu človeka, ktorý prípadne i zámerne chce (napr. z dôvodu vlastnej pohodlnosti, z dôvodu egocentrickej slepoty a pod.) zotrvať v **dobrovoľnej nevedomosti**.

- ¹ Porov. napr. Lexikón filozofie. Bratislava, Obzor 1993, s. 21 – 23; Nakonečný, Milan: Lexikon magie. Praha, Nakladatelství Ivo Železný 1993, s. 23; Velký sociologický slovník. Praha, Karolinum, s. 53 – 54.
- ² Porov. napr. Lexikón filozofie. Bratislava, Obzor 1993, s. 121 – 124.
- ³ Termín energoinformatika používam pre označenie rozsiahlej oblasti poznávania, ktorej dominantným predmetom a obsahom skúmania je štúdium podstaty existencie rozmanitých energoinformačných manifestácií so snahou o zovšeobecnenie a vnútorne usporiadanie získaného súboru poznatkov o energoinformačných javoch. Hoci v rámci predmetnej problematiky nie je terminológia v odbornej literatúre tohto zamerania dodnes ustálená a teda ani zjednotená – čo znamená, že v súčasnosti existujú aj iné pomenovania pre danú oblasť poznania a poznávania (zo starších napríklad mesmerizmus, metapsychológia, parapsychológia, psychické bádanie, z novších napríklad biotronika, psychotronika a viaceré ďalšie) –, predsa len samotný predmet a obsah skúmania sa pritom de facto nemení (detailnejšie informácie o predmetnej problematike porov. napr. v Belko, Dušan: Psychotronická problematika: história a súčasnosť. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2000, s. 5 – 18).
- ⁴ Popri uvedených významoch sa napr. v krajčírstve termín „aplikácia“ používa pre označenie rôzne tvarovaného kúsku látky, kože a podobne, ktorý je našitý na niektorých miesta odevu; v tomto krajčírskom význame však termín „aplikácia“ nie je v predmetnom príspevku uplatňovaný.
- ⁵ V ďalšom texte sú používané termíny a ich významy tak, ako je to načrtnuté v *Krátkom zozname psychotronických termínov*, ktorý je uvedený bez mena jeho autora ako appendix v závere Zborníka prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2004, s. 47 – 48.
- ⁶ Detailnejšie informácie o problematike *kom-*

plexnej mnohorozmernej reality, ale najmä o aplikácii niektorých parciálnych, ale i komplexných plurivalentných dvojschematických modelov symbolického vyjadrenia komplexnej mnohorozmernej reality (a to nielen) vo sfére energoinformatiky porov. napr. v Belko, Dušan: K problematike konštruovania a aplikovania symboliky v energoinformatike. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2004, s. 11 – 19.

7 er, Aleš: Antény v rukou léčitelů a jejich geometrie. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2005, s. 36.

8 Farkaš, Pavol: Symbolika čísel a farieb v Zjavení apoštola Jána. Bratislava, Univerzita Komenského 2003, s. 34; eventuálne ďalšie informácie o predmetnej problematike porov. napr. i v Belko, Dušan: Analógia, symbol, alegória. Bratislava, Y&my 2005, s. 12 – 21.

9 Navyše, popri teoreticky pomýlenom doslovnom stotožnení niektorých symbolických prvkov s fyzikálnymi javmi, spomenuté fyzikálne veličiny značne závisia aj od iných parametrov prostredia. Napr. 1) vo vzduchu, 2) pri teplote 15 °C a 3) pri tlaku $1,013 \times 10^5$ Pa sú vlnové dĺžky niektorých intenzívnych čiar v spektre vodíka v rozmedzí od 410,174 – 656,285 nm (porov. napr. Matematické, fyzikálne a chemické tabulky. Bratislava, Slovenské pedagogické nakladateľstvo 1983, s. 301).

10 Porov. Belko, Dušan: O precíznej komunikácii vo sfére energoinformatiky. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2005, s. 7 – 21.

11 Porov. Rosinský, Teodor: Duchovno a psychotronika. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2005, s. 2 – 3.

12 Solár, Gustáv – Uhrík, Zoro: Fytoterapia a energoinformačné procesy. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2005, s. 5.

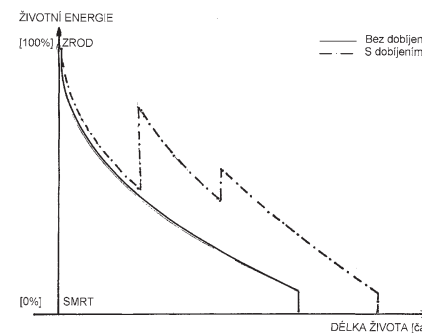
13 Werner, Karel: Náboženské tradice Asie. Od Indie po Japonsko. S přihlédnutím k Přednímu východu. Brno, Masarykova univerzita 2002, s. 194.

14 „Bežne však človek, kým sa duchovne neuvedomí, nedokáže túto komunikáciu na duchovnej rovine uvedomene viesť.“ (Rosinský, Teodor: Duchovno a psychotronika. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2005, s. 2) Z uvedenej citácie popri inom vyplýva, že ak sa človek „duchovne uvedomí“ môže takúto komunikáciu začať, dokonca ju „uvedomovane viesť“, čo by ale nemohol, ak by existovala nejaká univerzálne platná „duchovno-hmotná bariéra“.

Život Slunce a energie

Ing. A. RUMLER

Pokud se začneme uvažovat o tom co může ovlivnit délku života určitě se vám vybaví, že to musí souviset s vitalitou lidského těla teda jeho energií. To přímo souvisí s jeho vybíjením a nabíjením. Celou záležitost bychom si mohli vyjádřit i graficky obr. 1. Pokud jsem četl, že teoretická délka života se odhaduje, že by mohla být asi 120 let, může dostatek energie v lidském těle délku života výrazně ovlivnit.

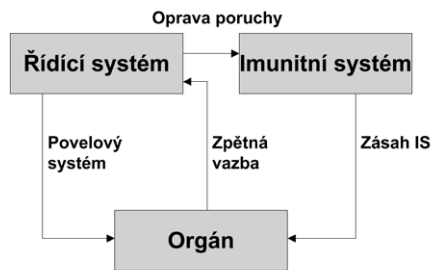
obrázok č. 1

Nabíjení jakéhokoliv těla pomocí sluneční energie se děje zcela automaticky po celý den. Jóga však popisuje určitý specifický způsob „nabíjení“ lidského těla pomocí cviku, který se nazývá : pozdrav Slunci. Tento cvik se provádí asi takto: Postavíme se čelem k vycházejícímu Slunci zvedneme paže tak aby vytvořily útvar připomínající písmeno „V“ s dlaněmi otočenými ke Slunci. V místech kde je více lidí by však mohl, takto provedený cvik vzbudit dojem, že na vás někdo míří nějakou zbraní, proto ho můžeme provést i tak, že jenom mírně rozpažíme. Mentálně slunce poprosíme o jeho energii a když končíme nezapomeneme za ni poděkovat.

Pokud se na celou záležitost podíváme po technické stránce vytvoříme vlastně anténu

typu „V“ a mentálně začneme „vybírat vhodnou část slunečního spektra“, kterou potřebujeme k nabití našeho těla. Pokud chceme tělo „nabíjet“ pomocí antén musíme vědět při konstrukci takových antén jakou část spektra chceme zachytit a jakou vlnovou délku má mít toto zařízení, které chceme k nabíjení těla použít. Pokud se podíváme do starověku zjistíme, že tento problém již vyřešili naši předkové. V krajíně stojí megality, starověké chrámy, pyramidy a jiné útvary. Pokud uděláme rozbor jejich geometrie dostaneme se k číslu 21 cm nebo jeho násobkům nebo podílům. Je to vlnová délka vodíku na které tento prvek v elektromagnetickém spektre září. Má to i svoji logiku. Základním kamenem který sloužil v prvopočátku ke stavbě našeho vesmíru byl právě vodík, proč by právě „někdo“ ve starověku neudělal z vlnové délky na které vyzauje svůj délkový standart. Něco jako náš „metr“. Když podělíme 21cm číslem 3 dostaneme se k magickému číslu 7cm. Myslím si, že je to vlnová délka vodíku na které je schopen vodík pravděpodobně ještě kmitat v neelektromagnetické části spektra, které také vyzauje Slunce. Pole které tato energie vytváří se někdy nazývá Bio pole. Jeho složky se také někdy nazývají Jin a Jang nejsou k sobě kolmé ani frekvenčně stejné, tím se toto pole odlišuje od klasického elektromagnetického pole. Proč je asi důležité aby antény zachycovaly právě tuto část spektra? Vše vychází pravděpodobně z toho, že v lidském těle je velké množství atomů vodíku vázaných v různých sloučeninách a taková energie, kterou přivedeme do organizmu je uvede do rezonance. Výsledkem takového působení je to, že se zvedne energetická úroveň celého bio systému. To má za následek že se zlepší nebo obnoví přenos energie

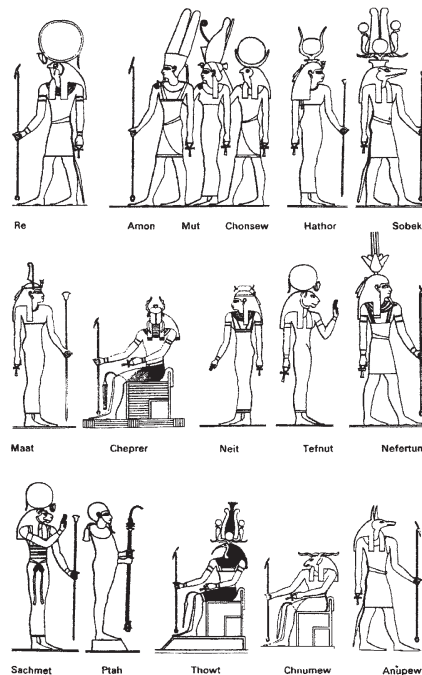
po energoinformačních linkách v systému a výrazně se zlepší práce všech řídicích a výkonných systémů těla včetně imunitního. Celá záležitost by se dala zjednodušeně graficky zobrazit takto viz obr. 2, kde se pro jednoduchost budeme pouze uvažovat jak funguje určitý orgán lidského těla. Pověly dává řídicí středisko, informace jak

obrázek č. 2

orgán funguje předává zpětná vazba. Pokud nejsou v řídicím středisku informace získané ze zpětné vazby v pořádku, řídicí systém například uvádí do činnosti imunitní systém aby uvedl vše zase do rovnováhy. V mnohých případech na trasách, které přenášejí tyto informace vzniknou za jistých okolností stavy kdy je přenášena informace zkreslena a to ovlivní činnost dotyčného orgánu. Pokud dodáme dostatek energie do systému, „prorazíme bariery“, které na drahách zkreslují přenášené informace a systém zase začne normálně fungovat. Toto se také děje když působí léčitel na nemocného. Tělo léčitele přijímá energii z prostoru pomocí čaker, které musí mít tento člověk určitým způsobem správně nalaďené. Jinak by nemohl působit na větší počet lidí. Předpokládám, že lidské tělo získává asi tak 60% energie potřebné k jeho chodu z potravin a 40% z prostoru pomocí čaker. Pokud jejich chod není v pořádku procento energie takto získávané z prostoru do lidského těla je menší. Lví podíl na tomto stavu má psychika člověka. Tím dochází k energetické nerovnováze v systému, a špatně-

mu stavu organismu. Dobrým cvičením jak uvést čakry do harmonie je cvičení popsané v knize „Pět Tibetanů“. Kniha byla původně napsána pro mužský klášter a proto se zde při „tanci“ otáčíme doprava. Pokud toto cvičení provádí ženy točí se při „tanci“ doleva. Toto souvisí s odlišnou rotací horizontální složky bio- pole těla muže a ženy. Někdy je potřeba systém který uvádí tělo do energetické rovnováhy, teda ku zdraví, podpořit energeticky z vnějšího zdroje. O „pozdravu Slunci“ jsem již napsal, může to být ale také léčitel, slunce, kosmos, strom nebo vhodná „anténa“. Zajímavé věci mají na hlavách a drží v rukou Bohové Starého Egypta viz obr. 3.

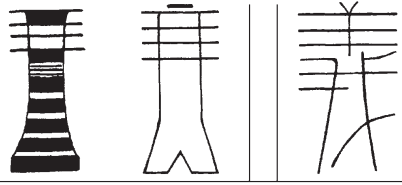
obrázek č. 3

Energetické pole, které nás obklopuje pravděpodobně nemá v čase stejnou hodnotu, vycházím při tomto z hodnocení svých pocitů,

když jako léčitel působím na osoby a při tom se dívám na změnu „Aury“ v čase. Prakticky takové nabíjení nebo také „očista těla“ se provádí tak, že položíme ruce na temeno hlavy a energii si představíme jako proud vody, která „vymývá nečistoty z těla“. Působíme tak dlouho až „teče z nohou čistá voda“. Podobné představy o očistě těla je vhodné mít při dobíjení a následně očistě těla, když se dobíjíme technickými prostředky. Myslím si, také že změna hodnot energetického pole, které nás obklopuje v průběhu roku a ze kterého čerpáme energii má také vliv na konání a náladu člověka. Než se budeme zabývat uměle vytvořenými anténami, musíme si něco říci o „anténách v přírodě“ a to stromech. Strom je svým způsobem vynikající anténa. Strom zachytává energii, ze svého okolí ale hlavně od největšího zdroje jakým je Slunce. energii přijímá listy větvemi i kmenem. Část energie použije pro svůj rozvoj, část svede do země ale pouze když je země vlhká. Voda u bio systému má mnoho důležitých funkcí. Dočteme se nich v učebnicích biologie ale také tuto energii pohlcuje. Takto vlhká země vytváří v tomto systému potenciální rozdíl důležitý pro tok energie. Část přijaté energie opět strom celou svou hmotou vyzáří do prostoru. Pokud je zemina suchá nevznikne potenciálový rozdíl. Přebytečná energie není svedena do země, strom se „přehřeje“. Energie, která přichází ze slunce nemá v průběhu roku jak jsem již vzpoměl asi konstantní složení co se týče procentuelního zastoupení složek spektra. Místo kde stojí strom nemá konstantní polohu vůči slunci v tom, že se mění uhel pod kterým v průběhu roku jeho záření na to místo dopadá a také se mění v průběhu roku doba osvětlení se změnou délky dne a noci. Záření o kterém zde mluvíme má výrazně optické vlastnosti nemusi teda mít z hlediska množství a spektrálního složení, které strom potřebuje v průběhu roku

ke své existenci mít také stejnou „hodnotu“. Část záření Slunce v určitém ročním období se může při pronikání atmosférou vracet zpět do kosmického prostoru. Strom na to reaguje tím, že na podzim se proto zbavuje nadbytečné vyzařovací plochy ztrátou listů. Možná namítnete co ty, které „listy“ neshazují? Myslím, že to také souvisí s tím jakou část spektra ke svému životu potřebují a jak se množství takové energie, která na ně dopadá v průběhu roku mění. Pokud si chceme svoji energetickou bilanci vylepšit pomocí energie, kterou vyzařuje strom, postavíme se k němu čelem a poprosíme ho o energii a tělo, jak již bylo zde uvedeno „vypláchneme“ a potom zase stromu poděkujeme. Zajímavým způsobem léčil lidi v 18 století pomocí stromu současník v té době známého léčitele - „magnetizéra“ Mesmera, markýz Puisegur. Ten měl v zámeckém parku mohutný strom. Kolem stromu ovázal provaz a na tento provaz navázal další provazy, které potom obtočil kolem těl nemocných lidí. Než toto učinil působil na strom s prosbou aby je uzdravil. Měl úspěch.

Pokud chceme vyrobit umělou anténu, která by nás měla „nabíjet“ musíme vycházet z toho, že chceme energii přicházející z prostoru zachytávat a zesílenou ji zpět vyzařovat do prostoru. Pokud se nacházíme v okolí takového zářiče rychle obnovíme svoji životní „silu“. Na starověkých malbách se s těmito útvary setkáváme poměrně často. Zajímavé zobrazení takového nabíječe najdeme v knize, kterou napsal zakladatel Československé egyptologie prof. Lexa s názvem „Staroegyptské čarodějnictví“ Kde je zobrazeno nejednou, jak egyptští Bohové stojí pod anténou - sloupem který se nazývá „Džed“. Na obr. 4 je dán sloup do souvislosti s Bohem Usire, pánem věčnosti. Tabulka pod tímto obrázkem ukazuje s jakými slovy je „Džed“ dáván do souvislosti. Jsou to slova odolnost, trvalost, zachování, věčnost, síla, bytí a stabilita, což

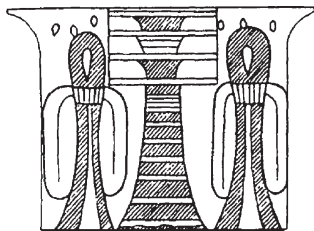
Sloup Džed – Usire – pán věčnosti Egypt
Stará Čína

Pojmy, které vyjadřují slovo Džed čest, strom, odolnost, trvalost, zachování, věčnost, síla, palmový vějíř, šíp, bytí, stabilita.

obrázek č. 4

v technické řeči je možné vyjádřit větou: „dostatek energie v systému“. Na obr.5 je „Džed- Usire a po stranách stojí manželka Eset a Nebtheta.

Bohové se nabíjejí

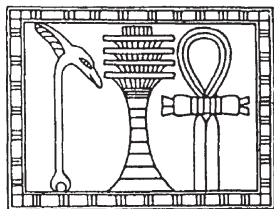

Eset Džed Nebthet: Usire

obrázek č. 5

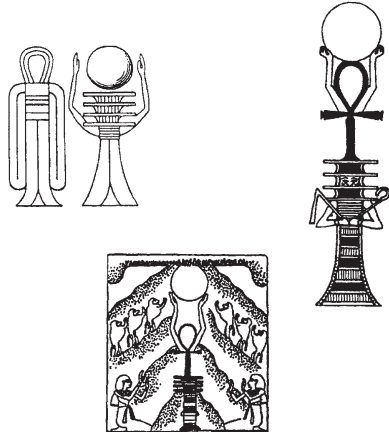
Na obr.6 je „Džed“ spojen se symbolem trvání, vlevo od něho je symbol štěstí, vpravo symbol života.

Symbols

Štěstí Trvání Života
obrázek č. 6

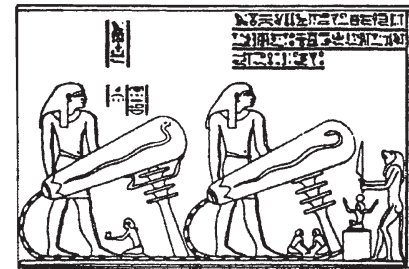
Na obr. 7 je znázorněno, že primární zdroj energie, kterou zachycuje a zesílenou zpětně vyzařuje je Slunce. Pokud si uděláte jeho model vycházejí z čísel o kterých zde byla řeč je to skutečně dobrý zářič. Pojem „trvání“ atd. je možné spojit s tím, že dostatek energie v systému vede ke zdraví, také vyjadřuje i větší možnost regenerace systému, pomalejší stárnutí – věčnost. Nejde vždy jenom o samostatné stojící nabíjecí útvary ale také o sloupořadí sloupů se vhodnými tvary hlavic, nebo stromořadí u cest, které v dnešní době rádi z bezpečnostních důvodů kácíme, mělo také podobnou funkci. Kde nebyl les tak to byly sloupy, které lemovaly cesty ke chrámům. Než došel průvod lidí do chrámu dostal se na energetickou úroveň potřebnou k náboženským úkonům. K stejným účelům poslouží i stromořadí. Vnitřní prostory chrámů i obytných prostor postavené s použitím čísel o kterých zde byla řeč, to jest pomocí podílů nebo násobků vlnové délky vodíku fungují jako rezonátory nebo rezonanční dutiny, které rozkmitají atomy vodíku lidského těla. Velmi dobře toto funguje v některých chrámech a v gotických katedrálách. Tyto prostory vás nejenom energeticky nabíjí ale

Slunce – zdroj energie pro Džed
obrázek č. 7

někdy i osloví třeba: „Lidi mějte se rádi“. Víte do hmoty se dá mimo energie vložit i informace. Například obrazy, sochy, vyzařují mimo jiného i pocity tvůrců, v době kdy vznikaly.

Zajímavé technické využití sloupu „Džed“ je zobrazeno v chrámu Bohyně Hátor v Dendře. Sloup „Džed“ je zde zobrazen jako energetický zdroj k „nečemu“ co velmi připomíná zářivku nebo žárovku viz obr. 8. Je totiž velmi zajímavé, že pokud archeologové prohlíželi podzemní prostory s krásnými malbami a nápisy nikde nenašli stopy po tom, že by jejich tvůrci použili jako zdroj světla oheň.

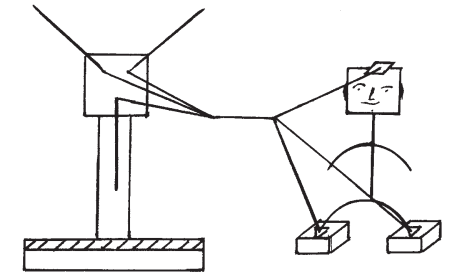
Džed – zdroj energie pro zářivku nebo žárovku

obrázek č. 8

Experimenty, které jsem udělal : Byl to určitý malý model sloupu Džed, čtyři kruhové desky byly zhotoveny z papíru. Obvody a rozteče souvisí s číslem 7 a s jeho násobky. Jsou to čísla 3, 5, 7, 9 a výsledná hodnota může být zvětšena o násobky čísel 10, 100, 100, 10 000. Pokud dáme kruhy na sebe, do jedné roviny je vhodné k získaným obvodům v centimetrech ještě přičíst číslo Pi, (t.j. 3,14). Na tento útvar si můžeme i sednout. Vyzařuje to ale méně energie než sloup „Džed“. Pokud použijete ke zhotovení těchto kruhů papír musí mít jednotnou barvu a nesmí na něm být žádný vzor. Pokud by jste si chtěli sloup „Džed“ vyrobit a nabíjet se pod je ho třeba umístit min. 50m od obytných budov, nevím jak

se bude chovat při bouřce. Náhodné přebíjení těla se projevuje tak, že tělo se brání útlumem, většinou ospalostí.

První anténou, kterou jsem na nabíjení udělal je anténa, kterou jsem nazval „Vrtule“. Svým tvarem připomíná skutečně třílístou vrtuli, která je schopná skutečně nabíjet člověka. Celkové uspořádání je zřejmé z obr. 9.

Nabíjení člověka pomocí antény „Vrtule“

obrázek č. 9

Pokud pozorujeme při nabíjení Auru vidíme, že se nejdříve vytvoří mezi hlavou a nohama jakési vodivé „pásky“, které se časem začnou rozšiřovat do šířky až se celé tělo barevně homogenní. Trvá to asi jednu hodinu a vyvolá to příjemný pocit, který podle lidí, kteří se nechali takto nabíjet trval několik dní.

V současné době pracuji na výkonnějším systému.

Informační terapie a příklady použití informační terapie v praxi

Jana JŮZKOVÁ

Vážené dámy a pánové,

dnešní přednáška je o **informační terapii, včetně jejího použití v praxi.**

Přemýšlela jsem, jak a co napsat. Nakonec jsem vybrala dva příklady léčby z praxe z roku 2005.

Když řeknu Informační terapie, pro někoho zní tento pojem úplně hlouboč a někdo si něco možná představí. Proto se pokusím tento pojem trochu objasnit.

Pokud chcete pomoci druhému člověku informační terapií, musíte nutně znát **přesnou diagnózu aktuálního zdravotního stavu.**

Ideální je dozvědět diagnózu od ošetřujícího lékaře, údaje přenesené rodinnými příslušníky mohou být již částečně zkreslené neporozuměním odborným termínům a ovlivněné emocemi či část informací zapomenou.

Druhou možností terapeuta je postavit si diagnózu sám, což však záleží na jeho schopnostech.

Na základě posouzení informace o aktuálním stávajícím zdravotním stavu je třeba pomocí myšlenek vytvořit postup pomoci, co udělat teď a co později, tzv. informační model.

Při stanovení postupu pomoci se pomocí myšlenky vytvoří přesný informační model, který zobrazí aktuální postup pomoci a tato informace se následně cíleně pomocí vůle odešle z energeticko-informačního systému terapeuta do energeticko-informačního systému pacienta.

Je třeba podotknout, že pro laika vypadá v této době každý terapeut „jako že nedělá vůbec nic“. Sedí v křesle, nehýbe se a nemluví, jen někdo pohybuje kyvadlem či virguli nad fotografií nemocného. Proto doporučuji v tuto chvíli nepracovat před jinými lidmi, kteří by v daný okamžik mohli rušit myšlenkový pochod svými dotazy a vytrhnout terapeuta ze soustředění, které je nutné.

Tomuto postupu pochopitelně musí předcházet několik závazných bezpečnostních pravidel:

1. nemocný musí požádat o pomoc,
2. terapeut nesmí mít závoru,
3. musí být vytvořena přesná diagnostika.

- **K prvnímu bodu:**
Nemocný musí požádat o pomoc
V případě žádosti o pomoc - **každý nemocný musí požádat sám za sebe**, výjimkou

jsou jenom **děti do 15ti let**, kde může požádat jejich zákonný zástupce (tedy rodiče dítěte a nikoliv babička o vnuče, ta může požádat jen v případě, že rodiče dětí nežijí a babička má děti ve své péči, tudíž je jejich zákonný zástupce). **Ošetřující lékař**, který tuto metodu má možnost použít jako jednu z dalších možností pro pomoc pacientovi.

O člověka v bezvědomí může požádat ten, kdo je zrovna u něj v daný okamžik, pokud nelze z časových důvodů sehnat zákonného zástupce.

- **K druhému bodu:**
Terapeut nesmí mít závoru,
Program závory jsem popsala v přednášce v roce 2000 a je možno se s ním seznámit na internetových stránkách www.psychotronica-slovaca.sk.

- **K třetímu bodu:**
Musí být vytvořena přesná diagnostika
Přesná diagnostika je nutná pro vytvoření následného cíleného informačního modelu potřebného pro uzdravení pacienta.

Kdy je použití informační terapie vhodné?

V praxi je ideální použít informační terapii v **případě náhlého zdravotního zlomu**, například při úrazu, krvácení do mozku nebo ucpání cév.

V případě vleklého onemocnění, při následném větším a rozsáhlejším poškození organismu lze použít informační terapii jako součást spolu s dalšími terapeutickými postupy.

Zde se dostáváme k několika problémům, na které je nutné v této souvislosti upozornit:

- **působení dvou a více erudovaných terapeutů**, kteří však o sobě nemusí vědět, protože jim pacient, aby „nenarazil“, tuto skutečnost nesdělí. Erudovaný terapeut by měl působení jiného terapeuta poznat, dle potřeby doplnit nebo mít závoru.
- **Kombinace působení terapeuta a „rádoby terapeuta“ (léčitele)**
Pacient kromě klasické medicíny vyhledává několik terapeutů a v rámci své neznalosti i „rádoby léčitelů“. Někteří z nich svým neodborným zásahem nebo i slovy mohou pacientovi ublížit nebo zrušit pozitivní působení předchozího terapeuta.

- Někteří **pacienti se sami sebe snaží ovlivnit přes svůj energeticko-informační systém** postupy, které způsobují v organismu na tělesné úrovni ještě větší chaos díky zmatečným pokynům z psychiky. Organismus na vlastní psychiku reaguje a poslouchá její pokyny, i když její pokyny jsou pro samotný organismus zmatečné a nevhodné. Někteří pacienti se zúčastňují kurzů a praktik, které pracují s ovlivňováním energeticko-informačních systémů zúčastněných klientů, včetně nejrůznějších praktik vedoucích ke změněnému stavu vědomí. Jak říká staré lidové přísloví „Všeho moc škodí“. V tomto případě musí vyběhnout terapeutovi na pomoc pacientovi závora.

Působení informační terapií dvěma terapeuty současně nedoporučuji a to z jednoduchého důvodu - vzhledem k nutnému aktuálnímu působení, kdy se cílené působení terapie může

upravovat a měnit v průběhu hodiny i několikrát, hlavně při aktuální změně zdravotního stavu.

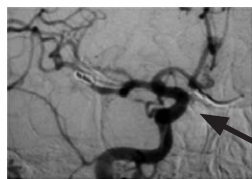
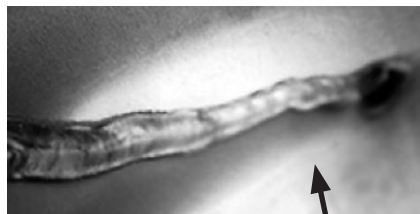
V případě působení dvou terapeutů by měli oba o sobě navzájem vědět, měli by se doplňovat a v případě jakéhokoliv zákroku informovat nejdříve druhého terapeuta, aby v daný okamžik nedělali oba totéž. Působení by se násobilo (a to ne ve prospěch pacienta) a nebo eventuelně působit proti sobě, což by samozřejmě vyvolalo v těle pacienta chaos. Vzhledem k běžným činnostem během dne (jednání v práci, pobyt mimo signál mobilního telefonu apod.) nelze většinou takovouto ideální souhru dvou, vlastně tří lidí (mluvíme o pacientovi a dvou léčiteli) zajistit.

Nemluvě o časovém prodlení, které by nemuselo přispět ke zlepšenému zdravotnímu stavu pacienta v daný okamžik, čekáním na souhlas či nesouhlas druhého terapeuta by mohl být ztracen mnohdy drahocný čas.

V tomto případě by však druhému terapeutovi měla naskočit na danou pomoc závora.

Přestanu být teoretická a pokusím se nyní ukázat postup informační terapie na zcela prozaickém případě:

Máme hadici z měkkého plastu, na konci má sprchové zakončení a myjeme auto. Hadici

„houba“ = vmetek = trombus

protéká ne zcela čistá voda. S vodou se dostane dovnitř hadice kousek houby na mytí a v některém místě se zachytí. Na něj se začnou nabalovat další nečistoty a vznikne nepropustná zátka – voda přestane téct.

Právě popsany děj je klasickou ukázkou vzniku iktu, tedy cévní mozkové příhody, neboli ucpaní cévy v hlavě sraženou krví (trombem). Pokud krev nebude volně protékat, hrozí poškození části mozku, která není zásobena kyslíkem.

Vrátíme se k hadici. Máme žádost o pomoc, nemáme závoru a máme splněny podmínky diagnostiky. Potřebujeme uvolnit průtok vody přes vytvořenou zarážku, ale tak, aby její části neucpaly sprchu na konci hadice – tedy v praxi neucpaly další rozvětvené cévní řečiště, jehož cévy mají mnohem menší průsvit.

Nastává otázka, jak to udělat?

Začíná zde příklad informační terapie. Vše probíhá imaginárně pouze pomocí myšlenkových pochodů v hlavě s vytvořením přesného informačního modelu. Vezmeme imaginární svěrku, kterou z venku opatrně přidržíme houbu v hadici tak, že zmačkneme jemně hadici za houbou ve směru proudící vody, aby stěna hadice nebyla poškozena a zátka se nemohla pohnout.

Potom imaginárně vezmeme klasickou elektrickou vrtačku a začneme jemným vrtákem uprostřed houby vrtat otvor, aby se zarážka částečně zprůchodnila a části houby, které se při tom splachují dále musí být tak drobné, aby neucpaly sítko sprchy na konci hadice.

Postupně velmi lehce imaginárně vrtáme větší a větší otvory. Na závěr budeme mít vrták o průměru hadice, houba se rozměnila zcela. Vrtákem nesmíme zevnitř poškodit stěnu hadice. Povolíme svěrku a vše je hotovo. Tímto způsobem je možno pomoci při cévní mozkové

příhodě, pokud již nebyla mechanicky poškozena nedokrvená část mozku.

Z praxe vychází maximální doba možné pomoci touto metodou při cévní mozkové příhodě do 24hodin. Po této době dochází k morfologickému poškození nedokrvené části mozku. V tomto případě by případná pomoc vypadala dle rozsahu postižení zase jinak.

Celá aktivita s vrtákem a svěrkou spočívá pouze v přesné diagnostice, vybudování informačního modelu v hlavě pomocí myšlenek a odeslání informace do energeticko informačního systému nemocného člověka, který požádal o pomoc. Doufám, že jsem vám takto obecně alespoň trochu objasnila, co myslím pod pojmem informační terapie.

Nyní dovolte, abych se konečně zabývala slíbenými **konkrétními příklady z praxe**. U obou mám průběžně lékařské zprávy z celé doby léčby. Jména jsem samozřejmě změnila.

Dívka, které budeme říkat **Alice**, vyjela poprvé v životě v 15ti letech na lyže se školou. Na začátku kurzu měli žáci sjet svah, aby je profesoři rozdělili do družstev dle výkonnosti. Alice si nandala nahoře na svahu lyže, které se rozjely šikmo svahem směrem ke smrkovému lesu. Alice neměla přilbu a nenapadlo ji upadnout. Byla překvapena, že poprvé v životě lyžuje. Při vjetí do lesa v rychlosti narazila do stromu a následoval vážný úraz hlavy včetně tržné rány v záhlaví.

Upadla do bezvědomí. Do nemocnice byla převezena helikoptérou.

Okamžitě podrobné rentgenologické vyšetření CT z 27.1.05 potvrdilo zlomeniny báze lebni včetně pyramidové kosti vpravo, zhmoždění (kontuzi) mozku, tenké plášťovité krvácení kolem levé hemisféry pod tvrdou plenu mozkovou, vniknutí vzduchu do dutiny lebni (ze zlomeniny pyramidové kosti), drobné krvácení do mozkového kmene.

Další kontrola z 31.1.05 našla krev i v mozkových komorách.

Alice ležela v nemocnici stále v bezvědomí, odkázána na podpůrné dýchání. Další podrobnější vyšetření měkkých tkání mozku nukleární magnetickou rezonancí (NMR) z 1.2.05 potvrdilo mnohočetná ložiska zhmoždění prakticky ve všech částech velkého mozku.

6. den hospitalizace se lékaři snažili vysadit zklidňující léčbu a převést pacientku na samostatné dýchání, což se sice podařilo, ale Alice zůstávala v bezvědomí.

Informační terapií bylo na Alici působeno až od 7. dne po úrazu, kdy byla trvale v bezvědomí. Pochopitelně za všech nutných bezpečnostních opatření pro terapeuta i Alici. Žádost o pomoc řekla matka a neprojevil se aktivně program závoru. Bylo možno pomoci. Informačně bylo třeba udělat několik zákroků jdoucích v závěsu za sebou - bylo třeba působit na samotný úraz hlavy, aby se kosti spojily jak byly před úrazem, zmizelo zhmoždění mozku pokud možno bez trvalých následků, vstřebalo se všechno krvácení včetně krvácení do mozkového kmene. Vliv informací v tomto okamžiku byl takřka nepřetržitý. Vše bylo podřízeno ke zlepšení zdravotního stavu a k nutnosti Alici probrat zpět k vědomí.

Podařilo se a 8. dne po úrazu se probírala. Začala vnímat okolí, sice ze začátku vlivem úrazu

i léčby otupěle, ale začala reagovat na dotazy. Nastala však další komplikace. ve formě nebakteriálního zánětu pobříšnice, který se může projevit u stresových stavů. Měla potíže se střevní peristaltikou a s tolerancí stravy. **V rámci informační terapie se podařilo zklidnit Alici, začala postupně chápat celou situaci svého těla, a tím se podařilo i postupně zklidnit v součinnosti s klasickou medicínou dutinu břišní. V dutině břišní informace pomohla vstřebávat stravu a zaktivovat střevní peristaltiku, zánět ustoupil.**

Alice začala jíst normální stravu.

Při neurologickém vyšetření byla popsána pravostranná hemiparéza, tedy porucha hybnosti pravostranných končetin v důsledku většího rozsahu poškození v levé mozkové hemisféře. Kostí lebky dobře byly již v této poskládány jako puzzle na svém původním místě a začaly růstat.

Dále bylo třeba informačně pokračovat ve vstřebávání krve a v postupném vrácení zhmotněných ložisek mozku do původního fyziologického stavu, včetně působení na poškozené nervové spoje. Jinými slovy, aktivovat celý mozek tak, aby Alice začala nejenom dobře vnímat svoje okolí, ale aby se vrátila hybnost všech končetin.

Současně bylo třeba s nehybnými končetinami mechanicky cvičit, aby neochabla svalová hmota. V dalších dnech se poměrně rychle zlepšovala porucha vědomí a začala ustupovat i porucha hybnosti. Všichni okolo Alice měli radost. Ona sama se začala aktivně zapojovat do postupné rehabilitace, přestala být pasivní, chtěla se uzdravit a vnímala postupná zlepšení svého zdravotního stavu.

V rehabilitačním centru intenzivně rehabilitovala od 2.3. do 27.4.05 s výsledným upravením všech motorických funkcí, v motorice začala

být zcela soběstačná s dostatečnou výdrží. V této době byla usměvavá a snažila se intenzivně nejenom rehabilitovat, ale začala se postupně už i učit. Rozhodla se, že dodělá ročník na střední škole se svými spolužáky. Byla poslána na psychologické vyšetření, kde byly shledány pouze známky mírné úzkosti, jinak psychika byla shledána intaktní, intelekt v pásmu až lehkého nadprůměru a kromě krátkého časového údobí kolem úrazu, si vybavovala všechny vzpomínky.

Alice po 3 měsících od svého vážného úrazu nastoupila zpět do školy a s výbornými výsledky ukončila se svými spolužáky první ročník střední školy. V současné době studuje, nemá žádné následky. Smějí se jí v dobrém slova smyslu spolužáci, protože od jejího úrazu na lyžařský výcvik škola vezme žáka pouze s přílbou.

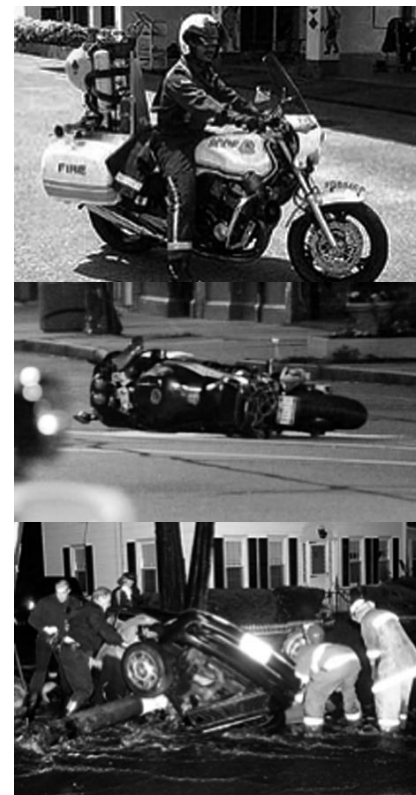
Kontrolní NMR po 8 měsících od úrazu prokázala zhojená ložiska v bílé hmotě mozkové (gliózy) staršího data, bez známek jakéhokoli nového krvácení či známek vzduchu v dutině lebni, což značí, že se zlomeniny pyramidové kosti zahojily také správně. Úraz nemá následky.

Druhý příklad je také úraz, ale měl jiný průběh a hlavně jiný závěr.

Chlapec, kterému budeme říkat **Aleš**, jel 23.7.2005 na motorce po hlavní ulici. Z boku do něj narazilo auto. S motorkou upadl pod auto a přivodil si komplikovaný úraz. Navíc byl obtížně

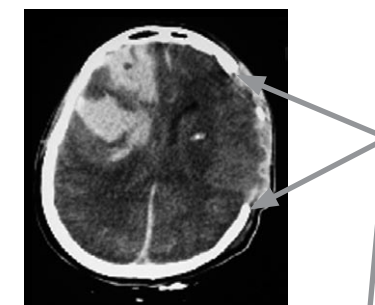
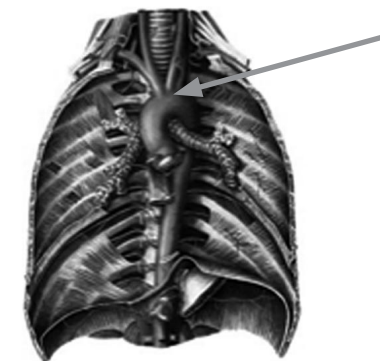
vyprošťován zpod auta, byly problémy se zavedením umělého dýchání pro otok v oblasti krku a posunutí průdušnice. Chlapec zřejmě zhruba 20 minut nedýchal.

V tento okamžik nastal zajímavý jev z pohledu informační terapie. Všeobecně je známo, že mozek odumírá po několika minutách bez kyslíku. Pro lepší představu pochodů v Alešově mozku si můžeme představit široký bulvár plný lidí a aut, kde je světlo (myslím tím přívod kyslíku). Vše zhasne, vypadla centrální elektrárna. Menší obchody zavřou roletu a pro své potřeby si pustí diesel agregát, aby udržely světlo. Velké obchody zůstanou po tmě. Pokusila jsem se tímto vysvětlit, že nebyl poškozen celý mozek, ale pou-

ze některé jeho části. Nedokáží vysvětlit proč, ale některé části mozku zůstaly nedostatkem kyslíku zcela nedotčené. Tyto části se později daly pomocí informační terapie využít pro zajištění plné funkce těla místo porušených částí mozku.

Aleš byl převezen na ARO. Během transportu byl pro obtížné dýchání zaintubován, ale i tak docházelo k lividnímu zbarvení končetin v důsledku zhoršeného prokrvení.

odstránená část kostního krytu

Na CT bylo zjištěno krvácení do střední části hrudníku, kontuze srdce, kontuze a prasknutí plic. Lékaři při tomto vážném stavu přemýšleli o smysluplnosti operace. Zcela logicky se obávali kontuze a následné nefunkčnosti mozku, který byl z lékařského hlediska dlouho bez přívodu kyslíku.

Při operaci, která byla komplikovaná s mitotelním oběhem, byla nalezena trhlina tepen v oblasti zhruba horní části hrudníku až krku (truncus brachiocephalius a arteria carotis communis). Současně proběhla revize břicha, kde bylo odoperováno natržení jater.

V dalším průběhu musela být provedena dekomprese mozku (odstraněna část kostního krytu), aby nedošlo k dalšímu poškození mozkové tkáně v důsledku otoku mozku.

Zdravotní stav byl velmi vážný, Aleš byl v bezvědomí. Potýkal se s nedostatkem krve z velkých krevních ztrát, při kontrolních vyšetřeních bylo nalezeno nové krvácení do jater. Při reoperaci bylo evakuováno z hematomu 3 l krve. Stav se relativně stabilizoval.

Na provedeném CT hlavy za 5 dní 27.7.05 byly nalezeny známky nedokrevnosti v pravé mozkové hemisféře. 2.8.05 byl zaveden hrudní drén pro nále� vzduchu v pohrudniční dutině.

Postupně se stabilizoval nitrolební tlak, otok mozku se zmenšil a hlava mohla být uzavřena. **Celou dobu probíhala informační terapie na jednotlivých částech těla, včetně léčby zlomeného pravého zápěstí, hojení vnitřních ran, zmenšování otoků od pádu a hlavně postupné aktivování jednotlivých funkcí mozku.**

Zdravotní stav se postupně stabilizoval. Lékaři začali rodině dávat naději na Alešovo přežití, ale nikdo nedokázal říci, v jakém rozsahu byl poškozen mozek a jak bude Aleš vypadat při procitnutí. Aleš byl pořád v bezvědomí.

10.8.05 se začal probírat. Začal reagovat na oslovení. Postupně byl odpojován od přístrojů a 27.8.05 opustil ARO. Byl přeložen na traumatologické oddělení chirurgie, kde byl další 3 týdny. Na začátku byl úzkostný, postupně si uvědomoval kde je a co se stalo. Neurologický nále� prokazoval menší hybnost levého ústního koutku, na končetinách známky postižení centrálního

nervového systému s výraznější levostrannou převahou. Postupně začínal poznávat tvary, vidět barevně a barvy rozlišovat. Zlepšovalo se vidění, polykání, pohybová aktivita, mimika obličej a ostatní. **Informační terapie probíhala průběžně a reagovala na aktuální stav Aleše.**

Z nemocnice byl propuštěn 19.9.05 chodící ve stabilizovaném stavu s malým výpadkem zorného pole levého oka a s mírným neurologickým hybným postižením, byla mu doporučena rehabilitace, kterou ze začátku provozoval intenzivně včetně plavání. Hybnost se upravila mimo levé ruky a zde nastal zlom, proč jsem zařadila tento příklad.

Na konci terapie, kdy má pouze(!) méně hybnou levou ruku a je třeba rehabilitace chvilku několikrát během dne, došlo v jeho chování ke zlomu. Nebavila ho rehabilitace (nyní chodí 1x týdně do nemocnice na chvilkové cvičení, což je zcela nedostatečné, protože sám nerehabilituje).

Aleš si svojí vlastní psychikou zablokoval možnost další pomoci pomocí cizí informační terapie. Svým vlastním energeticko informačním porcím, které mají za úkol hybat rukou, „vysvětlil“, že je tento stav už „dobrý“ a „zakonzervoval“ stávající nedolčený stav. Snažila jsem se mu vysvětlit verbálně proč a jak má rehabilitovat. Mluvila jsem zcela marně. Na druhou stranu je dospělý a rozhoduje za své zdraví sám. V současné době při pokusu mu pomoci vyvíhá program závory.

Pomoci s další úpravou zdravotního stavu Aleše nemohu a ani on mne o to nežádá. Od září nastoupil do školy.

Při použití informační terapie je potřeba dodržet některé zásady:

- je nutná zpětná vazba na zdravotní stav pacienta, to znamená, že je potřeba mít zprávy o tom, jak se mu aktuálně daří
- průběžně je třeba zdravotní stav pacienta kontrolovat - opakovat diagnostiku a tím vědět, jak naše terapie na pacienta působí, v klidu porovnat vlastní diagnostiku se zprávou od pacienta
- na základě těchto informací je nutno průběžně upravovat terapii, každý postupný krok si náležitě rozmyslet a nepracovat v chvatu a rychle

Snad ani není nutno zdůrazňovat, jak je tato metoda náročná na přesnost.

Je třeba si uvědomit, že tato metoda klade obrovské nároky na terapeuta a nejedná se o žádné mávnutí kouzelným proutkem.

Reálně jsem si vyzkoušela, že mohu mít najednou max. 4 případy, které zcela zaplní čas, který jsem schopna jednotlivým případům věnovat při běžném plnění každodenních povinností.

I přesto si myslím, že tato metoda dává šanci v případech, kdy opravdu stojí za to ji použít.

Uvědomuji si, že přednáška byla poněkud náročnější na vaše soustředění a tím více vám děkuji za pozornost.

Hluk

Elena PETROVICKÁ

Je faktom, že súčasný život sa voči minulosti výrazne zmenil – okrem iného nabral desivú rýchlosť, ktorú často nezvládajú ani mnohí mladí. V kontakte s nimi mám pocit akejsi nedefinovateľnej stratenosti, prichodia mi ako zrnko vo vetre – niečo hľadajú, ale nevedia, ako na to, kam sa za tým vybrať. Hovoria, že sú spokojní, zavalení prácou, nepotrebuju oddych, ale jedným dychom spomenú boľavé chrbtice a kĺby, zničené oči a ruky od počítačov, únavu, depresiu. Popri mladých, dravých, úspešných sú tie ich oči bez záujmu o čokoľvek.

Zrejme si doba vyberá už teraz daň z pretechnizovanosti, presily informácií, z násilia, šikany, drog, mobingu, lobingu až po harašenie – jedno aké!

Mne tiež začína z toho harašiť, a tak sa teraz zastavím, ba čo viac – dovlím si vrátiť sa do minulosti, pokúsím sa upokojiť, prečistiť si myseľ a dospieť k názoru. Trebárs takto:

Kedysi dávno, v minulom storočí, sa o Bratislave hovorilo ako o krásavici na Dunaji, provinčnom veľkom mestečku, vinárskej metropole a podobne – vždy s láskavým humorom, poézou a pocitom príslušnosti k nej. Teraz, keď sa pozriem na panorámu Bratislavy z kuchynského okna rodného podslávinskeho bytu, mám pocit, že sa dívam do štrbavej huby Baby Jagy s trčiacimi žeriavmi, rinčiacimi bagrami a bez ladu a skladu porozhadzovanými sklenenými zubami kvázi mrakodrapov a zbohatlíckych megavil na vinárskych vrškoch. Veľmi nepodarená protéza!

To je nová podoba osvieteneho korunovačného mesta Márie Terézie s názvom: „Manhattan na Dunaji“ alebo „metropola Európy“, veľkomesto 21. storočia. Ako som sa s údivom dočítala v rozhovore s jedným z dôležitých predstaviteľov

magistrátu, termín dohotovenia európskeho hitu je rok 2009! – alebo história – nehistória, po nás potopa! Ešteže máme možnosť zachytiť sa na hrdom oblúku pekného nového mosta a premyslieť si: skočiť – neskočiť! Pozor, ja nie som proti rastu, rozvoju v akejkol'vek podobe, modernizácii, technizácii, skvalitňovaniu atď. Myslím si však, že asi takto nejako si predstavoval Hurvínek válku. Kam sa podel Genius loci Bratislavy, budovaný múdrymi otcami mesta po stáročia? Terz je to betonizácia! Neodstrániteľná!

A kde sú múdri richtári ostatných slovenských miest, ktoré podobne zabetonujú vzácneho ducha minulosti? Kam sa vrhnú investorské finančné skupiny, keď zhltnú všetko živé okolo?

Kedysi sa aj o Bratislavčankách hovorilo, že sú najkrajšími dievčatami na Slovensku, v Európe a možno aj na svete a okolí. Nevie, ale teraz hojne stretávam krúžkami poprepichované tetované vyzíablíny alebo obézne dámy s holými pupkami a kypiacimi bokmi z malých riflí, ktoré používajú vaginálny slovník a húliac ochotne lezu do truhlových teréňakov vyholených hlavohrudí. (Vysvetli si: Sú to tvrdí chlapci so svalmi aj na mozgu a zbraňami po vreckách.)

Tie krásne Bratislavčanky ostali zrejme pre istotu doma, aby ich ktosi neodstrelil na ulici alebo hlavohrude neuniesli do zahraničných erotických salónov – bordelov. A majú recht!

Stop! Prestáva mi harašiť! Som v prítomnosti, volám sa Petrovická a definujem si, že toto je zákonitý vývoj doby (spoločnosti), a je nevyhnutné ho rešpektovať! Nie som mrzutá, konfliktná dôchodkyňa, ktorá lamentuje nad odplávanou minulosťou a pluje síru okolo seba.

Nebudem ňou! Nechcem!

Som individuálna duchovná bytosť s mož-

nosťou voľby, ktorá vnútorne odmieta podieľať sa na tomto slovenskom civilizačnom skanzene. Stendhal povedal: „Usiluj sa, aby si neprežil svoj život v nenávisti a strachu!“ Áno, pracujem na sebe, aby som nepodľahla, vnímam, čítam, sledujem, porovnávam, vzdelávam sa, triedim názory – v poriadku, ale niekde je zádrhel. Čosi mi spôsobuje trvalú psychickú rozladu, zneisťuje ma! Dokonca prenasleduje, vyrušuje a snaží sa ma likvidovať. A nielen mňa! Pôsobí na nás ako neustále kvapkajúca voda na kameň...

Mám to – hluk!

To je ono!

Valí sa zovšadiaľ – z vrtačiek, zbijačiek, motorov áut, ale aj z podvodov, zlodejín, špinavej politiky, arogancie a hlúposti, násilia. Nekultúrnej kultúry. Kričí aj strach človeka o holú existenciu, o zdravie psychické i fyzické. Neumilčateľne revú médiá, ktoré manipulujú a vnucujú konzum a jeho nadradenosť nad duchom. Lacné celebrity v reklamách za peniaze každý týždeň presvedčujú o jedinej možnej správnej ceste – za všetkým. Hneď po Veľkej noci reklama na Vianoce! Presvedčiaci sú vždy hluční! A vynalievajú! Nevadí im, že vzbudzujú skôr hnev ako záujem – vyčkajú. Vedia, že vonkajší hluk vytvára aj vnútorný hluk. A my – hoci nevedomky – rezonujeme a podľahneme.

Jedno turecké príslovie hovorí: Chvat vymyslel diabol.“ Hluk je jeho rodným bratom. Rastú spolu a škodia ustavičným zvyšovaním rýchlosti, hektikou, ekonomizáciou doby, nárokmi a závislosťami. Nekonečný seriál!

Uvedomujete si, ako v čo najkratšom čase musíme čo najviac dosiahnuť a prežiť? Získať vysoký príjem, prepych, exotické dovolenky čo najďalej? Ďalej ako iní? A že pri tomto trvalom zrýchlení si nohí ani nevšimnú, že sa odnaúčajú niečo cítiť a prežiť? Ako zúfalo potrebujú k životu hurhaj a chvat? Byť „in“? Hlučne komunikujú a s nikým sa pritom nerozprávajú? Ako mnohí

strácajú ducha a stávajú sa robotmi? Obeťami? Komickými postavami „smotánkových“ seriálov?

Mala som možnosť zaradiť sa medzi nich, keby som si nebola položila otázku: kam by som došla? Čo by som dosiahla?

Odmietam hlučne sa hnať do prázdnoty systémom „včera nové, dnes zastarané“ – do života v křči.

Bože, veď pri rapídne narastajúcom globálnom otepľovaní klímy stačí jedno výdatné sneženie v Európe, väčšie zemetrasenie v Ázii a pol sveta je ochromené! A druhú polovicu to čaká!

A duch? Zmysel života: A radosť?

Stop!

Takže, Petrovická, brzdi! Nehluč! Nebuď „very bizi“! V tempe sekundovej ručičky sa žiť nedá! Nedôjdeš k pokoju duše ani tela! Ponáhľaj sa s vesmirom v tempe kyvadla jedálnenských hodín u starej mamy! Hľadaj si svoj kúsok púšte a nikoho tam nevpúšťaj! Nauč sa to! Nerozčuľuj sa! Nesúď – neškod tak sebe ani iným! nastúp na túto cestu a pohneš vesmirom!

Prihováram sa vám:

Veď iba v tichu môžeme voľne dýchať a nestratiť ľudskú dôstojnosť. S tichom príde pokoj, radosť a s radosťou dobro. To je človečina!

A preto: **Petrovická brzdi!**

Brzdíme.

Spomalme.

Stíšme sa.

Zachráňme sa.

Priestorové usporiadanie architektonických objektov z pohľadu ergo-informačných procesov

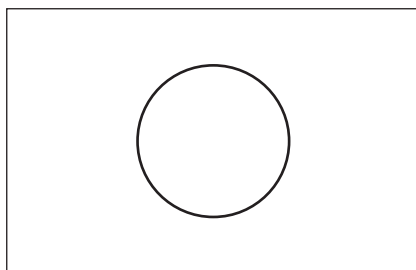
Ing. Norbert SYNČÁK

Cielom tohto referátu je poukázať na vzájomné súvislosti medzi priestorovým usporiadaním architektonických objektov a ich vzťahom k tomu, ako ovplyvňujú procesy, ktoré sa prejavujú v ich bezprostrednom okolí.

Na úvod by som rád upriamil Vašu pozornosť na obrázok č.1. (biela prázdna plocha)

Pozrime sa spoločne na obrázok č. 2.

Ak prvý obrázok predstavuje množinu všetkých možností v stave neprejavenej (potenciálnej), na druhom obrázku sme z uvedenej množiny vyčlenili konkrétnu možnosť (prejavili sme ohraničenú časť z možností prejavov). V priestore sme vytvorili konkrétny tvar, ktorý je svojou prítomnosťou v priestore určitou informáciou. Prítomnosť informácie v priestore má za následok súčasnú modifikáciu vlastností priestoru.

Pokiaľ sa budeme snažiť hľadať rovnováhu usporiadania priestoru okolo nás, tak najprv by bolo vhodné začať s hľadaním rovnováhy usporiadania v našom vnútri. Bez toho aby sme pochopili zákony rovnováhy v nás, len ťažko nájdeme spôsob ako usporiadať priestor tak, aby jeho dopad na nás a tých, ktorí sa v ňom nachádzajú bol takisto harmonický. Usporiadanie priestoru ovplyvňuje pochody, ktoré sa dejú v nás aj okolo nás a tým zákonite ovplyvňuje aj funkcie nášho organizmu.

Čo je to vlastne usporiadanie priestoru? Usporiadanie priestoru predstavuje statickú informáciu viazanú na konkrétny priestor. Intenzita zmien v priestore generovaná usporiadaním priestoru závisí od konkrétnych tvarov, spôsobu ich vzájomného usporiadania, veľkosti. Intenzita pôsobenia klesá so štvorcem vzdialenosti.

Pre posúdenie generovaných zmien bude pre nás vhodné zamerať sa na informácie generované:

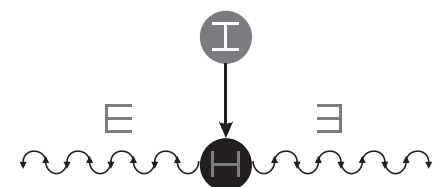
- Tvarom
- Pomerom
- Vzájomným usporiadaním objektov v priestore

Zoberme si napríklad tvar trojuholníka a obdĺžnika. Každý z tých tvarov predstavuje inú informáciu, ktorá vyplýva z tvaru ako takého. Pre príklad na informáciu vyplývajúcu z pomerových charakteristík si opäť môžeme zobrazť trojuholník. Pomer medzi výškou a napríklad základňou trojuholníka je informácia. Môžeme mať viacero rovnakých trojuholníkov ale s rôznym vzájomným pomerom medzi výškou a základňou. Napriek zachovaniu rovnakého tvaru objektu (trojuholník) rôzne vzájomné pomery

výšky a základe predstavujú rôzne informácie a tým vyvolávajú v priestore odlišné pôsobenie. Pri informáciách generovaných vzájomným usporiadaním objektov v priestore ide o spôsob akým objekty spoločne svojou pozíciou v priestore členia priestor. Ako príklad si môžeme zobrazť obrázok zložený z kombinácie viacerých trojuholníkov alebo obdĺžnikov.

Ich usporiadanie vytvára informačne bohatšie štruktúry s komplexnejším a silnejším pôsobením v priestore. Je dôležité v akých vzťahoch, vzdialenostiach, uhloch a pomerových vzťahoch sú umiestnené.

V každodennej realite sa môžeme stretnúť jednak s prirodzeným členením priestoru spôsobeným výskytom prírodných útvarov ako aj zmenou prostredia vyvolanou stavebnou činnosťou človeka.

Pre priblíženie pohľadu na spomenuté zmeny sa pokúsme predostrieť jeden z možných pohľadov na popis reality. Povedali sme si, že tvar, pomer a priestorové usporiadanie sú informáciou, ktorá je viazaná na konkrétny priestor a čas. Na priloženom obrázku je informácia schematicky znázornená červenou kružnicou s písmenom I. Čierna kružnica nesie vo svojom centre písmeno l (informáciu) otočenú o 90°, ktorá schematicky reprezentuje informáciu viazanú, prejavenu vo forme (hmote). Takúto informáciu môžeme považovať za realizovanú, ktorá vždy v procese realizácie môže byť vnímaná a popisovaná aj zmenami rozloženia energie v priestore. Uvedené zmeny sú nositeľmi jedinečných informačných charakteristík.

Ako analógiu k priblíženiu a lepšiemu pochopeniu si môžeme pomôcť obrazom človeka. Ak sa pozeráme na vonkajšiu telesnú schránku ako môžeme na jej základe popísať jeho vnútorný charakter a povahu? Informácia sa vždy prejavuje a tým vyvoláva zmeny. Takže na základe prejavu zmien môžeme vnímať a popisovať ich vlastnosti. Prejav je odrazom, zrkadlením, reflexiou svojej podstaty.

Podobne sa môžeme pokúsiť popísať charakteristiky vlastností prejavov aj pri tvaroch na základe účinkov a zmien, ktoré v priestore vyvolávajú. Každá zmena, každé narušenie homogeneity prostredia vyvoláva podnet, ktorý spravidla nie je indiferentný voči objektom v okolí.

Na základe vyššie uvedeného sa môžeme pokúsiť načrtnúť filozofický koncept chápania priestoru, hmoty, energie, informácie a času. Podobne ako hmotu a energiu môžeme chápať ako dva vzájomne komplementárne stavy jednej spoločnej podstaty, ktorá sa môže prejavovať buď ako hmota alebo energia a vzájomne transformovať z jednej formy prejavu na druhú, aj čas a priestor tvoria vzájomne komplementárne veličiny systému prostredia, ktoré taktiež z určitého uhla pohľadu môžeme chápať ako dva rôzne stavy spoločnej podstaty. Vieme že rozloženie hmoty v priestore deformuje samotný priestor. Šírenie hmoty a energie v priestore deformuje čas. Z tohto pohľadu hmotu a priestor môžeme vnímať ako pasívne veličiny v porovnaní s energiou a časom, ktoré predstavujú aktívne prvky systému. Všetky tieto štyri veličiny sú teda vzájomne previazané. Dovolím si predložiť hypotézu, či čas, priestor, hmota a energia nie sú vo svojej podstate len štyri rôzne stavy informácie, v ktorých sa môže prejavovať v procese realizácie. Samotná informácia tým predstavuje radiačci element ktorý svojím informačným podnetom vyčleňuje zo základnej substancie (matérie ale pozor nie v zmysle hmoty ale substancie, kto-

rá je schopná diferenciacie na hmotu, energiu, priestor a čas) vybrané vlastností s potenciálu všetkých možností a tým vytvára jedinečné diferenciálne prejavy.

Praktické aplikácie

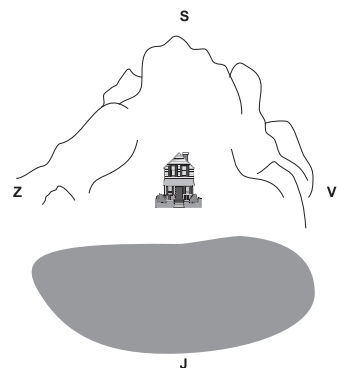
Prirodzené faktory prostredia

Ľudstvo už tisícročia zhromažďuje a odovzdáva osobné skúsenosti z oblasti vzťahov medzi prostredím a človekom. Okrem všeobecne známych informácií v podrobne spracovanom a dochovanom čínskom systéme škôl Feng Šuej sa tejto problematike venovali aj ľudia z iných končín sveta. Takým príkladom môže byť aj rímsky architekt Vitruvius, ktorý nám vo svojich dielach zameraných na architektúru zanechal napríklad aj informácie o vplyve prevládajúcich vetrov a ich vzťah k zdravému bývaniu. Podľa jeho návodom je napríklad vhodné stavať hlavné ulice miest tak, aby fungovali ako vetrolamy a nedovolili príliš intenzívnemu prúdeniu vetra v uliciach miest, ktoré považoval za škodlivé pre ľudský organizmus.

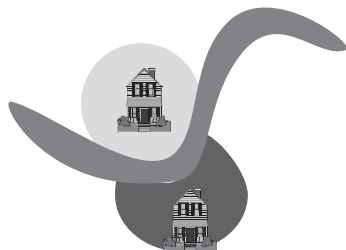
Medzi kľúčové faktory prirodzeného prostredia, ktoré je vhodné brať do úvahy pri tvorbe koncepcií zdravého bývania patria:

- Zemské magnetické pole
- Rotácia zeme okolo svojej osi
- Slnčné žiarenie
- Hory, vietor a vodné prvky

Za ideálne umiestnenie budovy vzhľadom k týmto prvkom bolo považované také, kde budova je zo zadnej severnej strany chránená horou a v prednej časti sa nachádza na južnej strane otvorený voľný priestor s vodnou plochou, ktorej tok smeruje k budove. Na východnej strane smerom od budovy by sa mal nachádzať prvok, ktorý je taktiež vyvýšený ale nie tak vysoký ako prvok za budovou a taktiež na západnej strane by mal byť vyvýšený prvok ale nižší ako na východnej a severnej strane.

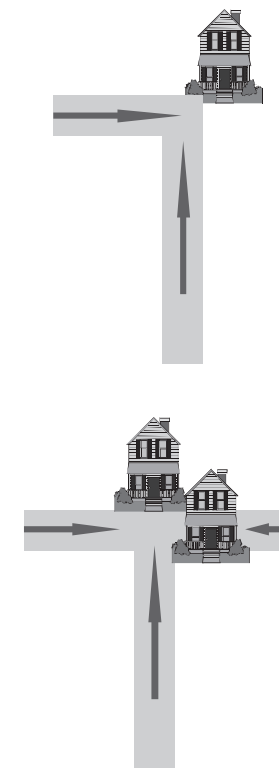
Typickú ukážku na praktickú ilustráciu vidíte na fotografii kde je znázornená poloha mesta Nitry, ktorá korešponduje s väčšinou vyššie spomenutých pravidiel, čo poukazuje na to, že naši predkovia, ktorí zakladali prvotné osídlenia v tejto oblasti boli schopný citlivo vyhľadať vhodné miesta v prírodnom prostredí.

Pri umiestňovaní budovy vzhľadom k vodným plochám alebo cestným komunikáciám je optimálne ak sa budova nachádza v oblasti vnútornej bezpečnej strany vodného toku a naopak za nevhodné sa považuje umiestnenie budovy na vypuklej strane vodného toku, ktorý ako prvý býva kritický a podlieha záplavám v prípade vyliatia riek z koryt.

Taktiež nie je vhodné aby bolo budova umiestnená priamo na vrchole alebo v blízkosti vrcholu kopca. Je to príliš exponované nechránené prostredie vystavené silným náporom vetra. Podobne nie je vhodné aby bola budova umiestnená v jame. Takéto miesto sa vyznačuje výraznou stagnáciou prirodzenej cirkulácie vzduchu a energie.

Vstupný vchod do budovy by mal byť orientovaný smerom k voľnému priestranstvu. Nie je vhodné aby vstup smeroval do kopca alebo bol blokovaný napríklad stromov alebo inou prekážkou. Na priloženom obrázku môžete vidieť bežnú problémovú situáciu, kedy je vchod do budovy blokovaný hustým porastom stromov a vysokou budovou postavenou v blízkosti priamo oproti vchodu.

Ďalším problémovým umiestnením je nasmerovanie budovy tak, že čelí dlhšej priamej línii, tvorenej napríklad rovnou dlhou cestou, prípadne v križení dvoch alebo viacerých ciest a pod.

K posúdeniu priestorových charakteristík patrí aj umiestnenie budovy vzhľadom k okolitým budovám. Za disharmonické môžeme považovať také umiestnenie, kde predĺžená línia jednej budovy je nasmerovaná na inú budovu alebo hrot tvorený niektorým z rohov budovy smeruje svojím zúžením na inú budovu vid'. Obrázok.

Ďalšou ukážkou nevhodného vzájomného usporiadania budov je ak väčšia budova „tlačí“ na menšiu ako môžete vidieť na obrázku.

Nevhodná je taktiež pozícia budovy, ktorá je umiestnená priamo oproti úzkej medzere, ktorá vzniká stretom dvoch na seba naväzujúcich budov ako aj pozícia, ktorú by sme mohli nazvať „lis medzi dvomi budovami“.

Z pohľadu makrourbanistiky sa môžeme stretnúť s rôznymi priestorovými usporiadaniami viacerých budov do jedného celku. Typickým príkladom je usporiadanie troch budov do tvaru trojuholníka. V takomto prípade je dôležité z hľadiska posúdenia vplyvu či sú budovy spojené do jedného celku bez medzier alebo sú medzi budovami medzery. Prvé spojenie je harmonické a druhý variant je problémový z dôvodu pôsobenia ostrých hrotov budov navzájom na seba.

Ďalšou dôležitou zásadou pri správnom návrhu budovy je tvorba pevných základov. Z tohto dôvodu všetky budovy, ktoré pripomínajú dom na „stračej nôžke“, to znamená, že majú v spodnej časti zúžený alebo prázdny priestor značne oslabujú celkovú stabilitu energetickej bilancie budovy. Príklady nevhodného riešenia môžete vidieť na obrázkoch:

Na záver referátu by som ešte rád poukázal na niektoré problémové riešenia z praxe, ktoré sa týkajú nesprávne navrhnutých strech budovy. Na prvom príklade je problém v tom, že strecha budovy je priamo spojená s vonkajším oplatením. Takéto riešenie v praxi spôsobuje závažné narušenie základnej energoinformačnej ochrany vnútorného priestoru domu a jeho okolia, ktoré by malo byť zabezpečené práve správne voleným oplatením. Priame spojenie strechy s oplatením vytvára premostenie z vonkajším priestorom a tým narušuje priamu funkciu zabezpečenia ochrany.

Druhá fotografia je ukážkou, kedy je strecha budovy priamo spojená so zemou, čo taktiež nie je vhodné riešenie. Navyše sklon strechy má veľmi ostrý uhol.

Na nasledujúcom obrázku je dom, ktorého strechy je čiastočne zošikmená ale iba na jednu stranu bez svojho symetrického dvojníka. Takéto strechy, ktoré sú zošikmené, pričom šikmá časť je len na jednej strane a nemá svoj pár pôsobia taktiež nevhodne a disharmonicky do okolitého prostredia. Navyše na uvedenej fotografii ďalším problémovým prvkom dobu je čiastočne zrezaný roh, ktorý narušuje harmonické pôsobenie budovy ako celku smerom do vonkajšieho priestoru.

Cieľom referátu bolo poukázať na vybrané chyby pri návrhu prvkov budov a ich vzájomného usporiadania. Autor tohto referátu predkladá uvedené informácie s vierou, že osoby, ktoré sú osobne zodpovedné za tvorbu prostredia, v ktorom všetci žijeme, budú jedného dňa ochotné otvoriť brány svojho poznávania aj pre ďalšie súvislosti, ktoré pevne verím môžu pomôcť vytvoriť prostredie, v ktorom sa všetci budeme cítiť príjemne.

Léčení vstupem do samoopravovacích hladin

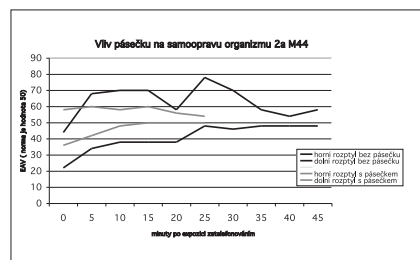
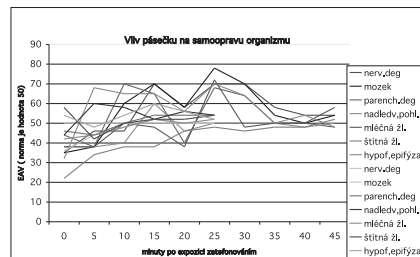
Ing. Milan HEIN

V úvodu své přednášky se ani pro přehled nebudu zabývat nižšími systémy energoinformačními, kam řadím působení sám na sebe v meditačním stavu, působení člověka na člověka a dokonce i vnitřní programování (pokud o použití programu si rozhoduje sám programátor). Do této kategorie zařazují i akupunkturu, neboť ani ona neovlivňuje řetěz příčin a souvislostí. Vyšším stadiem je volání ikon a symbolů, kdy jejich inicializací započne děj naprogramovaný někým jiným, a v lepším případě pak automaticky sebeopravovacích vyšších hladin prostoru. Budeme-li se se svým vědomím prodírat výše a výše, dosáhneme stavu, kdy se již nebude třeba zabývat cílením našeho snažení a dotkneme se systému (a ještě v lepším případě se staneme součástí systému), kterému budou vadit nedostatky v prostoru a začne je opravovat sám. Ale to již vyžaduje rozšířené vědomí. Průchod na tuto úroveň se podařilo stabilizovat ve struktuře diamantu a byla vyvinuta technologie, jak jej kopírovat.

Protože sebeopravovací systém si také sám volí, co vlastně bude opravovat, zvolili jsme k pokusu známý vliv mobilu na stav meridiánů, neboť většina lidí je poškozoována, aniž by to tušila. Použili jsme metodu EAV. Je založena na měření kožního odporu v akupunkturálních bodech. V nich má být standardní kožní odpor 95 kiloohmů. To odpovídá hodnotě 50 na stupnici se 100 dílky. Hodnoty mezi 50 a 60 se považují za dobré, přes 70 ukazují na trvalý zánět a hodnoty pod 40 upozorňují na nestandardní tkán, např. karcinom. Zaktivovaný krystal diamantu připevněný pásečkem na levé ruce v místě hodinek začal velice významně rovnat hodnoty v akupunkturálních bodech vykazujících odchylky, řádově v minutách. Měření byla prováděna na

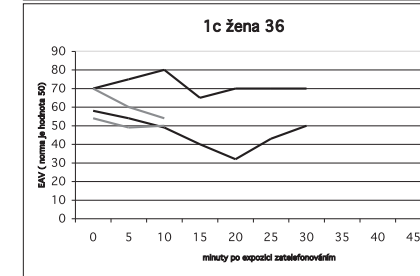
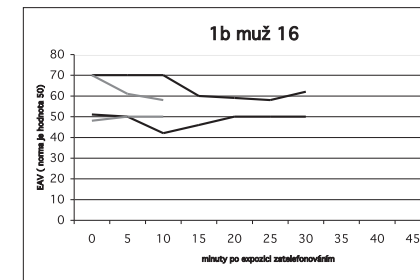
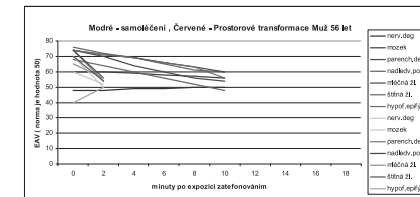
dvou pracovištích, lékaři o sobě, ani o dalších okolnostech nevěděli.

Graf č. 1: Pokusné osoby přišly z venku si ještě zatelefonovaly. Pak byl mobil vypnut a v intervalu 5 minut se měřily body zvolených drah. Po uklidnění pulzací hodnoty mezi 30 až 90 (v případě choroby se hodnoty nevrací až na 50) si zkoumaná osoba znovu zatelefonovala s pásečkem obsahujícím zaktivovaný diamant na ruce a pak bylo provedeno totéž měření. Modré křivky na obrázku patří k měření bez pásečku, žluté a červené s pásečkem na ruce. PÁSEČEK PAK VÝRAZNĚ ČI ÚPLNĚ ROVNAL I ZMĚNU HODNOT ZPŮSOBENOU CHOROBAMI. Pro názornost je na spodní části obrázku modrá obalová křivka rozptylu hodnot bez pásečku a červená s pásečkem.

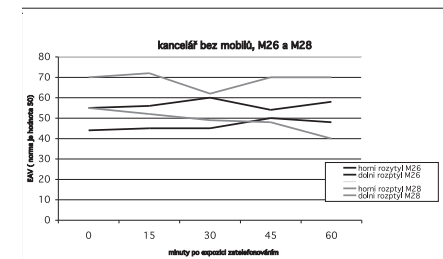
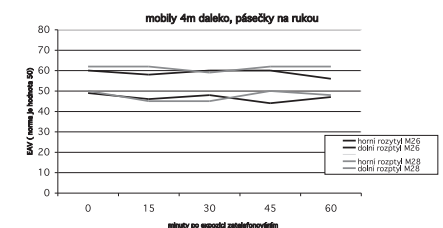
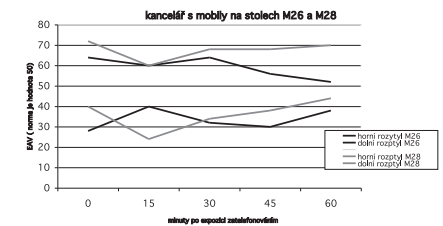
Graf č. 2 a 3: Náhodně vybraná měření ukazují stejnou reakci osob na mobil i zrychlení návratu do funkčního stavu s diamantem na ruce. M znamená muže a následuje věk, F obdobně

ženu. Měření tohoto typu bylo uděláno na dvou nezávislých pracovištích 60, ke každému máme detailní graf a v efektu působením diamantem se neliší. Je dobré si povšimnout, že na některých grafech zůstávají hodnoty za patologickou hranicí i po uklidnění organismu po ráně mobilem, S diamantem na ruce se ale system srovná i v případě chorobných stavů.

Graf č. 5: Stav v kanceláři architekta. Lepší stav meridiánů než pouze při vypnutých mobilech (působí i obrazovky počítačů, pokud nejsou LCD) je docílen s bezpečnou vzdáleností od mobilů 4m a diamantem na ruce. Stejně jako vzdálenost 4m působí i vnější anténa připojená na mobil, ten pak může být po ruce na stole. Zbytekové záření a vliv počítače pak eliminuje diamant, který začne

rovněž rovnat patologické hodnoty jež způsobují případné choroby (viditelně u muže 28 let, byl v době měření nemocen).

Měření dalších souvislostí byla provedena celá řada. Mohou být prezentována na přednášce.

Co však bylo hlášeno z mnoha míst je, že podle očekávání byl vylepšen stav mnoha osob dlouhodobě nosících diamant, některé problémy, podle odečtu hlubšího původu se změnilo, ale jako informace hlásící problém zůstaly. Dále byl hlášen vzestup senzibility.

Kdo vypustí psa?

Prom. Ing. Luděk KHEBL

Dámy a pánové dovolte mi přečíst vám jednu mírně troufalou a značně dogmatickou přednášku. Téma by si zasloužilo pokornější přístup, ale z důvodů zachování stručnosti a přehlednosti na to nemáme čas. Efektivita tedy převálcuje pokoru jako parní válec skotačící žabku, co se právě rozhodla přejít silnici.

I když přednáška může vyznívat jako suverenní konstatování, je značně nekomplexní a pro vyjádření skutečnosti bude vyžadovat zřejmě mnoho upřesnění a korekcí.

Pro následující minuty si vám dovoluji vnútit jeden termín, který nevím, že by byl v těchto souvislostech někde někdy definová a používán. A dále se k tomu se jako červená nit budou přednáškou linout zdánlivě nesouvisějící výseky ze života psa. Abych hned v úvodu zamezil mnoha spekulacím, prozradím, že pes je čistým symbolem.

Pes - kapitola I.

Mám psa, je to mrcha nevychovaná, je přivázaná k boudě tlustým řetězem. Nic nehledá.

Konec I. kapitoly

Jak mnozí z vás z praxe či z teoretického studia vědí, náš energoinformační systém je plný mnoha programů, které se starají o fungování našeho organismu. Pro přehlednost

pan Dr. Rosinský přišel s 4-úrovňovým modelem funkčních vrstev systému.

1. vrstva informačních toků je pro zajištění základních funkcí člověka. Stará se o krevní oběh, trávení, metabolismus, vylučování, dýchání a biochemické pochody. Je nejvíce automatizovaná a psychika do ní zasahuje minimálně.

2. vrstva je více automatická a reaguje na ak-

tuální potřebu organismu. Při zvýšeném pohybu např. upravuje metabolismus pro tuto vyšší zátěž. Reaguje prostě automaticky na aktuální a přirozené potřeby organismu.

3. vrstva řeší detailní funkční změny, které vycházejí z psychických rozhodnutí. Na psychický podnět aktivuje různé podprogramy. Např. při rozhodnutí k nějakému pohybu aktivuje podprogramy k jeho realizaci.

4. vrstva je nejvíce autonomní a psychikou nejvíce ovlivnitelná. Ona je tou vrstvou, která pověřuje ostatní vrstvy k další realizaci našeho záměru. Psychika do ní dává model jako podnět k tomu, co má 4. vrstva realizovat.

Pes - kapitola II.

Pes je nějak agresivní. Ještě, že nemá delší řetěz. Málem zakousnul ovečku.

Konec II. kapitoly

V rámci systému jsme dostali do vlnku různé podprogramy, které jsou schopné realizovat na tělesné rovině kde co.

Jejich aktivace podléhá poptávce psychiky, ať z vědomé či podvědomé části. A část programů našeho systému může monitorovat situaci v našem systému a čekat na konkrétní podnět, který je spustí. A takovým podnětem může být i určitý specifický druh myšlenky, psychického postoje nebo rozhodnutí.

Nás budou pro náš případ zajímat hlavně podprogramy, které se na fyzické rovině projevují jako pocit svírání žaludku, vegetativní problémy, návaly horkosti, tik v oku, strnulost, pocit vnitřní nepohody a nebo jenom drobné vnitřní rozechvění. A nebo naopak, pocit velké síly a

určité nabuzenosti, že bychom mohli skály lámat. Upozorňuji, že se v tomto případě nejedná o důsledky nějakého onemocnění. Náš podnět tohoto projevu je prvotně čistě informační realizovaný systémem na požadavek psychiky.

A tyto podprogramy, jak z vlastní zkušenosti víme, se aktivují např. v okamžiku, kdy máme z něčeho strach, obavy, velkou nejistotu.

Nabízí se otázka, proč to tak je. Jako prvotní nástřel se nabízí odpověď, že je to prostě náplň činnosti naší psychiky, kdy za situací, které vyhodnotí jako nebezpečí, vydá také pokyn systému, aby takto zareagoval.

A něco z toho může mít i praktický význam. Když psychika vyhodnotí situaci jako vypjatou či nebezpečnou, musí přeci aktivovat mechanismus pro přežití - útek, útok, útlum. A systém musí vytvořit ve fyzickém těle takové podmínky, aby bylo na takovou reakci fyzicky co nejlépe připraveno.

Promiňte mi ten velmi zjednodušený model. Sami asi tušíte, že ve skutečnosti to nebude tak okleštěné a jednotlivé vazby budou mnohem a mnohem složitější. Jde mi jen o to ukázat, že jako důsledek některých psychických rozhodnutí, jsme z vědomé části psychiky schopni spustit určité podprogramy, které již ve svém systému máme, a které reagují na konkrétní zpouštěcí impuls. Ve skutečnosti to bude zřejmě kombinace pokynu z vědomé části psychiky, a některé vstupní údaje doladí asi i podvědomí. A intenzita spuštěného programu bude jistě závislá i, obrazně řečeno, na naléhavosti a intenzitě našeho psychického vyhodnocení situace.

V každém případě spuštění takového podprogramu je pro organismus vždy zátěží.

Pes - kapitola III.

Pes je v poslední době vzteklejší a vzteklejší. Po-

štačce včera rozkousal koženou tornu.

Konec III. Kapitoly

Míra závislosti

Pojďme se teď pokusit vysvětlit onen slibovaný pojem, který je pro podstatu této přednášky také důležitý, a tím je míra závislosti.

Podpoření výchovou, konvencemi, tradicemi, manipulací, všeobecnou nevědomostí, ale dokonce v důsledku osobního rozhodnutí, dochází k tomu, že v rámci života v hmotném světě sami sebe začneme definovat právě za použití atributů hmotného světa.

Vzniká větší či menší míra závislosti na něčem, co má vazby na hmotný podklad. A to něco pro nás získává na významu a důležitosti. Vzniká určitá míra závislosti na věcech, situacích, společenském zařazení, ale třeba i na schopnostech. Velká míra závislosti nás na ně doslova fixuje. Nevím, jestli si to vůbec uvědomujeme, ale naprosto běžně, skoro s vrozenou přirozeností, sami sebe za použití těchto „věcí“ zařazujeme do systému existence. Definujeme sami sebe ve vztahu k prostředkům, které mají hmotný podklad. A tento proces probíhá na úrovni psychiky a zakotvuje v podvědomí. A je to věcí našeho svobodného rozhodnutí, byť je třeba pod vlivem nějaké manipulace.

Pes - kapitola IV.

Pes dostal výprask a s kňukotem zalez do boudy.

Konec IV. Kapitoly

Odhad osobní míry závislosti

Pojďme se pokusit u sebe odhadnout naši osobní míru závislosti a zjistit, na čem jsme nejvíce závislí.

Postupně můžeme ve svém životě probírat prakticky všechno, čím jsme obklopeni a co nás zařazuje do určité společenské skupiny.

Stačí se porozhlédnout po svém životě a položit si otázku: „Zůstal bych v naprostém klidu, kdybych neměl něco z toho, co mám? Zůstal bych v naprostém klidu kdybych ztratil některou ze svých schopností? Zůstal bych v naprostém klidu, kdybych ztratil někoho blízkého či milovaného?“

Při velmi upřímné odpovědi se doufejme přiblížíme tomu, jak by to bylo v realitě. Praxe ukazuje, že si v té teoretické rovině docela hodně fandíme, kdežto v realné situaci se nám to s takovým klidem vybalancovat již nedaří.

Pojďme si jen tak zkušebně položit pár otázek a pokusit se odhadnout, jestli právě v těchto otázkách není jedna nebo dvě, které by mohly odhalit právě jádro naší závislosti.

Jaká je moje míra závislosti na funkci, kterou vykonávám, na uznání, které mi okolí poskytuje, na tom příjemném pocitu uspokojení, který s tím jde ruku v ruce, na výši finančních prostředků, které pro sebe získávám, na zaměstnání, které vykonávám, na pocitu z moci nad lidmi, kterou mi můj úřad umožňuje realizovat?

Jaká je moje závislost na úspěchu a slávě, kterou jsem si jako zpěvák či herec vybudoval, na titulu, který jsem získal?

Jaká je moje míra závislosti na mých rodinných poměrech, na tom, že dcera nestuduje vysokou školu a syn mě neposlouchá?

Jaká je moje míra závislosti na pěkně vypracovaném těle, na tom krásném bytě, kde teď žiji, na výkonech, za které mě mnozí obdivují?

Jaká je moje míra závislosti na tom, že mě společnost bere jako uznávaného léčitele?

Jaká je moje míra závislosti na tom, že přednáším na kongresu Psychotronica Slovaca?

Pes- kapitola V.

Pes zlobil, dostal tedy opět nařezáno.

Konec V. kapitoly

Detekce osobní míry závislosti

Vzhledem k tomu, že každý z nás je jiný, budeme si muset individuálně najít své otázky, které odhalí naši osobní míru závislosti. A větší nou to nebývá jen závislost jediná.

Přesto si říkám, jestli bychom přeci jenom neměli nějakou indikační metodu, která by nám naznačila, jak tu naši míru závislosti alespoň orientačně hledat.

Pokud si ještě jednou uvědomíme, co to ta naše míra závislosti je, možná, že přeci jenom na něco přijdeme.

Když je člověk na něčem závislý, na něco fixovaný, tak mu to patří, je to jeho, staví na tom další svou existenci a nemůže se bez toho obejít. A najednou by mu to mělo chybět? To je přeci velká ztráta. Co si počne? To je nebezpečné!

Psychika vyhodnotí nastalou situaci a adekvátně dle vrozeného naturelu a prožitých zkušeností to tedy vyhodnotí jako určité nebezpečí, ohrožení, omezení nebo ztrátu a paralelně vyšle informaci ke spuštění adekvátního podprogramu v systému, který zrealizuje co má na fyzické úrovni.

A indikátory jsou na světě.

Pokud se objeví tyto projevy jako reakce na jakoukoli událost, musíme se již jen důsledně naučit poznávat, co jsou indikátory míry závislosti, co jsou projevy nemoci a co fyzická připravenost jako reakce na skutečné hrozící nebezpečí.

Pes- kapitola VI.

Stará písnička, i dnes byl na programu dne výprask.

Konec VI. Kapitoly

Náš indikátor míry závislosti nepatří do rodiny superpřesných indikačních metod, což koneckonců vidíte sami. Spíš to berme tak, že tam vzadu za špinavým a zamlženým sklíčkem v potmělé místnosti se něco na nějaké stupnici indikuje.

Jako jednoznačný ovšem můžeme brát fakt, že v důsledku naší reakce na situaci, dochází k projevu na fyzické úrovni našeho těla. Tělesné pocity totiž nemůžeme vnímat jinak než tělesnými senzory fyzického těla, kterými jsou nervové receptory, které zpětně posílají do psychiky informaci, že se na tělesné rovině něco děje. A my si to tak začneme uvědomovat.

Mojí snahou není popsat tyto mechanismy propojení psychiky a těla prostřednictvím energo-informačního systému. Jde mi hlavně o to, poukázat na souvislost mezi mírou závislosti a našim zdravotním stavem.

Kdykoliv můžeme o cokoli v životě přijít. A pokud si svými postoji a přesvědčeními vybudujeme míru závislosti na tom čemkoli, vždy hrozí potenciální nebezpečí, že v případě ohrožení objektu naší závislosti to naše psychika vyhodnotí jako hrozící nebezpečí se všemi důsledky dopadu na náš systém a pak i tělo.

Pes - kapitola VII.

Dnes poprvé se to zlepšilo, pes je klidnější. Nevřčí, jen slintá.

Konec VII. Kapitoly

Čím silnější budou naše vazby na věci situace, skutečnosti, které nás v tomto světě doprovázejí, tím vzniká více prostoru pro jejich ztrátu nebo ohrožení. Tím větší vzniká prostor, aby psychika vyhodnotila situaci jako nebezpečnou a vyslala adekvátní informační signál o skutečnosti do systému.

A může se stát, že takový pokyn budeme dávat prakticky neustále. Náš systém se již nebude schopen vracet do normální stavu fungování a bude pod neustálou zátěží. Je tedy jen otázkou času, kdy již nenajde kapacity, aby správně obhospodařoval všechny potřebné funkce zdravého fungování organismu, a některé tělesné funkce začnou tedy selhávat. Začne to s největší pravděpodobností v části s nejmenší rezistencí.

Pes - kapitola VIII.

Pes je šťastnej z toho, že je, dostává nažrat a raduje se z přízně svého pánička.

Konec VIII. kapitoly

Současný životní styl a konvence nám dávají k dispozici velmi širokou škálu možností, na čem si vybudovat míru závislosti.

Míra závislosti nebude veličina skoková, která buď je a nebo není. Bude se pohybovat i intervalu od vůbec po velmi mnoho.

První přikázání praví: „Já jsem Pán, tvůj Bůh, nebudeš mít jiného Boha mimo mne.“

Tím je také řečeno, že v životě lidském nesmí člověk vzhlížet k čemukoli více. Není to jinak řečeno, že člověk nesmí uctívat nic jiného, že si z ničeho jiného nesmí udělat modlu, tedy že se nesmí stát na ničem jiném závislý, a že každá míra závislosti na čemkoli jiném není beztrastná?

Vida, a není právě jedna z vrstev poselství prvního přikázání tím, co se nám snaží sdělit, jak si

také zbytečně narušovat tělesné zdraví?

Zatím jsem v souvislosti s 1. příkázáním slyšel hovořit převážně o duchovním významu, ale o dodržování či nedodržování prvního příkázání a prokazatelné souvislosti s tělesným zdravím jsem zatím neslyšel. Ale mechanismus, který takovou vazbu realizuje tu je, a je, myslím, evidentní.

Je to až zvláštní přímá úměra. Čím méně jsi závislý na tom, co tě obklopuje, tím méně si budeš poškozovat tělesné zdraví a budeš se mít lépe.

Všimněte si, že tento mechanismus je naprosto nezávislý na jakýchkoliv pohnutkách, které člověka ke spuštění takového podprogramu vedou.

Z lidského i společenského hlediska můžeme pochopit v mnoha případech míru závislosti někoho, kdo třeba musí uživit rodinu nebo se postarat o nemocné rodiče. Jeho míra závislosti na prostředcích včetně peněz je naprosto pochopitelná. Ani toto ho ale neochrání, když reakci na danou skutečnost přežene. Je to možná i těžce přijatelné, tím spíš, že se jedná o aktivity rize ušlechtilé, ale jednou je tu závislost, nedá se nic dělat. V tomto směru nebudou výjimky.

Jediná možnost, která nám od takové zátěže uleví, je řešit tyto lidsky-provozní situace s chladnou hlavou bez zbytečného strachu - udělat maximum, co jsem v danou chvíli schopen a zbytek nechat v rukou osudu. Strach nic neřeší.

Nejde o to, abychom začali ignorovat vše, co se kolem nás a s námi děje a stát se totálním ignorantem. Rozumné se jeví, naučit se řešit všechny problémy bez přehnaných emocí racionálnější cestou. Prostě, nenechat, aby s námi cloumaly emoce a trochu sám sobě uvnitř naslouchat.

Pokud za naslouchání bereme to tiché ne-

vnucující se občasně našeptávání, které přichází do naprostého klidu myslí, tak je vše v pořádku. Pokud ovšem vycházíme z pohnutek, které se zrodily ve stavu zlosti, vzteku, hektiky, nebo jsou jakkoli spojené s čímkoli nečestným či nemorálním, byl bych opatrnější.

V této souvislosti se mi ukrádá na mysl úvaha, která přímo s předchozím nesouvisí, ale pro současný způsob života v naší zeměpisné šířce mi to připadá jako poznámka pod čarou vhodná.

Pokud budeme mít snahu začít v sobě rozvíjet ten vhodný odstup od okolního dění, neznamená to, že se z nás má stát ignorant ve smyslu laxnosti, nedůslednosti, nepečlivosti a lenosti ve věcech pracovních. V tomto ohledu právě naopak. Svobodně jsme se rozhodli, že budeme vykonávat zaměstnání, které nás má zajistit pro život, a měli bychom tedy respektovat pravidla hry, které nastavil náš zaměstnavatel, které nám přidělil v rámci náplně naší práce. Místo ignorování v tomto ohledu je na místě maximální úsilí o co nejlepší vykonání svěřeného.

Jde o to být maximálně zúčastněný ve smyslu aktivního pracovního přístupu a maximálně sterilní ve smyslu aktivace nevhodných vnitřních podprogramů. Nevím, jestli se to dá popsat přesněji. Chce si to vyzkoušet a pak vybalancovat vnitřní postoje.

Pes - kapitola IX.

Dnes prvně je pes bez řetězu

Konec IX. Kapitoly

Uvažovali jste třeba někdy o tom, jestli nestojí zvýšená míra závislosti třeba i za našimi osobními životními neúspěchy, a to jak ve sféře pracovní kariéry, společenského zařazení, partnerského soužití nebo i v oblasti našeho osobního vnitřního růstu?

To, že se nám něco v životě nedaří většinou

bereme jako nepřízeň osudu a jako životní neštěstí, ale položili jste si otázku, zda to není spíš pomocná ruka, která se nám snaží ukázat, že naše postoje a konání by se mělo změnit a běžet jinými cestičkami?

Pokud jsme na něčem závislí, tak nám to život prostě z důvodů výchovných nemůže dát, vždyť by nám tím jen uškodil.

Je-li podstata člověka duchovní a věčná, jaký má význam pěstovat velkou míru závislosti na věcech pomíjivých s konečnou dobou existence?

Na druhou stranu musím přiznat, že je to pro mě z lidského pohledu naprosto pochopitelné, proč to tak, my lidé děláme. Jednak nikdo z nás nemusí vědět, že něco jiného vůbec existuje, prosakuje to k nám jen tak po kapkách, a navíc v podobě, která není vždy přesvědčivá, aby se člověk dokázal hned naplno odpoutat od toho hmotného tady.

Pes - kapitola X.

Pes se byl proběhnout a od sousedky dostal vuřta za to, že je to prima pes.

Konec X kapitoly

Jak tedy z toho ven?

Nabízí se možnost, která by mohla fungovat?

V situacích, které evidentně nejsou nebezpečné, ale my jsme je jako nebezpečné vyhodnotili a kdy prožíváme ono fyzické nabuzení, nepříjemné svírání či vnitřní nepohodu, se tedy pokusit vzpomenout na pocit vnitřního klidu, který jsme někdy někde prožívali. A nechme vnější skutečnosti udát se bez snahy spojovat nás samotné s tímto děním.

Jde o to zbavit se všech škodlivých závislostí, možná jakýmsi odsunutím veškerých pozemských starostí na o kousek vzdálenější kolej,

kteřá se samozřejmě také musí udržovat, aby nezrezivěla.

Zřejmě neuškodí odsunout tu naši hmotnou skutečnost trochu od sebe a nedávat jí takový význam v našem životě. Vypadá to sice trochu nezodpovědně, ale pokud připustíme, že to hmotné tady je jen jakousi trojrozměrnou projekcí, geniálně vymodelovaným dočasným příbytkem, pak nám takový odstup od této planetární hříčky vůbec neuškodí.

Hezky se to říká, racionálně hůře přijímá, a vůbec nejhůř se to realizuje.

Proces, kterým jsme si vybudovali závislost a pak se ji snažili zbavit, přináší jako vedlejší produkt skutečnost, že se snažíme uvědomit si souvislosti. Klademe si otázky, proč k tomu došlo, a v tom lepším případě nás odpovědi na naše otázky dovedou k většímu poznání. A poznání v tomto smyslu je získání informací o skutečnosti nehmotnými prostředky.

Dozvoľte mi ještě jednu vsuvku. Zatím jsme se bavili o tom, jak člověk z pozice strachu přes svoji psychiku aktivuje podprogramy uvnitř svého systému.

Podobné nebezpečí se ovšem nabízí i při postojích zcela opačných. Při nepřiměřené radosti, nadšení či entuziasmu naše psychika ve 3. funkční vrstvě systému aktivuje více podprogramů než by si rozumná míra zasluhovala. I v tomto případě je náš systém nadměrně zatěžován se všemi důsledky a dopady na jeho fungování.

A toto zjištění mě osobně velmi zarmoutilo, protože sám někdy mám tendence se pro některé věci dokázat intenzivně nadchnout a radovat se z nich až euforicky. Teď to tedy vypadá, že mám jaksi po „ftákách“.

Závěr zní: „Všeho přiměřeně a bude fajn“.

Pro zajištění optimálních podmínek pro fungování našeho systému bude potřeba maximálně eliminovat jakékoli extrémy v reagování na podněty, které nám život do cesty postaví.

Tak jako v mnohém i v této oblasti má člověk možnost volby a může si vyzkoušet vše, co uzná za vhodné. Jen počítejme s tím, že za to, co uděláme špatně dostaneme asi po „papuli“ a za to, co uděláme dobře, se nám nic nestane.

Původně jsem chtěl napsat, že za to, co uděláme dobře dostaneme odměnu, ale pak jsem to přeškrnul.

Jisté je, že zcela zdraví z toho všeho stejně nevyvážneme, ale smrt nás nakonec zachrání, takže není důvod se čehokoli obávat.

Pes - kapitola XI.

Pes byl u dalšího souseda a ten ho naučil skákat přes klacek.

Konec XI. Kapitoly

A ci je to pes?

Pes, to je naše vnitřní disciplína a vznešená kultivovanost na psychické úrovni. Prostě to, co se nám honí hlavou a o co usilujeme.

Název „Kdo vypustí psa“ je také symbolický. Měl by asociovat skutečnost, že pokud se z divokého a nevychovaného psa stane kultivovaný slušný hafan, který svým chováním neublíží jiným a v důsledku ani sobě, pak získá možnost proběhnout se dál než jen v oblasti vytyčené radiusem řetězu, který ho pevně drží u boudy. Je tady přeci celá zahrada, pak sousedův sad, celá vesnice, břeh řeky i vzdálené město.

Jinak řečeno, prostřednictvím naší psychiky, a možná, že i jinak, se my sami dostaneme k mnohem úžasnějším informacím o tom všem, co existuje, a máme šanci se mnohé naučit.

Na otázku Kdo vypustí psa odpověď stále

nemám, ale co vím naprosto přesně, že v jídelně mají otevřeno a přeji vám dobrou chuť.

Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca

17. – 18. 11. 2007

Nitra

Čo prináša psychotronika 21. storočiu

MUDr. Teodor ROSINSKÝ, CSc.

21. storočie je už naozaj v behu a teda je na čase sa trochu pozrieť do možnej budúcnosti. Pretože však budúcnosť zvykne vyplývať z minulosti, musíme sa trochu obzrieť na minulosť toho odboru skúmania, ktorý teraz nazývame psychotronikou.

Psychotroniku v súčasnosti chápeme ako odbor skúmania, ktorý sa zaoberá energoinformačnými javmi, najmä energoinformačnými systémom človeka a jeho interakciami s prostredím v najširšom slova zmysle. Javy, ktoré sa snaží psychotronika poznať, pochopiť a vysvetliť, sprevádzajú ľudstvo od jeho prapočiatkov. V priebehu dejín sa rozlične chápali a vysvetľovali - od fantastických vysvetlení zásahmi tzv. nadprirodzených vplyvov, duchovných bytostí až po opačný extrém úplného popierania odôvodneného ideologicky materialisticky. Je to vcelku pochopiteľné, lebo neexistovali ani možnosti ani pripravenosť na seriózný výskum.

Výskum fenoménov, ktoré sa sčasti kryjú s terajším okruhom záujmu psychotroniky sa odborné spustil až v 19. storočí a to najmä v Anglii, kde vznikla odborná spoločnosť, tvorená vtedajšími poprednými fyzikmi. Svoje bádanie nazvali psychic research, teda psychický výskum, čo síce nezodpovedalo skutočnosti, ale v tej dobe ešte psychiku ako predmet výskumu chápali veľmi nepresne a tak si tento pojem dali i do názvu spoločnosti i do titulu časopisu, ktorý vydávali a v ktorom uverejňovali výsledky výskumov. Koncom 19. storočia sa objavili nové názvy odboru, vychádzajúce z predstavy, že skúmané fenomény su aj psychickej aj fyzikálnej podstaty a tak sú potrebné dve oblasti výskumu a teda aj dva názvy - parapsychológia a parafyzika. Ten prvý sa ujal a v niektorých zemiach pretrváva do

súčasnosti, druhý sa neujal vôbec. Ohraničené trvanie mal aj francúzsky návrh, pochádzajúci z prelomu 19. a 20. storočia od nositeľa Nobelovej ceny Charlesa Richeta, métapsychique, ktorý sa už v súčasnosti len zriedka vyskytne vo francúzskej jazykovej oblasti. V r. 1954 tiež Francúz inžinier Fernad Clerc navrhol názov psychotronika pre odbor, ktorý mal byť pokračovateľom parapsychológie i metapsychiky, ale rozvoj techniky, najmä elektroniky si vraj vyžadoval práve tú koncovku -tronika, hoci stále pretrvala potreba ešte spomínať v názve aj psychiku. Psychotronika sa ako názov celosvetovo postupne prijala, i keď jej používanie nie je výlučné. Od svojej predchodkyne síce prevzala podstatnú časť objektov výskumu, ale rozšírila svoju záujmovú oblasť a viac sa orientovala na materiálne-energetické a neskoršie stále viac na informačné javy, takže pôvodná koncepcia výskumu dištančných interakcií medzi človekom a jeho prostredím sa posunula na definíciu uvedenú vyššie.

Tradičnou oblasťou výskumu parapsychológie, ktorá sa rozvíjala v medzivojnovom a i povojnovom období aj v ČSR boli telepatia, telegnózia a telekinéza. Telepatia, doslova pociťovanie na diaľku nezodpovedala nikdy ľudovej predstave o čítaní myšlienok, lebo výskumy ukázali, že ide o vnímanie obrazov, ktoré vidí operátor, teda človek „vysielajúci“ a vníma „prijímajúci“. S prípadmi spontánnej telepatie sa zaoberali odborníci v mnohých krajinách a zozbierali množstvo prípadov videnia katastrofických obrazov citovo blízkych osôb, ktoré v momente ohrozenia života či krátko pred tragickou smrťou vyslali svojim najbližším takú správu o sebe, neskôr jednoznačne potvrdenú obsahovo i časovo. Výskum bol však podstatne jednoduchší, išlo najmä o

zachytenie jednoduchých obrazov na tzv. Zenerových kartách, v čom sa dosiahli pri mnohých tisíckach pokusov štatisticky významné výsledky. Telepatické spojenie s astronautmi na Mesiaci i s posádkami ponoriek v USA i vtedajšom ZSSR v 70. rokoch boli taktiež úspešné, ďalšie experimenty v USA s veľmi prísnou metodikou priniesli i poznatky s prelínaním telepatických a telegnostických javov, presnejšie s časovými posunmi, kedy prijímajúci zachytil obraz, reálne vyslaný až neskoršie. To je výzva i pre toto storočie, pretože základný výskum, často zneužívaný na všetkých stranách i pre vojenské účely, by mal mať význam pre poznanie dejov v našej realite i s prihliadnutím na nové fyzikálne poznatky o priestore a čase.

Telegnózia, jasnovidectvo, doslova poznanie na diaľku, je jav zriedkavejší a skúmajú sa obyčajne len ľudia, u ktorých je taká schopnosť dokázateľne rozvinutá. Ide jednak o poznanie toho čo sa odohráva ako dynamický obraz niekde inde mimo dosahu a vedomosti jasnovidca alebo čo sa odohralo kdekoľvek v minulosti. Výskum bol a zrejme ostane len zlomkovitý, lebo je závislý na výskute takých ľudí a ich ochote spolupracovať pri prísnych metodických pravidlách a kontrole správnosti získaných informácií.

Telekinézu u nás experimentálne overoval fyzik doc. Krmešský na Slovensku a v Čechách prof. Kahuda. Obaja menovaní spolu s ďalšími tromi odborníkmi a mnou sme v r. 1967 založili oficiálnu psychotronickú spoločnosť zameranú len na výskum. V r. 1973 sme zorganizovali prvý svetový kongres psychotroniky v Prahe s asi 3000 účastníkmi, kde odznali referáty, týkajúce sa uvedených a mnohých ďalších oblastí výskumu, napr. referát prof. Bacstera o jeho efekte dorozumievania sa medzi rastlinami, referát prof. Mossovej o využití Kirlianovho fenoménu elektrografie bioplazmy človeka v diagnostike, referát prof. Krippnera o výskume snov a ich

telepatického a telegnostického potenciálu. Referovalo sa i o telekinéze vrátane predvedenia jej možností. Počas zjazdu sa vytvorila svetová Asociácia pre psychotronický výskum, ktorá fungovala 13 rokov a usporiadala kongresy v Tokiu, Paríži, Monte Carle, piaty v Bratislave v r. 1983 s temer 5000 účastníkmi a posledný v Zagrebe. Zanikla pre nedostatok financií. Vo výskume a konferenciách s uvedenou tematikou pokračovali najmä Poliáci až do 1990 a Rusi. Do budúcnosti by sa mal výskum uberať postupmi, ktoré práve Rusi metodicky dobre pripravili, samozrejme s modernizáciou meracích postupov samotného fenoménu telekinézy i fyziologických parametrov pokusných osôb. Možnosti okrem všeobecne stále spomínaných financií sú však závislé i na počte ľudí s takými schopnosťami.

Prekognícia ostávala vcelku na okraji záujmu parapsychológie a psychotronika sa tiež až tak veľmi ňou nezaoberala. Je veľmi veľa ľudí, ktorí tvrdia, že majú schopnosť predpovedať niečo z budúcnosti, či dokonca veštiť, ale ide zväčša len o domnienky či pocity alebo spomienkové klamy. Výskum by tu bol veľmi potrebný, ale musí byť metodicky veľmi presný s vylúčením možností akéhokoľvek manipulovania či klamu. Ak má niekto presvedčenie, že zrazu vie, čo sa niekde stane, je nutné, aby to bolo určené časove, miestne i obsahove, hneď zapísané s časovým údajom, zapečatené a odložené na mieste, kde k tomu do času predpovedanej udanosti nebude mať nikto prístup a po uvedenom čase sa preverí, či sa všetko udialo podľa predpovede. Ak sa od jedného subjektu nazbiera takto za sebou aspoň desať splnených predpovedí a žiadna nesplnená, možno ho naozaj považovať za schopného prekognície a možno s ním robiť výskum. To je však naozaj viac len želanie do budúcnosti.

Psychotronická práca na Slovensku od spomenutého kongresu v 1983 sa rozbehla veľmi intenzívne najprv v rámci Slovenskej lekárskej

spoločnosti ako sekcia psychotroniky, potom i súbežne ako Komisia psychotroniky pri Vedeco-technickej spoločnosti a to viac netradičným smerom - na výskum diagnostických a liečebných postupov, teda skúmanie javov v naturálnej medicíne, najmä jej energoinformačných postupov, viac sa zamerala i na informovanie o týchto fenoménoch aj usporadovaním pravidelných sympózií Psychotronika a zdravie, určených odbornej i zainteresovanej laickej verejnosti. Od r. 1990 vytvorená Slovenská psychotronická spoločnosť pokračovala poriadanim každoročných konferencií a pokračuje v poriadani od VTS prebraných teoretických seminárnych behov. Finančné a personálne možnosti dovoľujú len takto zameraný výskum a teoretické zovšeobecňovanie výsledkov. Na druhej strane je faktom, že aj tam, kde sa po svete psychotronický výskum robí a nezneužíva na iné účely, zameriava sa viac na tradičné javy a práve oblasť energoinformačných systémov a javov s tým súvisiacich je stále doménu len nášho prístupu, inde ho možno nájsť len v náznakoch. Do budúcnosti v tomto storočí máme pred sebou množstvo oblastí skúmania v tomto smere, i keď by bolo dobre, keby sme sa mohli viac nasmerovať na využitie prístrojovej techniky. To je zatiaľ ojedinele možné len pri výskume odozvy priamo na telo človeka, čo má dôležitý dopad, lebo je to málo prebádaná časť celého procesu.

Nakoniec spomeniem ešte jednu oblasť, kde kedysi dominovali Francúzi a to problematiku objektov v priestore a ich vplyvu na organizmus človeka i celkové energetické členenie priestoru. Od prastarého čínskeho feng-šuej cez geoaktívne zóny sa súčasné poznanie - a na Slovensku už etablované a rozvíjané - posunulo k hlbšiemu poznaniu zákonitostí toho, čo sme nazývali tvarovými žiaričmi a taktiež k poznaniu vplyvu väčších architektonických celkov na rozčlenenie energetických, rozumej fyzikálnych, vlastností

priestoru a dynamiky týchto javov. To je tiež oblasť, ktorej rozvoj v budúcnosti je želaný a dúfam, že aj možný.

Psychotronika v 21. storočí má teda bohatý sortiment tradičných, nových, moderných a možno i ešte pre nás celkom neznámych oblastí na skúmanie. Dúfajme, že snaha jednotlivcov i skupiniek po celej planéte privedie k novým poznatkom, ktoré bude možné vintegrovať do celkového poznania reality. To je nakoniec dôvod, prečo vôbec psychotronika vznikla a existuje.

Je pomoc vždy pomocí?

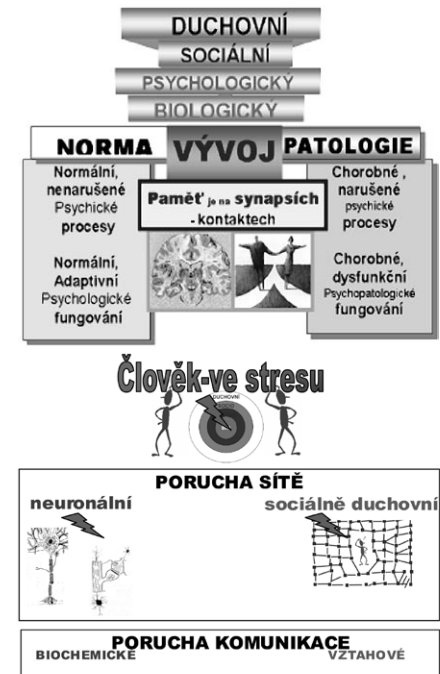
MUDr. Petr TARABA, Opava

Motto:

ZÁKLADNÍM NÁSTROJEM pomáhajících profesí (psychoterapie, somatická medicína, sociální práce, duchovní služba...) je vždy OSOBNOST POMÁHAJÍCÍHO.

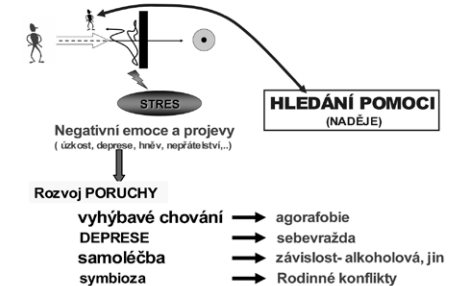
ÚVOD

Obecně platí vývojový model a na vývoj člověka lze nahlížet z pohledu procesů- a to jak ke zdraví (tj. integrovanému a dále diferencovanému způsobu života), tak i k poruše, nemoci (s poruchami zpracovávání informací, projevy dysfunkce biologických struktur, neuronálních sítí, narušení psychických procesů s různou mírou desintegrace a s projevy regrese k ranějším rovinám prožívání a chování).

Při poruše narůstá také nedorozumění v sociálních vztazích. Porucha má svůj vývoj a je závažným osobním, ale i společenským problémem a s výrazných dopadech na kvalitě života.

Dnes se velký důraz klade na problematiku STRESU (dystresu), který negativně dopadá na energoinformační struktury (biochemické, psychologické i sociální) a vede k rozvoji poruchy.

Někteří nemocní si sotva uvědomují svůj narušený stav a nechápou často potřebu odborné pomoci. Proto se klade důraz na proces celoživotního sebevzdělávání a sebezpoznávání, na vztah terapeut - pacient, na problematiku komunikačních dovedností a pracuje se s nadějí (tj. jako Proces- k cíli zaměřená aktivita; ale i Emoční stav- který se váže k představě, že vše co je žádoucí je i možné).

KAZUISTIKY

„Podnikatel“

Jde o mladého muže, který od dětství se jevil nervoznější, vznětlivější, neklidný.. po pionýrském táboře se projevila tiková porucha. Vyučil se, oženil se a měl problémy v partnerských vztazích pro pití alkoholu (s dopady psychickými- únava, vyčerpání, i nervovými- křečové záchvaty) a pro zanedbávání pracovních povinností byl i trestán.

Pro pracovní selhávání byl u „psychotronika“, kdy se .. zavřel na týden k meditaci s jednou ženou.. kdy se snažil dostat na druhou stranu.. bádali o všehomíru, předávali si energie, celý týden nespali. Začal mluvit z cesty a tak jej „psychotronik“ přivezl domů.

Doma se pak nepřílehavě dále choval, nespál, slyšel různé hlasy, měl pocity ovlivňování, naprogramování.. a skončil v psychiatrické péči.. kterou vyhledává nepravidelně dosud.

Nyní má problémy zdravotní a trestně právní.

„Lékařka“

Žena, matka 2 dětí, která v dospívání tragicky ztratila bratra a v osobním životě se potýkala s partnerskými a výchovnými problémy (zvláště syna). Svou nejistotu a úzkosti řešila příklonem k alternativním směrům (zvláště pak po „sametové revoluci“).

Gynekology byl zjištěn nádor na děloze a byla pravidelně kontrolována, nabízené operativní řešení odmítala.. a rozhodla se řešit alternativně intenzivním příklonem k různým „léčitelům“ a léčitelským praktikám všeho druhu („čím víc, tím líp“).

Zcela ignorovala svou celoživotní (lékařskou) profesi.

Výsledkem byl další vývoj nádoru, což se projevilo jeho zmenšením, ale i bolestmi, krvácením. Odmítala kritické hlasy blízkých osob (i ze strany kamarádky - léčitelky, kterou začala ignorovat a přerušila s ní kontakt). Vše řešila jen „léčitelky“ s mnoha dalšími tzv. „léčiteli“, odmítala lékařské řešení, nespověřovala se ani nejbližším, rodině, parnterovi a vše bagatelizovala a veškeré potíže řešila jen bylinkami, drahými posilujícími nápoji, vyhledáváním dalších a dalších léčitelů (bez většího výběru) a výsledek nenechal na sebe dlouho čekat.. došlo k rozšíření rakoviny do celého těla, kdy potíže opět řešila jen „léčitelky“

.. s zásadními existenčními dopady i s ekonomickým ruinováním rodiny pro „zázračné vodičky“.

Týden po její smrti šel informovat její druh jednoho z „uznávaných léčitelů“ a dostalo se mu sdělení, že „léčitel na ni stále působí“, aniž věděl, že dotyčná zemřela.

„Léčitelka“

je matkou několika dětí, potýká se s problémy v partnerských vztazích, ale i finančními.

Je „uznávanou léčitelkou“ (mj. „léčila i výše jmenovanou lékařku od rakoviny) .. vše provozuje i jako svou živnost. Pomáhá „všem“, organizuje kurzy, přednášky....

V současnosti se potýká s řadou problémů- jak zdravotních (tělesných, kdy je v péči diabetologů pro špatně léčitelnou cukrovku), ale i psychických (pro úzkosti, problémy se spánkem) i vztahových (konflikty s přítelem). Jsou dopady i na dětech (tragické), dopady existenční, finanční- podnikatelské.. a hledá finanční pomoc.

ZÁVĚR

Každý člověk se může dostat do zátěžové, stresující životní události, kdy hledá pomoc.

Při neporozumění celé problematice ze strany pomáhajícího může docházet snadno k nepochopení až s tragickými důsledky.

Je třeba vědět, že každý máme SVĚ psychické pochody, kterými odrážíme svět a „člověk často nerozumí tomu, co mu druhý říká... Nedorozumění může být i tragické.“

Dynamika energo-informačních premien v priestore a čase

Ing. Norbert SYNČÁK

Priestor a čas sú dva parametre prostredia v ktorom vnímame a realizujeme premien bytia. Spôsob nášho vnímania a myslenia je silne determinovaný ohraničením našich zmyslov vlastnosťami priestoru a času, ktoré ako filter vyberajú z množiny všetkých možností vybrané informácie interpretované mysľou ako realita bytia.

Vzájomný vzťah medzi priestorom a časom je predmetom ľudského skúmania už po mnohých generáciách. Obzvlášť cyklické premien času a ich vzťah k premenám kvalitatívnych vlastností priestoru. Bohatá báza znalostí, skúseností a ľudského poznania uchovávaná a odovzdávaná generáciami v plynutí času vychádza z jedného spoločného základu. Tým nemenným základom je PREMENA. Premena je jediný prvok tohto systému, ktorý sa v procese realizácie a tvorenia nemení. Premena je základný hybný princíp (informačný algoritmus) všetkého prejavujúceho sa, mohli by sme povedať celého univerza alebo komplexnejšie multiverza.

Premena je nástroj, ktorý používa nahá informácia (v stave potenciálnom), aby sa zaodela do formy (stav prejavujú) a ako v kruhovom zrkadle sveta zhládla svoj odraz a zaradovala sa z krásy tvorenia.

Priestor je ako veľké kozmické ihrisko, na ktorom sa môžu miliardy premien do sýtnosti vybláznit v spoločnej veľkej kozmickej hre. Priestor je nositeľom spoločnej substancie, ktorá je samotným predmetom premien. Každá časť (prvok) priestoru je prestúpená základnou substanciou, ktorá môže byť charakterizovaná tromi zložkami – hmotná, energetická a informačná. Každá premena predstavuje proces zmeny uvedených charakteristík základnej substancie v priestore a čase. Čas je nástroj systému, ktorý umožňuje postupnú realizáciu

zmien atribútov základnej substancie v priestore a tým vytvára prejavy jej rôzneho stavu. Základná substancija na základe zákona premien môže nadobúdať rôzne stavy v konkrétnom priestore a čase. Špecifický stav základnej substancie prejavujú v priestore a čase môžeme chápať ako kvalitatívne vlastnosti časopriestoru. Všetky stavy, ktoré nadobúda základná substancija môžeme chápať ako kvázistatické, teda vo svojej podstate ako neustále sa premieňajúce. Stav ako taký v procese premien je len ilúzia a vlastne by sme ani nemali o stavoch hovoriť, pretože to, čo nazývame stavom je len súbor čiastkových premien, ktoré sa v príslušnom priestore a pozorovanom časovom úseku javia ako niečo stabilné pre pozorovateľa. Každý takzvaný stav základnej substancie je len fraktálovým predmetom dynamickkej premien čiastkových prvkov, ktoré vytvárajú hierarchicky vyšší prvok aplikovaním rovnakého rekurzného informačného algoritmu, ktorý sa opakuje rovnako v nižších prvkoch subsystémov, ktoré vytvárajú nadradený systém ako aj v hierarchicky nadradených prvkoch, ktoré sú tvorené skupinou prvkov aktuálne pozorovaného prvku. V takomto usporiadaní vlastne neexistuje nič pevné, nemenné a statické o čo by sme sa mohli oprieť ako o pevný základ okrem premien ako takej.

Strácame pevnú zem pod nohami ale dostávame krídla aby sme sa naučili lietať, lebo sme síce „deťmi zeme“ ale pôvod máme „nebeský“. A nie je práve ono mávanie krídlami obrazom neustálych premien, ktoré nás pri dostatočnom úsilí posúvajú stále vyššie tam kde je náš skutočný domov?

Jedným zo základných konceptov používaných po stáročia pre popis kvalitatívnych zmien časopriestoru bol astrologický symbol zvieratníka.

Nachádzame ho v mnohých starobylých kultúrach po celom svete. Zvieratník je kľúč (informačný algoritmus), ktorý umožňuje popísať cyklicky sa opakujúce premeny základnej substancie z hľadiska časových premien v konkrétnom priestore. Pre výpočet popisu kvalitatívnych charakteristík sa využívajú parametre priestoru (zemepisná šírka a dĺžka ak uvažujeme o tejto zemi) a času (periódy dlhých a krátkych časových cyklov – perióda, rok, mesiac, deň, hodina, minúta). Pre meranie zmien času sa zväčša používal cyklický pohyb vybraných planét a hviezd a ich priemet v priestore vzhľadom k sledovanému miestu. Základný myšlienkový postup vychádzal z predpokladu, že existuje vzájomný vzťah medzi planetárnymi cyklami a prebiehajúcimi procesmi a javmi v priestore a prvkoch priestoru, pričom každá zmena je jedinečná z hľadiska kvalitatívneho prejavu. Vzhľadom k cyklickému opakovaniu zmien bolo možné stanoviť popisné algoritmy priemetu vzájomných stavov a javov a na základe znalosti algoritmov zároveň predvídať budúce chovanie sa systému. Taktiež uvedená znalosť umožňovala realizovať špecifické opatrenia v priestore a čase, ktorých cieľom bolo využiť aktuálne prevládajúce kvalitatívne charakteristiky časopriestoru pre realizáciu vybraných informačných zámerov, ktoré boli afinitné k prítomným kvalitatívnych premenám jednoduchšie, rýchlejšie a s minimom spotrebovanej energie. Prípadne upraviť

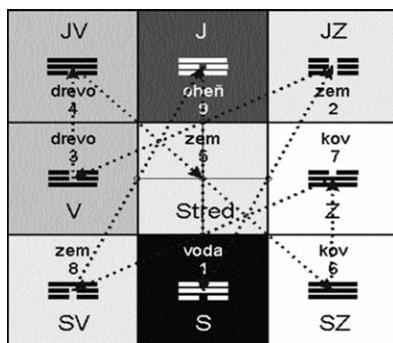
vhodnými kompenzačnými postupmi aktuálne prevládajúce nevhodné kvalitatívne vlastnosti, pre zmiernenie ich deštruktívneho vplyvu.

Nie každá kultúra využívala pre popis časových premien pohyb planét a hviezd. V mnohých prípadoch nachádzame systém pravidelných časových cyklov a períod, ktoré nemajú priamu bezprostrednú súvislosť s nebeskou mechanikou, alebo iba čiastkovú.

Všetky systémy však vychádzajú zo spoločného axiómu. Medzi priestorom, časom, objektmi a udalosťami nachádzajúcimi sa v priestore a čase je vzájomný vzťah. K tomu aby sa spúšťali v priestore špecifické procesy, je potrebné aby nadobudla základná substancia v rámci premien a zmeny svojich stavov špecifické vlastnosti, ktoré sú afinitné k následne prebiehajúcim javom a procesom. Premeny z jedného stavu do iného pritom nie sú náhodné ale sú popisateľné algoritmi zákonov vzájomných premien, kedy zmena jedného stavu substancie je nasledovaná zmenou následného stavu, ktorý nadobúda v rámci algoritmu svojich premien. Ako príklad môžeme uviesť premenu stavov základnej substancie vyjadrenú v podobe trigramov, kde jednotlivé trigamy sú zástupné symboly pre špecifické stavy, ktoré môže základná substancia v rámci svojich diferenciačných možností nadobúdať (viď. Obrázok).

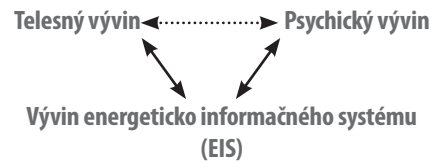
Na základe uvedených algoritmov je možné napríklad podrobne vypracovať kvalitatívne charakteristiky základnej substancie v konkrétnom priestore (napr. byt, dom a pod.) podľa orientácie stavby k svetovým stranám, presného dátumu stavby a aktuálneho času použitého pre analýzu charakteristík. Ak poznáme vstupné parametre a algoritmus premien, môžeme popísať aktuálne stavy systému a tým zmapovať pravdepodobné prevládajúce procesy, ktoré majú vysokú pravdepodobnosť a vhodné podmienky pre svoju aktuálnu realizáciu v príslušnom prostredí na základe prirodzeného zákona afinity.

Na záver tohto referátu by som sa rád opäť vrátil z mnohosti a rozmanitej komplexnosti javov a faktov k jednoduchému počiatku a spoločnej podstate. Čas, ktorý sme sa rozhodli vyčleniť poznávaniu nášho bytia v bytí, nech využijeme ako posvätný dar každého okamihu, ktorý môže otvárať ďalšie brány nášho vedomia a priestor, v ktorom realizujeme svoju cestu životom nech je pevnou oporou pre každý ďalší krok, ktorý učiníme v kolobehu premien života.

Psychoterapeutický proces a jeho odraz v EIS

Mgr. Stanislava TÍLEŠOVÁ, PhD., Jana JŮZKOVÁ, (kresby Hana VITTKOVÁ)

Predložený model syntetizuje známe psychologické teórie. Vychádza z praktických skúseností počas pedagogickej, školsko – psychologické a hippoterapeutickej praxe. Treba si uvedomiť, že fyzický vek nezohráva podstatnú rolu pri zvládnutí jednotlivých štádií vývinu (dospelý jedinec môže byť na úrovni raného vývinu) a tiež, že zvládnutie jednej (napr. pracovnej) vývinovej úlohy môže byť úspešne vyriešené a pritom jedinec zotráva v oblasti inej vývinovej úlohy (napr. osobnej) na úrovni primeranej napr. predškolskému veku.

Model bol zostavený pre hippoterapeutickú prax. Vzhľadom na širokospektrálne zloženie poslucháčov tu odprezentujeme iba vývinový aspekt človeka a jeho prepojenie s EIS a praktickými hippoterapeutickými vstupmi.

Pozrime sa teraz, ako možno uplatniť analytický pohľad na problémovú situáciu klienta počas hippoterapie (HT).

Podstata prepojenia premenných modelu.

Vieme, že podľa Eriksona je cesta k psychosociálnej zrelosti podmienená postupným vyriešením jednotlivých kríz počas vývinu jedinca. (Pod krízou tu treba rozumieť potencionálne obdobie, kedy je na vyriešenie spomínanej vývinovej úlohy jedinec zvýšene pohotový). Pri nedoriešení krízy zotráva jedinec na danej úrovni bez ohľadu na fyzický vek. **Zistením fixácie na určité obdobie je možné poskytnúť adekvátny psychoterapeutický zákrok.**

Vyriešením prvej psychosociálnej krízy **dôvera versus nedôvera** (teda jedinec sa učí, že sa na iných možno spoľahnúť alebo nie) nadobúda jedinec **nádej** (0-1rok). To predstavuje vieru, že jedinec môže dosiahnuť uspokojovanie svojich potrieb; učí sa, ktoré sú reálne a ktoré nereálne. Ide o schopnosť obnovovať pozitívny vzťah k svetu i po eventuálnej frustrácii. Podľa Kocha je prevaha pozitívneho emočného ladenia závislá na kvalite stimulácie práve v tomto období, pričom tendencia navodená v prvom polroku života sa uchováva i v ďalšom vývine dieťaťa. Ďalším vývinom túto tendenciu môžeme iba korigovať. Vágnerová (2000) ešte o tomto období píše, že získaná skúsenosť, že pravidlá platia trvale, uľahčuje aj emancipáciu dieťaťa.

Toto obdobie je spojené s morálnou anómiou. To znamená, že dieťa nemá morálne uvažovanie.

Pri týchto klientoch je znížená potreba verbality zo strany terapeuta. Dôležité je zrkadlenie. Najčastejšie býva fixácia na toto obdobie viazaná s úzkosťou klientov.

Z hľadiska odrazu takejto úrovne psychologických procesov v EIS je dieťa úplne závislé na vzťahovej osobe. Toto obdobie možno označiť aj ako **štádium symbiózy EIS**. Sebauvedomovanie nastáva postupnou senzorkou integráciou a je závislé

na pohybovom vývine. Je jasné, keďže EIS je súčasťou tela človeka, že tento nemá potenciál sebaregulácie. Jediný sebakontrolný mechanizmus v tomto smere je komunikovanie svojich potrieb. Okolo prvého roku nastáva takzvané obdobie prvého tichého vzdoru. To je prejav sebauvedomovania a slabý negativizmus je tak zdrojom, ktorý vedie k sebaopoznávaniu, k sebakontrolle.

AJ DOSPELÝ KLIENT VIAZANÝ NA TOTO OBDOBIE (teda nebola u neho uspokojená jeho potreba lásky a bezpečia v ranom období života) PO NASTOLENÍ TERAPEUTICKÉHO VZŤAHU PRIJÍMA INTENZÍVNE INFORMÁCIE OD TERAPEUTA ALEBO KOŇA. JE TO DANÉ PSYCHOLOGICKOU ÚROVŇOU KLIENTA A TZV. PROTIPRENOSOM ZO STRANY TERAPEUTA, KEDY TERAPEUT REAGUJE NA POTREBY KLIENTA. AJ KŇ MOŽE VEĽMI INTENZÍVNE PRIJÍMAŤ UKĽUDŇUJÚCE INFORMÁCIE OD TERAPEUTA. A TO TAK, ŽE KŇ JE VEĽMI ÚZKOSTNÝ A POTREBUJE SA POTVRDZOVAŤ V DÔVERE V TERAPEUTA, KEĎŽE NEZVLÁDA ÚZKOSŤ KLIENTA. Toto je ale pre terapeuta veľmi náročné, ak sa jedná o dlhodobý stav.

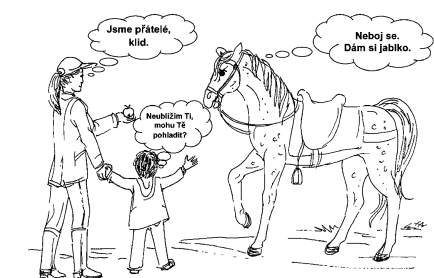
V JEDNOM PRÍPADE MI DOKONCA CHLAPEC NA TERAPII Povedal: OBČAS ŤA VIDÍM MODRÚ, TÁLIU TIEŽ, ALE TY JEJ TÚ MODRÚ DÁVAŠ. TY SI VIAC MODRÁ.

NEZRELOSŤ PSYCHIKY A JEJ ZOTRVÁVANIE V RANOM ŠTÁDIU PODMIEŇUJE AJ POPÍSANÉ REAKCIE.

V období batolivého veku (1-3) dieťa získava základy svedomia, autoregulácie. Rozvíja sa tak prekonvenčná úroveň morálneho vývinu – teda pravidlá sú určované zvonka (Kohlberg). To je základom zodpovednosti, kompetencie a tvorby identity. Toto sa naplno formuje a prejaví v zvládnutí krízy **autonómia versus pochybnosti, hanba**, ktorej výsledkom je **vôľa**.

Dieťa sa učí kontrolovať a usmerňovať samé seba. Podriaduje sa vôli iných. **Vôľa** znamená schopnosť realizovať slobodný výber,

kontrolovať a uplatňovať seba samého. Príveľa zahanbovania môže viesť k rebelovaniu alebo k vzniku trvalého pocitu neistoty. Dieťa sa riadi očakávanými následkami pre seba. V tomto období si neuvedomuje zmysel a nutnosť kontroly a sebakontroly. K tomu môže dôjsť až v období autonómnej úrovne morálky (10 rokov).

Saturácia potrieb dieťaťa ešte výrazne súvisí s potrebou lásky a spolupatričnosti, ale veľký význam už začína nadobúdať potreba ocenenia.

Je to prvé obdobie uvedomenia si svojej odlišnosti v prípade postihnutia.

Klient fixovaný na toto obdobie by mal skúšať svoje možnosti v jasne stanovenom bezpečnostnom rámci. Pravidlá musia byť jasné a dôsledné, dbáme na umožňovanie kompetentného prežívania. – (Teda zážitky typu: „Ja môžem, dokážem, viem. To znamená uplatňovanie vlastných možností.“) Dávame zodpovednosť a umožňujeme tvorivé správanie. Stimulujeme vytrvalosť. Veľké povzbudzovanie a dávanie zodpovednosti do rúk má snáď najvýznamnejšiu rolu pri zvládnutí tejto krízy.

Z hľadiska EIS nadobúda význam psychická schopnosť autoregulácie v zmysle osamostatňovania sa. Je to obdobie prvého veľkého vzdoru. Typický negativizmus tohto obdobia je prejavom sebauvedomovania a dieťa už nepovie: „Janko je šikovný“, ale „Ja som šikovný“. Typická veta je: „Ja sám“.

Podľa psychologických výskumov (Vágnerová – Hadj – Moussová – Štech, 2001) je dieťa na matku viazané približne do veku troch rokov

nielen psychologicky, ale aj somaticky (hladiny hormónu adrenalin stúpajú u dieťaťa rovnako ako u matky, alebo naopak klesajú). Z toho teda logicky vyplýva, že dieťa sa z EIS matky (pochopiteľne, ak je ich vzťah v poriadku) začína odlučovať okolo 3. roku života, keď začína mať snahu robiť všetko samostatne. Začína mať samostatný EIS bez ochrany biologickej matky. Toto obdobie by sme mohli nazvať štádiom osamostatňovania EIS.

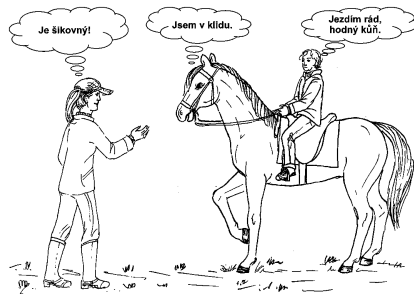

Ku koncu tohto obdobia, teda ku koncu troch rokov (alebo u starších klientov fixovaných na toto obdobie – alternatívnou emočnou skúsenosťou v rámci psychoterapie - prestáva mať význam prepojenie EIS klienta s terapeutom. Vytvára sa sebakontrola. To je základ pre sebaregulačné mechanizmy EIS.

V období predškolského veku (3-6) dochádza pri nezvládnutí vývinovej úlohy **iniciatíva versus vina** k pocitom viny súvisiacej s agresivitou a vzdorom. Narastajúce schopnosti môžu dieťa viesť k agresívnym a manipulatívnym prejavom. Dochádza k výraznému konfliktu medzi vnútornými pohnútkami a usmerňovaniami zo strany rodičov. Ku koncu obdobia by dieťa malo pociťovať vinu pri nedodržaní noriem (Vágnerová, 2000). To vedie k morálnej socionómii.

Dieťa už nie je ovládané len aktuálnymi podnetmi – význam nadobúdajú nové regulačné mechanizmy.

Rozhodnosť je schopnosť sebavedome a bez strachu z potrestania postaviť si ciele a sledovať ich. (Hull – Lindzey, 1999)

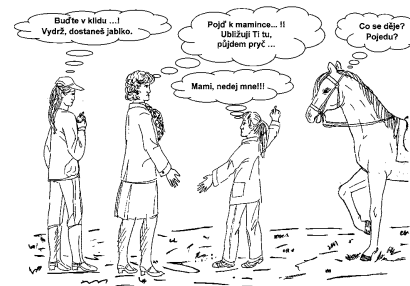
Osvojenie základných noriem a schopností ovládať svoje správanie sú spojené s pokračujúcou emancipáciou. Ak pretrváva väzba na matku, dieťa nepotrebuje pravidlá poznať. Snaha o autotreguláciu sa prejaví väčším dôrazom na anticipáciu budúceho diania a stanovením žiadúceho cieľa. *S rozvojom sebaopojatia súvisí schopnosť sebaovládania.* Dieťa chce byť ocenené, začína chápať, že správanie musí nejakou regulovať, prispôbovať požiadavkám rodičov.

Už nestačí emočná akceptácia, dieťa potrebuje potvrdiť svoju existenciu oceneným výkonom. Podstatný nie je výkon sám, ale názor a hodnotenie subjektívne významnej autority. Rozvíjajú sa základné stratégie uspokojovania potrieb. To sa stáva trvalejším rysom osobnosti.

V oblasti socializácie dochádza k rozvoju sociálneho správania – teda schopnosť urobiť pre iného niečo. Toto je spojené s dosiahnutím určitej úrovne empatie, schopnosťou ovládania agresivity a vlastných aktuálnych potrieb.

To znamená pre EIS aj schopnosť uveď domiť si potrebu pomoci inému. A tiež základné rysy osobnosti v oblasti pomoci. Človek na tejto úrovni nevyhnutne nadobúda schopnosť dávať, dochádza k prejavom starostlivosti o iných alebo odstupu od potrieb iných. Do tohto obdobia súvisel

výskyt zdravotných problémov výrazne so vzťahovými osobami, na ktoré dieťa bolo napojené (stále hovoríme o mentálnej úrovni, nie o veku fyzickom, ak dospelý klient nemá vyriešenú túto krízu, bude sa riadiť mentálne stále rodičovskými princípmi – v tomto prípade hovoríme o MAMÁNKU, teda veľkom matkinom dieťaťi – napr. hyperprotektívna matka položí základ závislosti na iných a tak jedinec ak prijal toto ako normu, bude závislý na vzťahoch s inými). Zvýšená tendencia reagovať psychosomaticky, celostne aj u dospelých môže mať korene vo fixácii na túto krízu.

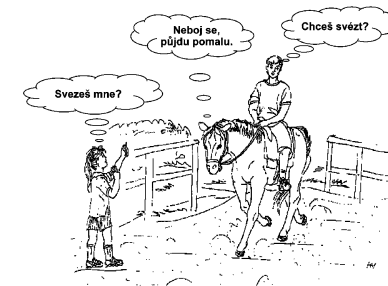
Ku koncu tohto štádia schopnosťami sebaregulácie a používaním základných stratégií i v oblasti EI je už tento fenomén závislý na jedincovi samotnom. Teda za predpokladu, že postúpil v mentálnom vývine. A tak sa vytvára schopnosť reagovať adekvátne na potreby iných. Toto štádium by sme mohli nazvať **štádiom adaptácie EIS.**

Nevyriešená kríza **usilovnosť – menejcnosť** (6-12) s cnosťou **kompetentnosti** býva deťmi demonštrovaná najroznejšími spôsobmi. Najmä s nástupom do školy je dieťa konfrontované s využívaním vlastných fyzických a psychických schopností pri dokončení práce. Vôľa je teda výrazne stimulovaná.

V tomto období hodnotia dieťa nezávislí ľudia. Obvyčajne sú objektívnejší než rodičia. To sti-

muluje rozvoj stratégií vyrovnávania sa s problémami. Mimo školu toto tak výrazne stimulované nie je. Inde je možný únik.

Keďže ide o obdobie konvenčnej morálky – teda štádium dobrého dieťaťa (7 – 12 rokov), stáva sa plnenie požiadaviek autority jedným zo spôsobov sociálneho uznania, prejavom kompetencie. Vágnerová (2000) píše o výnimočnom riadení sa v tejto dobe morálkou svedomia. V období tejto vývinovej krízy nadobúda dieťa zmysel pre spravodlivosť a zákon. Ku koncu obdobia sa vytvára zmysel pre povinnosť. Začína sa rozvíjať postkonvenčná úroveň morálky alebo morálna autonómia.

Rola súpera je ľahšia a atraktívnejšia. Rola spolupracovníka je obtiažnejšia – vyžaduje spolupúčasť zrelejších mechanizmov sebaovládania (vzdanie sa egocentrického pohľadu, potlačenie túžby bezprostredného uspokojenia, zdieľanie s ostatnými). Znamená prijatie určitej frustrácie v oblasti sebaoprotvrdenia.

ČO SA TÝKA EIS, U ČLOVEKA SÚ ROZVÍJANÉ TAKTO CEZ PSYCHICKÚ ROVINU MECHANIZMY SEBAKONTROLY. ČLOVEK SA UČÍ VYSPORIADAŤ SA S NAJROZNEJŠIMI STRATÉGIAMI OKOLIA. DOPOSIAĽ REAGOVAL EIS PREDOVŠETKÝM OB-RANNE (časté je napr. hanbenie sa detí). TERAZ SA ROZVÍJA ZÁKLAD VYROVNÁVANIA SA S ROZ-NYMI EI VPLYVMI. MOHLI BY SME HOVORIŤ O ŠTÁDIU AUTONÓMIE EIS. V RÁMCI PSYCHO-TERAPIE TAK POSOBÍME PREDOVŠETKÝM NA

VYTRVALOSŤ KLIENTA, POSILUJEME TELO, PSYCHIKU A TAK AJ EIS.

Štádium psychosociálnej krízy **identita – konfúzia identity** (12-20) je obdobím radikálnych zmien. Výsledkom vyriešenia krízy tohoto obdobia je **vernosť** vlastným hodnotám.

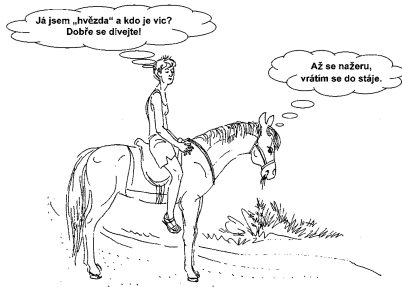
Často je zvýšená potreba bezpečia a spolupatričnosti.

U niektorých osobností dochádza k vytvoreniu systému univerzálnych etických zásad podľa Kohlberga.

Plné rozvinutie postkonvenčnej morálky možno pozorovať pravdepodobne iba u sebaaktualizujúcej osobnosti.

TOTO OBDOBIE JE VIAZANÉ S NEISTOTOU, HLADANÍM A VEĽKOU ZRANITEĽNOSŤOU. ČASTO SA TU PREPÁJAJÚ POTREBY PREDCHÁDAJÚCICH VÝVINOVÝCH ŠTÁDIÍ. VEĽKÝM RIZIKOM TOHOTO OBDOBIA SÚ NEVHODNÉ AUTOMANIPULÁCIE V EIS.

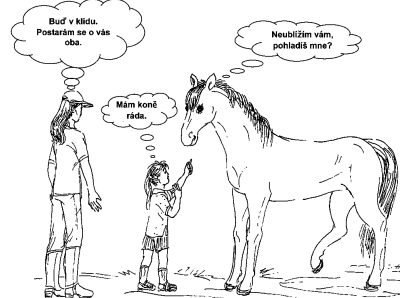

V TOMTO OBDOBÍ UŽ BÝVA DANÉ, KTORÝM SMEROM SA JEDINEC VYDÁ Z HLADISKA PRÁCE S EI. (Pripomíname, že hovoríme o mentálnom

veku, teda potenciálnom období, kedy je zvýšená senzitivita voči hodnotám. Teda jedinec môže mať vyjasnené a vyriešené otázky iných hodnôt a zásad v spomenutom veku fyzickom, pričom otázky týkajúce sa EI môžu byť vyriešené aj v neskoršom veku fyzickom). U NIEKOTRÝCH SÚ UŽ ROZVINUTÉ SCHOPNOSTI POMÁHAŤ. JE DOLEŽITÉ POSILOVAŤ SILNÉ STRÁNKY JEDINCOV. PSYCHOTERAPEU-TICKÁ POMOC V TOMTO OHLADE SA SÚSTREDÍ NA HODNOTOVÚ ORIENTÁCIU KLIENTOV. Vyriešením tejto krízy je dané, akým spôsobom sa človek bude stavať k EI a EIS. PRETO BY SME MOHLI HOVORIŤ O **ŠTÁDIU INTEGRÁCIE EIS.** (Teda psychologicky je jedinec zrelý, uvažovanie sa riadi vlastnými princípmi, nie je závislé od iných.)

Tak ako v Ericksonovej psychosociálnej teórii vývinu aj v Kohlbergovej teórii morálneho vývinu (3 úrovne a 6 štádií) nasledujú jednotlivé štádiá za sebou bez možnosti preskočiť nejaké, či vynechať.

Treba poznamenať, že Ericksonova teória vývinu je spracovaná až po smrť jedinca. My sme sa sústredili na skupinu, s ktorou máme skúsenosti. Preto je tu ešte výzva, spracovať problematiku dokonca. Vyriešenie nasledujúcich štádií sa prejaví ako láska, starostlivosť a múdrosť. **Dá sa všeobecne povedať, že toto sa prejaví v EIS v prenose zmenami v kvalite prenášaných informácií.**

Emócie a motívy prechádzajú najvýraznejšími premenami v období najrýchlejšieho sledu vývinov

ých zmien, teda v detstve. Preto je dôležité venovať tomuto pozornosť v terapeutickom procese.

Na záver možno poznamenať, že nielen kôň, ale vo všeobecnosti kontakt so zvieratami má pozitívny vplyv na socializáciu detí, zlepšené sebavedomie, schopnosti empatie, zvieratá môžu mať kompenzačnú funkciu (Matejček, Vágnerová). Deti väčšinou premietajú do zvierat práve to, čo im chýba najmä u rodičov. **Kontakt so zvieratami sa spája často s pozitívnymi emóciami a je spojený s vysokým motivačným nábojom. Preto komunikácia EI môže byť veľmi intenzívna.**

Čo sa týka komunikácie zvierat a človeka, treba ešte podotknúť, že minimálne **emócie zo strany zvierat sú informáciami.** Z toho vyplýva, že nevyhnutne dochádza k interakcii EIS človek – zvieratá. Zvieratám síce chýba myslenie a reč v ľudskej podobe, avšak napr. opica je schopná tzv. učenia vhladom (vie použiť nástroj – použije náhodne sa nachádzajúcu palicu v blízkosti, aby dočiahla banán.). Vo všeobecnosti treba poznamenať, že zvieratá sú schopné učenia. To je predpoklad schopnosti komunikácie.

Ak by sme boli dôslední a budeme vychádzať z predpokladu teórií osobnosti, aj učenia, myslenie a cítenie sú funkciami racionálnymi a vnímanie a intuícia (ako druh podprahového alebo nevedomého vnímania) sú funkciami neracionálnymi. Z toho vyplýva, že aj zvieratá majú mentálne zahrnutú aj zložku racionálnu – cítenie. To znamená predpoklad schopnosti učenia i komunikácie. A teda aj EI KOMUNIKÁCIE.

Fylogeneticky rozlišujeme dva základné vzorce správania v prírode. A to útok a únik. To znamená pozorujeme emocionálne reakcie vo forme strachu, komfortu, spokojnosti, uvoľnenia, vzbure, radosti, závislosti. Napríklad kone ako stádové zvieratá sa tešia, hrajú sa medzi sebou, bojujú o dominanciu, v čom sa prejavujú najrôznejšie stratégie správania aj bez agresie a tiež sa ochra-

ňujú navzájom. Staré kone majú možnosť prístupu ku krmivu bez útokov zo strany silnejších jedincov. To sú všetko prejavy stádovej komunikácie.

Hippoterapeut pracujúci s prirodzenými technikami komunikácie s koňmi využíva spomínané prejavy správania koní počas hippoterapie. Učí klientov komunikovať s koňmi priamo v ich systéme správania. To je spojené s uvedenými emóciami a spojené s výraznými zážitkami vhladu u klienta. Záleží však na terapeutovi, či zdôrazňuje spätnú väzbu. V pilotnom výskume, ktorý sme robili u nás na ranči s deťmi s poruchami správania, sa ukázala takáto práca podstatne efektívnejšia. (Hovoríme o komunikácii neverbálnej. Treba si tiež uvedomiť, že každá myšlienka je u človeka transformovaná do najmenejších neverbálnych signálov, ktoré „nepokazený“ kôň interpretuje adekvátne. Tak je aj našou úlohou, učiť sa odčítať najjemnejšie signály zvierat. Tie jednoznačne vyjadrujú postoj zvieratá k situácii.)

Podstatné je vedieť, že to nie je druh (aj mačka ako samotár sa môže niekedy správať ako pes), ani rasa zvieratá, ktorá určuje reakcie úplne. Sú to ešte „osobnostné dispozície“ zvieratá. Tiež rôzne druhy zvierat majú rôzne sociálne systémy a nemôžeme prenášať poznatky o iných druhoch na kone. Kôň je hladačom komfortu a pokoja. (Obvyčajne, ak počujeme – stále hovoríme o psychicky zdravých zvieratách – že nejaký kôň niekoho kopol, môžeme si byť istý, že sa jednalo iba o veľmi priateľské upozornenie zo strany koňa a nie útok. Ak kôň skutočne zaútočí, tak sa bude jednať o výsledok pre človeka pravdepodobne smrteľný.)

Skutočný vzťah človeka s koňom je založený na dôvere. Pasívny vodca (čo by mal človek predstavovať v kontakte s koňom) predstavuje pre koňa bezpečnú spoločnosť. Prirodzene to pre koňa nie sú slová, ktoré ho zaujímajú (tie sa môžu stať podmienenými spojmi), ale neverbálne signály a keď už, tak tón, melódia, rytmus hlasu. Ak budeme odporovanými technikami zvierat,

ktoré používajú na dorozumievanie, komunikovať s divokými zvieratami, tak nám porozumejú. A my porozumieme im, ak budeme sledovať ich prejavy. Je známe, že „pokazené“ (traumatizované, zle naučené) kone dnes už absolvujú rôzne terapeutické zásahy takými postupmi.

Zaujímavá je medzidruhová komunikácia. Podľa pozorovaní (Doris Russig) kôň vo voľnej prírode v mraze, ak sa chce napr. zajac tiež napíť, rozdycha s ním ľad a nechá napíť sa prvého zajaca.

Stretávame sa aj so zaujímavým prejavom u koní voči človeku. Napr. klient, ktorý nie je schopný regulácie vlastných prejavov a kôň vlastne nimi trpí, toleruje takéto prejavy. Ak však takéto niečo urobí jazdec schopný regulovať dané prejavy sám, kôň to jednoducho netoleruje. Máme aj také skúsenosti s koňmi, že pri zdravom jazdcovi kôň zhadzuje človeka a je „nedisciplinovaný“, ale pri postihnutých, slabých, chorých ľuďoch je tento kôň ako vymenený a plne zodpovedný.

Aj človek používa prirodzene takéto techniky, ktoré obyčajne nezavádzajú ako slová. Napr. si čupneme k malému dieťaťu, urobíme sa tak menší, bližší a bezpečnejší pre dieťa. Klient tak nadobúda pocity sebavedomia, sebadôvery, kompetencie. Ak sa kôň bojí, stačí si niekedy tiež iba čupnúť a potom príde sám.

Niekedy je ľuďom napr. nepríjemné, ak pes šteká. Nie je však dôležitý fakt, že šteká, ale to – ako šteká. Pes šteká a je to prejav jeho prirodzeného kontaktu s okolím.

Ergo – informačne komunikuje pravdepodobne každé zviera. To nesúvisí s inteligenciou, ale schopnosťou kontaktu.

Skúsenosti máme aj s koňmi traumatizovanými a týranými v minulosti a stali sa z nich spoľahlivé kone pri nasadení do hippoterapie. Ich príprava do nasadenia do terapeutického procesu bola založená predovšetkým na vytvorení dôvery voči terapeutovi. Ten pôsobil predovšetkým svojím pokojným,

vyrovnaným postojom. Hoci aj skúsený koniar neverili, že tieto kone môžu byť niekedy pokojné a vyrovnané, po pol roku sme mohli začať s nimi v rámci hippoterapie spoľahlivo pracovať a sú klientami veľmi obľúbené. Teda je predovšetkým na nás, akú spätnú väzbu v zvierati vyvoláme.

Zviera nie je schopné **informačne** zaútočiť ako človek. Iba sa bráni. To sa prejavuje emóciami ako strach, agresia. Tu je podstatný rozdiel s ľudskou komunikáciou, ktorá je typická vedomím programovaním informácií. A PRETO, AK SÚ PODNETY ZO STRANY ČLOVEKA VOČI ZVIERAŤU POZITÍVNE – A K TOMU V RÁMCI ANIMOTERAPIE AKO TAKEJ KLIENTOV VEDIEME – JE LOGICKÉ, ŽE SPÄTNÁ VÄZBA BUDE VOČI ČLOVEKU ZO STRANY V PRÍPADE PSYCHICKY ZDRAVÉHO ZVIERAŤA ADEKVÁTNA, TEDA TIEŽ POZITÍVNA. **V tomto prípade dochádza vplyvom správneho prístupu zo strany človeka ku zvieratú k prenosu pozitívnych informácií, ktoré ovplyvnia ergo – informačný systém koňa a jeho reakcie spätne. JE LEN LOGICKÉ, ŽE DOCHÁDZA KU KOMPLEXNEJ STIMULÁCII ČLOVEKA.**

NA ZÁVER TREBA PODOTKNÚŤ, ŽE NIE INTERPRETÁCIA, TEDA ANALÝZA HISTÓRIE JE PRE KLIENTA DÔLEŽITÁ. INTERVENČIA JE „TU A TERAZ“. VEĽA TAKÝCHTO KLIENTOV SA DOSTÁVA NA PSYCHIATRIU PRE DEKOMPENZÁCIU. PRETO VARUJEME PRED ŽIVELNÝM UPLATŇOVANÍM ANALÝZY, KTORÉ JE ČASŤ!

PRÍLOHA – Model premenných faktorov alternatívnej emočnej skúsenosti v hippoterapii – Tílešová (2001)

Faktory alternatívnej emočnej skúsenosti podľa Kupper-Heilmann	Hierarchický model potrieb podľa Maslowa	Psychosociálny aspekt vývinu podľa Eriksona s aspektom morálneho vývinu podľa Kohlberga a vývinový aspekt EIS	Morálny rozvoj podľa Muszyňského
<p>1. Skúsenosť byť nesený koňom</p> <p>Zážitok akceptácie klienta a zotrvania vo vzťahu</p>	<p>Potreby D – oblasti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bezpečia (istoty, stability, ochrany, štruktúry, poriadku, práva, limitov, oslobodenia od strachu a anxiety) - spolupatričnosti a lásky (terapeutický vzťah) 	<p>1. dôvera versus nedôvera – nádej</p> <p>štádium symbiózy EIS</p>	<p>1. morálna anómia (detský amoralizmus)</p> <p>↓</p>
<p>2. Skúsenosť môcť koňa v kontakte s ním ovplyvniť</p> <p>Zážitok riadiť, určovať, byť schopný, prekonať pocit bezmocnosti vlastnou aktivitou</p>	<p>- ocenenia</p> <p>prvý typ: sily, zvládnutia vecí, kompetentnosti, sebadôvery, nezávislosti</p> <p>druhý typ: rešpekt, status, sláva, dôležitosť, dôstojnosť, uznanie</p>	<p>2. Autonómia versus Pochybnosti, hanba – vôľa (obdobie prekonvenčnej morálky)</p> <p>š. osamostatňovania EIS</p> <p>3. iniciatíva versus vina – rozhodnosť</p> <p>š. adaptácie EIS</p> <p>4. usilovnosť versus menejcennosť kompetencia (konvenčná morálka)</p> <p>š. autonómie EIS</p>	<p>2. morálna heteronómia (morálny konformizmus a egocentrizmus)</p> <p>↓</p>
<p>3. Skúsenosť, že vykonávanie kontroly má zmysel, je nutné a možné</p> <p>Ovládanie pudov koňa aj seba, vycítenie a odvrátenie agresie sprostredkúva zážitok jednania a zrelosti</p>		<p>5. identita versus konfúzia identity – vernosť (začiatok štádia postkonvenčnej morálky) štádium intergrácie EIS</p>	<p>3. morálna socionómia (morálny konvencionalizmus, partikulárna morálnosť)</p> <p>↓</p>
		<p>Potreby B- oblasti:</p> <p>potreba sebaaktualizácie metapotreby - estetické - porozumenia</p>	<p>4. morálna autonómia (morálny racionalizmus, racionálny altruizmus, morálny principializmus – iracionalizmus)</p> <p>↓</p>
			<p>5. Morálny idealizmus (cieľová orientácia) Postkonvenčná morálka</p>

Myslím, myslíš, myslíme

Jana JŮZKOVÁ

Motto:

Jak říkal můj tatínek: "To víš nebo si to myslíš? Myslet, znamená „houby“ vědět..."

Mám úmysl na jednoduchých příkladech upozornit na to, jak člověk dokáže svým vlastním myšlením a případně i následným chováním ublížit nejenom sobě, ale i jiným lidem.

Na začátku mé přednášky bych ráda podotkla, že dnešní téma lze zpracovat z několika úhlů pohledu a tím i následných potíží daného člověka. Vzhledem na časové omezení nebudu vysvětlovat do podrobností činnost energeticko informačního systému člověka, ani rozebírat působení vnějších či vnitřních vlivů na člověka nebo rozvíjet pojem psychika.

Ale protože se pojím psychika, myšlenka a informace v přednášce nevyhnu, tak alespoň uvedu nutné a jednoduché objasnění těchto pojmů z pohledu daného tématu.

Pod pojmem psychická činnost člověka v této přednášce je míněno myšlení s následným vznikem informací. Nebudu rozebírat vnímání, city, inteligenci, chápání apod., které s tímto pojmem také souvisí.

Pokusím se dnes vysvětlit, jak člověk může ovlivňovat sám sebe nejenom při vzniku onemocnění, v průběhu nemoci, ale i jindy.

Například nemoc se často dostaví v momentě, kdy ji člověk nejméně očekává. Mnohdy za svoji chorobu člověk ani nemůže. Záleží potom na jednotlivci, jakým způsobem se k řešení léčby a i k eventuálním následkům své nemoci postaví.

Pro začátek je třeba si uvědomit, že při onemocnění je psychika pouze podněcovatel, není vykonavatel nemoci. Vykonavatelem jsou ne-

vhodné informační toky v energeticko informačním systému konkrétního člověka.

Psychika může zasahovat do energeticko informačních dějů v energeticko informačním systému. Může způsobit pocit zdání choroby přes tělo nebo opravdu chorobu vyvolat přes informační složku energeticko informačního systému. Takto vyvolaná choroba potřebuje určitý čas, který proběhne, než se informace z energeticko informačního systému projeví fyzicky na těle člověka. Z tohto důvodu není možné mít zdravotní potíže ihned po setkání s nepřijemným člověkem.

Proto považuji za nutnost upozornit na častý jev, který je zdánlivě vzdálen od dnešního tématu. Jedná se o subjektivní pocit, že je někdo od někoho energeticky vysáván. Pocit vyčerpanosti se dostavuje hned po setkání s konkrétní osobou nebo například při vzpomínce na tuto osobu. Aktuální pocit ztráty energie je pouze na psychické rovině. Poškozený takto seberegulačně řídí informačně sám sebe, nedochází k žádným energetickým přenosům a už vůbec ne k odebírání energie.

Dá se říci, že myšlenka je koncentrovaná jednotka informace. Vzhledem k tomu, že informace je základ bytí, jsou informační toky řídicím tokem pro správné či nesprávné fungování energeticko informačního systému člověka. (Dle moderních poznatků kvantové fyziky je známo, že mozek zpracovává za sekundu 400 miliard informací a z nich je schopen vnímat za sekundu 2000).

Každý žijící člověk má energeticko informační systém, který není omezen prostorově (dosud nebyly nalezeny jeho hranice). Vzniká počítím a zaniká biologickou smrtí člověka.

Je třeba si uvědomit, že energeticko informační systém i psychika jsou vždy vázané na tělo žijícího člověka.

V energeticko informačním systému máme každý energeticko informační porce, které mají určitou intenzitu, funkci a vlastnickou značku, která určuje příslušnost k danému systému.

Pro zjednodušení si můžete představit, že člověk je plný malých kuliček a každá kulička má svůj úkol. Průběžně každý zdravý člověk dýchá, hýbe se, mluví, tluče mu srdce, myslí apod. Každou tuto činnost zabezpečuje daná energeticko informační porce, v našem příkladu kulička.

Některé energeticko informační porce pracují automaticky. Funkci mají danou, intenzitu aktivují dle potřeby organismu. Nemá smysl mít aktivní svaly ve spaní nebo střevo, když zrovna nezpracovává potravu. V případě nutnosti úniku z nebezpečí se dokáží zaktivovat příslušné energeticko informační porce v potřebné oblasti, například svaly se zaktivují tak, jako nikdy před tím. Člověk přeleze zeď, přeskočí mezeru, uteče.

Zde nastává problém, o kterém bych se chtěla zmínit. Celý komplex energeticko informačního systému, včetně všech jeho energeticko informačních porcí je podřízen psychice, takže člověk do celého sehraného mechanismu má možnost svým vlastním myšlením proniknout a ovlivnit ho. Někdy dobře, jindy špatně, včetně všech pozitivních či negativních následků.

Je zajímavé, že tento problém není omezen pouze na některou sociální skupinu lidí. Příčiny, proč na sebe lidé působí jsou nejrůznější a dá se sem dosadit v podstatě cokoliv – změna zdraví, vzhledu, úspěchu v práci i v osobním životě ap.

Myšlenky vytváří informace formální i obsahové. Z hlediska energeticko informačního nemají myšlenky nic společného s energeticko informačním systémem, jde čistě o psychický jev. Myšlenky mohou nebo nemusí působit psychoregulačně na energeticko informační systém,

záleží na jejich zaměření. Informacemi, které vznikají tvořivým myšlením, dochází k nastavení intenzity funkce energeticko informačních porcí.

Psychologové mají možnost vyhodnotit u člověka představitost, intelekt a podobně. Nemohou vyhodnotit obsah myšlenek, dokud je člověk nevyzloví. Obsah myšlenky i nevyřčené může člověk použít na sebeřízení a tím výrazně pro psychoregulaci energeticko informačního systému.

Myšlenkami o sobě neustále dává člověk do svého energeticko informačního systému formální informace, tím dochází k psychoregulaci tělesné i psychické (tzv. sebereflexe). Trvalý tok informací do vlastního energeticko informačního systému nemusí být shodný s tím, co energeticko informační systém právě potřebuje a co v něm běžně automaticky probíhá, proto může dojít i vlivem myšlenky a tím vzniklé informace k negativnímu ovlivnění vlastního energeticko informačního systému.

Jinými slovy - člověk si svým vlastním myšlením a představitostí vyrobí scénář co mu je a jak dopadne. Vliv myšlenek a následných informací může být pro tělo pozitivní nebo může vyvolat destabilizaci energeticko informačního systému a z toho vyplývající dynamiku tělesných problémů. Pozor na opakované obavy, které tímto způsobem mohou rozběhnout i vážnou chorobu.

Uvedu příklad.

Pavla začne bolet břicho. Bolesti břicha mohou být vyvolané mnoha příčinami – například zánětem slepého střeva, žaludečním vředem, konzumací nevhodných nebo zkažených potravin, zatížením jater či žlučníku, až po úder do břicha. Jedná se o běžné problémy řešitelné od diety přes léky po operaci, tedy běžnými lékařskými způsoby.

U Pavla vlivem salmonelózy došlo při křečích břicha k zneprůchodnění střeva

skřípnutím střevní kličky (ileus) a následně k nutnému operačnímu výkonu. Při operaci a doléčování byla klasická léčba kombinovaná s terapií léčitele. Vše proběhlo v pořádku. Operace se zdařila rekonvalescence byla bez komplikací. Pavel je zdravý, břicho přestalo bolet. Zde nastává problém v myšlenkovém pochodu operovaného Pavla a důvod, proč ho uvádím zde jako příklad. Tento člověk nemá nejmenší příčinu mít střevní potíže tohoto typu znovu. Skříplá klička střeva není onemocnění, které by se běžně opakovalo. Pavel si ale ve svých myšlenkách a představách vytvořil model, že se vše může opakovat. Trpí sice na průjmy i zácpy od dětství, zrovna tak jako jeho rodiče i prarodiče. V současné době se bojí jíst některá jídla, při sebemenším problému se zažíváním okamžitě začne ve svých myšlenkách „šít“, že zase má shodné problémy se střevy a že se bude opakovat operace. Když je mu dobře, neustále se hlídá a pozoruje svoji jizvu a přemýšlí o případných komplikacích.

Pavel byl asi rok po operaci na kontrole, kde byl shledán zdravotní stav po proběhlé operaci v naprostém pořádku, ale nešťastná věta vyslovená lékařem – “Nepamatuji si, zda jsem Vám do břicha uložil střevo zpět dobře” - byla zřejmě byla míněna ironicky. Pavel to

nepoznal a proto tato věta u něj vyvolala nepřekonatelný zmatek, a tím negativní myšlenkový proces a následně intenzivní bolesti břicha. (Věta nebyla nesmyslná – naskládat zpět do břicha správně několik metrů kluzkého střeva není vůbec jednoduché).

Skoro po roce od operace začal přemýšlet, že mu lékař vrátil střevo do břicha špatně a proto je neprůchodné, vsugeroval si bolest břicha. Vůbec si neuvědomil, že by v tom případě nemohl celou dobu chodit na záchod. Bolesti břicha zmizely okamžitě po Pavlově celkovém psychickém zklidnění.

Nyní se Pavel vždy se svým problémem svěří svému okolí včetně léčitele. Léčitel mu vynadá, aby si přestal vymýšlet další nesmysly o své nemoci. Poradí mu, aby vzhledem k rodinné anamnéze jedl s rozumem jídla, která snáší i nyní jako důchodce bez potíží celý život a nepřejídal se nevhodnými kombinacemi jídel.

Zde jsem chtěla názorně říci, jak dokáže Pavel sám svými myšlenkami a představami ubližovat svému tělu. Jeho energeticko informační porce, které mají jako funkci provádět veškeré úkoly spojené se střevními pochody v těle s intenzitou dle aktuální denní doby a příjmu potravy, jsou přetížené. Musí vždy poslechnout Pavlovy informační zmatené pokyny i když zrovna mají odpovídat nebo přijímat živiny z potravy, Pavel je aktivuje svými obavami a tím i zatěžuje. Výsledek se může projevit například jako následná bolest břicha, poruchy s vyměšováním zjevně zcela bez příčiny. Při kontrole v ordinaci je vše v pořádku.

Pokud si však Pavel bude představovat například zanícení střevní stěny nebo problémy okolo jizvy, energeticko informační porce mu tuto představu splní a k daným potížím dojde. Dokonce je časem prokáží i zobrazovací techniky u lékaře. Pavel bude spokojen – vždyť on to přeci říkal od začátku. Prvotní příčinu celého problému, která vznikla v jeho myšlenkách, v tomto případě nikdo nebude hledat a ani ji neodhalí.

K čemu může dojít? Při obavách znejistí psychická stránka člověka, rozběhnou se choroby, kterých se obává nebo se také může oslabit vlastní intenzita ochrany energeticko informačního systému při obavách z negativního působení od jiných lidí.

Zatížení myšlenkovým pochodem je nebezpečné i v tom, že člověk hůře zvládá běžnou zátěž všedních dnů. Může dojít k pocitu, že mu něco chybí v rozsahu vědomostí a při tom se sám necítí dobře po fyzické stránce. S daným problémem se neumí sám vyrovnat a má pocit, že je

opuštěný ve své chorobě. Chorobu si postupně vsugeruje a přes energeticko informační porce dostane projev choroby i na fyzickou úroveň, kde se jí už snaží uzdravit klasická medicína. Léčba u tohoto typu pacienta se nemusí podařit, protože choroba je neustále živena z myšlenkových pochodů pacienta, kde je i základ jejího vzniku.

Sem patří i dva nejnovější trendy, u kterých pro lehčí pochopení uvedu příklad:

S prvním se setkávají lékaři ve svých ordinacích. Pacient má dojem, že má nějakou chorobu nebo mu i lékař poví, že pošle krev na rozbor, aby určitou chorobu vyloučil. Pacient nebo i jeho rodiný příslušník si sedne k internetu. Nastuduje kompletní projevy choroby i možnosti léčby. Začne zkoumat sebe nebo případně dítě. Lidé takto uváděním nastudovaných obtíží v ordinaci svým způsobem nutí lékaře k jiné diagnóze.

Pochopitelně se vlivem negativně ovlivněného myšlenkového pochodu a následných vnucených informačních toků hledané bolesti a příznaky na těle pacienta projeví nejdříve subjektivně a později i objektivně.

Nebo zase naopak druhý trend. Jsou lidé, kteří často nebývají lékaři. Koupí si různé přístroje, udělají si živnostenský list a začnou vysvětlovat lidem, že právě jejich přístroj odhalí případnou příčinu bolesti, utajenou chorobu, parazity v těle apod. Nevadí jim, že mnohdy lékařská vyšetření uvedené problémy vůbec neodhalí. A právě hlavně jejich metoda terapie klienta choroby zbaví. Případně i s užíváním nejrůznějších doplňků stravy, které právě oni za určitý finanční obnos doporučí. (Zde nebudu hovořit o zdravotních potížích, které mohou u klienta nastat při časovém oddálení správné léčby).

Jedná se o to, že si člověk sám v sobě vytvoří program (tzv. sebestprogramování), který následně ovlivňuje jeho život nebo i zdraví. Uvedu dva konkrétní příklady pro jednoduché vysvětlení těchto vnitřních programů:

Jarka je štíhlá dáma středních let. Vypadá skvěle a na svůj vzhled dbá. Snaží se sportovat, jíst střídmě. S postupujícím věkem si začala v myšlenkách vytvářet obavu, že se její postava s přibývajícím věkem změní a s úderem padesátky jí poklesnou svaly a přibudou tukové polštáře v oblasti hýždí. Vytvořila si model postavy a ten přijala za svůj uložení do paměti. Pořád si v duchu myslela ne, nechci. Při přemýšlení nad postavou, jak by nechtěla vypadat si vytvořila vlastní program a její energeticko informační porce ho poslechly a opravdu se její postava v padesáti letech začala tvarovat přesně tak, jak si ji v duchu vymodelovala. Tělo nevzalo na vědomí, že takto vypadat nechce. Mělo vymodelovanou postavu a přání. Poslechlo vytvořený program. Jarku nenapadlo od začátku mít klid, pohodu, pohyb a rozumné jídlo a postavou se příliš nezaobírat, anebo si postavu představovat tak, jak chce, aby vypadala. V tom případě by stárla jako každý jiný, kdo by dělal tak jako ona pohybové a jiné aktivity vhodné pro organismus.

Pochopitelně si člověk nemůže vytvořit program štíhlého těla, ale přitom se nekontrolovatelně přejídat. V tomto případě bude tlustý, tělo zareaguje na nadbytečný příjem potravy.

Druhý příklad se též týká myšlenkového pochodu v hlavě, ale netýká se zatím přímo zdravotního stavu. Jedná se o třicetiletou chytrou vysokoškolačku Leonu. Její maminka neměla štěstí na životní partnery. Leona byla nechtěně dítě a matka jí v dětství dávala jasně najevo, že je jí Leona spíše na obtíž, že ji nechtěla. Nyní je Leona ve věku, kdy se dívky vdávají, mají děti a jsou šťastné. Ona sama by chtěla také rodinu, ale v myšlenkách se bojí, že dopadne stejně jako matka. Chtěla by životního partnera, ale bojí se muže i oslovit jinak než jako kamaráda v partě lidí. Vytváří si tím spoustu mindráků a svým způsobem utíká od reality. Dostává se do „bludného kruhu“. Svoji samotu léčí jezením sladkostí, díky sladkostem tloustne a tím

způsobuje, že se muži za ní neotáčí. V myšlenkách se omlouvá, že není hezká a přitažlivá a v následné depresi se zakousne do čokolády. Kruh se uzavírá. Její tělo reaguje na zatížení z přebytečných kilogramů a tím vznikají následné choroby. Pro ostatní se tváří, že chce zhubnout, ale večer ve své samotě jí sladkosti dál. Dobře míněné rady svého okolí se zájmem vyslechne a udělá si sama co chce. Vždyť ona je to nechtěné dítě.....

Příkladem zde může být i myšlení matky na dítě. I já jsem dělala podobné chyby. V případě mého astmatického dítěte jsem se u každé rýmy bála záchvatu. Pochopitelně záchvat přišel a dítě skončilo v horším případě v nemocnici na kapátkách. Dalo mi hodně práce, než jsem si u rýmy řekla. Ano, má rýmu, kterou vysmrká a je zdravé. V kombinaci s lékařskou terapií vysmrkalo a bylo fit bez záchvatu.

Další a vážný problém je zdánlivě trochu mimo původního tématu. Chci upozornit na to, že nemusí pomoci myšlenek ubližovat člověk jen sám sobě, ale může ublížit z neznalosti i jinému člověku. Vlivem neúplných zpráv, dohadů, pomluv si člověk vytvoří představu, která může způsobit vymyšlení různých variant řešení celé situace a následně i myšlenkových pochodů coby kdyby. Výsledkem mohou být nedorozumění, rozepře mezi lidmi z okolí nebo i na pracovišti.

Lidé používají též nonverbální komunikaci, neříkají některé myšlenky nahlas. Podstatné je, že každému slovu předchází myšlenka, která nemusí být vždy kontrolovatelná vědomím, tzv řeč bez myšlenky.

Každého člověka ovlivňují informace obsažené v myšlenkách a pod myšlenkami a tudíž zapojitelné do informačního toku energeticko informačního systému.

Toto je důvod, proč u některých lidí dochází k poruchám energeticko informačního systému a následně přes informace i k tělesným potížím. K poruchám energeticko informačního systému

dochází i následkem vnějších vlivů, vnitřních vlivů, mezilidských vztahů, mechanicky, chemicky apod. Příklad epidemie – někdo onemocní, jiný ne. Většinou onemocní ti, kteří se epidemie bojí.

Dalo by se říci, že to, co se děje v našem nitru, vytváří realitu kolem nás.

Opět uvedu modelový příklad z mé nejbližší praxe:

Byli dva kamarádi, kteří se oba zajímali o alternativní medicínu – Ivan a Petra. Občas se sešli a v pohodě si popovídali. K tomu se připletl Sváta, který neměl rád Petru. Petra ho ani neznala, ale on ji nejspíš něco záviděl, je jedno co.

Ivan se náhle, pro Petru z neznámého důvodu, začal domnívat, že na něj někdo negativně působí. Ivan začal hledat původce svých potíží a začal porušovat základní pravidlo psychotroniky – vstupoval do energeticko informačních systémů cizích lidí bez jejich povolení! V myšlenkách mu postupně začaly vznikat negativní emoce a obava, že mu někdo ubližuje se stupňovala. Pochopitelně si sám sobě svým jednáním zeslaboval intenzitu funkce energeticko informačních porcí, které mají za úkol chránit vlastní energeticko informační systém. Proto narušenou ochranou do svého energeticko informačního systému začal přijímat nechtěně běžné primární struktury, které jsou v našem okolí. Svě chování nezměnil. Ochrana složka energeticko informačního systému se neměla možnost obnovit. Díky tomu se trvale necítil fyzicky dobře. Dostal se do tzv „bludného kruhu“, vzniklé obavy se postupně zvětšovaly. Následně se začaly zesilovat stávající zdravotní potíže, ale i projevovat nové zdravotní potíže.

Napadlo ho, zeptat se Sváti, kdo by na něj mohl negativně působit? Sváta v duchu zajásal a uvedl jméno Petry, která o ničem nevěděla a nikomu neublížila ani malinko. Výsledek je, že Ivan na základě zcela vymyšlených informací od Sváti přerušil všechny styky s Petrou. Nic jí neřekl ani nevysvětlil.

Je třeba si opět uvědomit, že na začátku celé zamotané situace stál člověk a neúplná nebo úmyslně pokroucená informace.

Zde je dobré připomenout, že stačí myšlenka, která má destruktivní náboj, aby zpětně ohrozila vlastním negativním informačním působením ochrannou složku energeticko informačního systému toho, kdo ji vymyslel.

A opačně, konstruktivní myšlenka působí na původce v informační rovině energeticko informačního systému pozitivně.

Jinými slovy - lze hřešit myšlenkami, nejen slovy a skutky.

Vrátím se k myšlenkám, které mají vést k uzdravení někoho blízkého, známého nebo i úplně cizího člověka. Vše je v pořádku, když někomu někdo všeobecně popřeje hodně zdraví nebo při vyžádané cílené a kvalitní pomoci či spolupráci mezi lékařem, pacientem a případně i lékařem.

Problém nastane, když chce někdo pomoci myšlenky a následně informace vstoupit do cizího energeticko informačního systému bez souhlasu majitele, v našem případě nemocného. Například některé kurzy přímo nabádají, aby lidé mysleli na nemocné blízké i známé a léčili je cíleně, aniž by si nemocný jejich pomoc vyžádal. Zde by měl automaticky naskočit program Závory, který však ne každý zná a má nastaven, protože zmíněné kurzy o něm nemluví. Nechci zde o programu Závory hovořit, už se tady o něm v minulosti mluvilo. Lidé si neuvědomují, že prostřednictvím myšlenkového pochodu v hlavě vytvoří informaci, která druhému může být i nechtěně hodně ublížit, protože ve skutečnosti nemocný potřebuje v daný okamžik zcela jinou pomoc.

Následky vlivu myšlenky, která vede k nevyžádané nebo i vyžádané, ale nekvalitně provedené informační terapii mohou být pro nemocného člověka velmi nebezpečné a v konečném stádiu

při opakovaném vlivu mohou mít i katastrofální následky bez možnosti pozitivního zvratu zpět.

Zde je problémem, že člověk, který takto konkrétně na nemocného nebo nemocné lidi myslí, si v nevědomosti ani nepřipustí, že vlastně ubližuje jinému člověku, na kterého být v dobrém, ale nevyžádaně myslí, čím provádí svým způsobem nechtěný a mnohdy neodborný zdravotní zásah, ve snaze o nápravu kompletního zdravotního stavu.

Jako zcela jednoduchý příklad lze uvést hnisající ránu. Není hlavní cíl ránu zacelit, ale ránu vyčistit, zastavit příčinu hnisání a potom teprve nechat srůst. Všechny hnis musí z rány ven. V případě předčasného uzavření by vzniklo nežádoucí ložisko problémů pro tělo.

O to horší je působení více lidí najednou, když o sobě vzájemně neví nebo i ví, ale bez domluvy, každý má jinou myšlenku a následně informace způsobí, že energeticko informační porce v energeticko informačním systému nemocného dostávají zcela zmatené pokyny, tudíž neví, který pokyn mají plnit.

Příkladem mohou být například pacienti na jednotce intenzivní péče, kterým se náhle zvrátí zdravotní stav bez zjevné příčiny i když jsou trvale na ustálené terapii, která jim zabírala. Pro uzdravení je třeba přerušit působení nevhodných a nevyžádaných informací vytvořených vlivem nevyžádaného, neodborného a nepotřebného myšlení a tím i následně informační

ovlivňování zdravotního stavu pacienta od jednoho člověka nebo skupiny lidí. Pokud se tento zákrok udělá včas, pacientovi běžná léčba znova zebera a má možnost se v rámci svého zdravotního postižení uzdravit. V opačném případě nemusí i dobře nasazená terapie zabrat, pacient může mít vážné zdravotní následky nebo i zemřít díky přetrvávajícímu vlivu mylných informačních pokynů pro jeho energeticko informační porce.

A nyní zpět k problému všeobecně.

Někoho napadne otázka, kde se rodí myšlenky a jak je zastavit? Jak je kontrolovat?

Výzkum myšlenek se neprovádí, není jak.

Část myšlenek se sdílí okolí, část zaniká, část se nesdílí – jsou určeny pro člověka, zůstávají v něm a ovlivňují ho. Místo vzniku myšlenky není určeno a asi z hlediska prostoru neexistuje. V medicíně se dříve přednášelo, že centrum myšlení probíhá v čelním laloku mozku, ale existují pacienti, kteří tento lalok mají poškozený po úrazu, ale myšlenkové pochody u nich probíhají bez omezení. Jen pro zajímavost, existuje též hypotéza, že myšlenka neprobíhá v našem reálném čase a že vůbec nemusí vznikat právě v mozku.

Jak je myšlení spojeno s vůlí, když vůle je chtěnou aktivitou člověka? Člověk může být nejenom při meditaci cíleně a chtěně bez myšlenky, která by bránila dané aktivitě. Vůle se neděje na konkrétním místě. Myslet se musí chtít, obsah myšlenky je dán osobností člověka a jeho znalostmi o dané problematice. Myšlenka je tvorba – obsahová tvořivá forma pro jednotlivce. Formální stránka je daná jazykem myšlenky.

Jaký je osud myšlenek?

Každá nová tvůrčí tvořící obsahová myšlenka, může se jednat o informaci zcela novou nebo již existující, ale částečně změněnou, zůstává v informačním depu.

Tyto informace jsou dostupné pro každého, kdo dá správnou otázku a ví přesně co chce vědět. Vstoupit do tohto depa informací není lehké. Správnost otázky nesmí plynout ze zvědavosti, ale z nutné potřeby pro někoho nebo pro sebe.

Někteří lidé se snaží najít odpovědi na otázky – proč jsou na světě, mají snahu poznat nepoznané. Účastní se nejrůznějších rychlokursů, kde údajně dochází k vylepšení činnosti mozku, k zvýšení inteligence člověka. Některé kurzy se liší, jiné doplňují. U lidí může dojít k pocitu nenaplnění a dalším

nebezpečím je, že dochází k nesprávné interpretaci poznatků nebo zážitků z kursů a tím i jejich špatné aplikaci do praxe, ať už u sebe nebo při radě pro známé či pacienty. Člověk nově hledá další poznatky, někdo si i uvědomuje případný rozpor mezi informacemi, které na kurzech získává. Někdo opakovaně říká slova nebo provádí praktiky, které mu lektor na kurzu ukázal. Většinou ze začátku nevěnuje pozornost zhoršení i svého zdravotního stavu. Typické pro následnou destabilizaci energeticko informačního systému je pocit psychické nemohoucnosti, pocit neschopnosti říci plynulou větu, formulovat přesně myšlenky, dynamika měnících se subjektivních zdravotních potíží. Takto postižený člověk se začne bát, že na něj působí cizí lidé, duchové mrtvých apod. Viditelně se necítí dobře a připadá si, že vážně onemocněl. Má strach, úzkost, smutek, deprese, poruchy spánku atp. Vnitřně v něm dochází vlivem vlastních myšlenek a následných informací ke vzniku sebezničujících specifikovaných údajů, které mají společného jmenovatele. Zde nepomůže léčbou ani psychiatr, protože nejdřív je třeba přerušit úplně prováděné praktiky z rychlokurzu, následně přerušit daný myšlenkový pochod a tím i vliv, který způsobil zdravotní problém, až potom teprve vše upravit potřebnou léčbou.

Zde vzniká otázka, zda bude možné takto poškozený energeticko informační systém upravit do původního stavu a bez následků. Záleží na druhu poškození, ale i na případném oslabení energeticko informačního systému před celou aktivitou.

Nejrůznějšími špatně vedenými praktikami autohypnózy, doporučenými instrukcemi z kurzů, rychle naučenými šamanskými a i jinými praktikami může dojít až k nevratnému porušení centrální nervové soustavy.

Zde nebudu uvádět konkrétní příklad. Znáám lidi v mém okolí, kteří se takto chovají a mají i zdravotní problémy.

Je jen třeba rozlišit tyto lidi od psychiatricky nemocných pacientů. Často se zaměňují. Tím chci upozornit, že psychiatrické diagnózy je nutné léčit na psychiatrických a ne u léčitelů, protože původ těchto onemocnění není v poruše energeticko informačního systému a nelze je léčit informační terapií.

Nemám v úmyslu touto poznámkou zde rozvinout diskusi, která vyústí do debaty léčitelů jak, kdy, kde, kdo a koho vyléčil z psychiatrické diagnózy, ani následnou debatu zde sedících lékařů, že léčba tímto způsobem není možná u čistě psychiatrických diagnóz.

Chtěla jsem upozornit na to, že každé tělo poslouchá a snaží se splnit pokyny, které dostává z vlastní psychiky, vnímá myšlenky s následnou informací. Je ideální nedávat tělu „zmatené nebo neúplné“ pokyny a současně je vhodné naučit se naslouchat vlastnímu tělu, které nám „přesně říká“ co chce a co potřebuje v daný okamžik – najíst, napít, odpočinout, spát, hybat se, přikrýt, sundat svetr apod.

Sladit svoje myšlenky s potřebami těla. Nezanedbat chorobu s lehkostí, že to nic není, ale současně si pomoci myšlenek nezhoršovat intenzitu i funkci energeticko informačních porcí a tím následně i vlastní zdravotní stav.

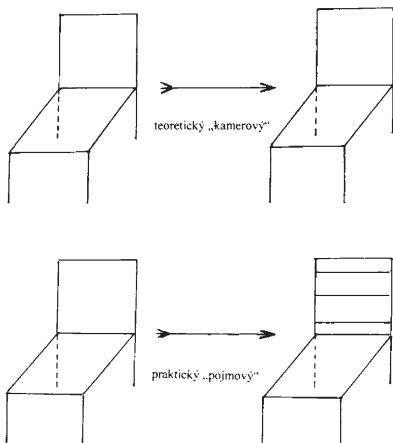
Telepatie a stroj času

Ing. Aleš RUMLER

Možná se vám bude zdát divné jak tyto pojmy spolu souvisí ale skutečně souvisí, což bych ukázal v následném textu.

S pojmem Telepatie jsem se již setkal v průběhu studentských let. Byla to tehdy málo dostupná knížka B. Kavky „Nové základy experimentální psychologie“ a později knížka Dr. Rejdáka „Telepatie a jasnovidnost“ a samozřejmě to byly různé novinové články s touto tematikou. V uvedené knížce byly experimenty z přenosů různých obrázků. Při jednom experimentu byl telepaticky přenášén obrázek židle. Bylo velmi zajímavé, obrázky židle byly tvarově odlišné jak u „vysilače i přijímače“. Z tohoto pokusu bylo zřejmé, že se jedná o přenos pojmů, který byl u obou subjektů rozdílný obr. 1.

Obrázový telepatický přenos předmětu židle.

Praktickou zkušenost s tímto fenoménem jsem získal až po založení Psychoenergetické laboratoře Prof. Kahudy, kterého jsem se účastnil. Tyto experimenty, které se tehdy prováděly se týkaly medicíny, včetně diagnostiky na dálku a s úspěchem je tam prováděl můj pozdější pří-

tel a léčitel J. Paseka. Při těchto experimentech při kterých se prováděla diagnostika na dálku, někdy nastal problém. Paseka vždy říkal, že k provedení této činnosti mu stačí znát datum narození a on to udělá. Z počátku ten datum Pasekovi sdělovali lidé, kteří diagnostikovaného znali ale jednou se stalo, že datum narození Pasekovi sdělila zdravotní sestra z jeho chorobopisu a dotyčného osobně neznala a nastal problém. Zjistilo se totiž, že takto takovou činnost nejde takto udělat a je to možné pouze provést tak, že ke kontaktu z nemocnou osobou potřebujeme člověka, který dotyčného zná nebo mít od takového člověka „kontaktní předmět“, který měl nějakou dobu dotýčný u sebe. Nejznámějším takovým předmětem již od dávnověku byly jeho vlasy. S tímto předmětem se setkáme i v pohádce „O Dědu Vševědovi“ kdy Plaváček jde pro jeho vlasy aby získal odpovědi na problémy se kterými se potkává na své cestě k „Dědu Vševědovi“. Velmi dobře nám také poslouží obrázek nebo fotografie. Pokud čtete cestopisy tak se také dozvídáme, že Šamani v exotických zemích se velice báli, když uviděli své fotografie, protože velmi dobře věděli, že někdo může pomocí nich s nimi „manipulovat“ na dálku. Taková manipulace je známa také pod názvem „VÚDŮ“. Protože kontakty touto technikou je možné provádět i s osobami, které nejsou mezi již dávno mezi námi ukazuje se skutečnost, že „Duše“ člověka musí mít specifický kód a hmota musí mít „Paměť“ kde se průběhu života tento kód uloží u věcí, které nosíme u sebe a nemusí to být jenom jeden kód, který hmota zaznamená a její paměť uloží, může to být kód i od více osob a tak, když tento kód z hmoty snímáme musíme mít určitou představu o tom, se kterou osobou chceme mít

kontakt teda znát její kód. Pracovně si to můžeme vysvětlit tak, že náš mozek si může z kódů, které nám poskytuje kontaktní předmět vybrat ten, který nás zajímá a s ním dále pracovat. Toto se potvrdilo i při jiných experimentech.

Je velmi zajímavé, že také je možno provést tento experiment: Chceme např. provést diagnostiku dcery o kterou vás požádala její matka. Proveďte se to takto: Dáme tělu matky mentální příkaz aby „zobrazilo“ tělo dcery a můžeme na těle matky provést její diagnostiku. Z experimentů, které jsem prováděl jsem zjistil, že kontakt z druhou osobou nejde provést pokud je tato osoba pod vlivem některých léků nebo alkoholu. Na dálku lze nejen diagnostikovat a léčit ale i provádět i jiné věci. Je třeba mít na paměti, že vyslané „Zlo“ se 3x vrátí!

Další zajímavostí telepatického přenosu informací jsou tyto a zde bych si dovolil začlenit člověka do celého živého společenství, je totiž skutečnost, že při takovém přenosu informací mezi lidmi vůbec není překážkou jazyková bariéra. Celý problém vypadá teoreticky tak, jakoby se přenášené informace v mozku pomocí nějakého geneticky zakódovaného programu převedly do jakési univerzální řeči ve které si celé živé společenství vyměňuje informace a v této formě se provede přenos a potom je to zpět převedeno do formy kterou jsou „jedinci“ schopni pojmově chápat např. ve svoji „mateřčině“. Pod pojmem jedince si je možné představit celou plejádu organismů v živé přírodě. Celou záležitost o které pojednává předchozí text a se týká přenosu informací bych mohl ukázat na následujícím schématu.

Vstup do systému a může být: Obrazový, zvukový, tepelný, atd.

Pojmové vyjádření přenášené informace a její dotváření např. v konkrétním případě obrázkem židle, který je zafixovaný v paměti, dále se to také dá udělat s pomocí vyjádření dotyčného

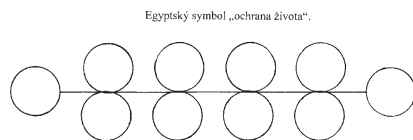
pojmu zvukovými signály to jest řečí, které dotyčný získal pobyt v určitém společenství, většinou v rodině, která ho vychovala a tyto jsou v paměti fixovány na určité paměťové struktury. Jejich vyzařování se složí do signálu, který při přenosu podráždí stejné biologické struktury u osoby, která pomocí spirálových polí signál přijme a zformuje do pojmů, a následně převede do obrazového nebo zvukového vyjádření i když toto výsledné vyjádření může být v detailech trochu jiné. Tím se dá vysvětlit např. to, že tvar židle bude odlišný od tvaru, který byl přenášen a také to, že přenášená informace bude mít jiný zvukový výstup a tím padá jazyková bariéra. Signály, které jsou takto v přírodě vysílány musí zřejmě asi sloužit k tomu aby se v přírodě zachovala určitá rovnováha. Potom musí k obecné informovanosti v tomto celém systému sloužit něco co bych vyjádřil pojmem „Univerzální řeči přírody“.

Tím se zajistí určitá kvalita přenášené informace. Do přenosové trasy se mohou napojit i jiné živé systémy, které na přenášenou informaci mohou reagovat. Myslím si, že na těchto principech přenosu informací v přírodě funguje mnoho mechanismů fungujících na bázi energetické, chemické nebo v kombinaci, zajišťujících rovnováhu v přírodě a my toto odbudeme rčením příroda si s tím problémem poradí. Pokud si rovnováhu v přírodě přestavíme jako prkno na, kterém se houpají „dva jedinci“ kdo je potom „Ten“ co stojí uprostřed a zajišťuje rovnováhu v systému? Pokud si tuto otázku položíme tak se dostaneme k systému, který hmotný svět ovlivňuje a je to svět duchovních bytostí, které hmotný svět ovlivňují. O tom však víme velice málo. Každý člověk vysílá aniž si to uvědomuje informace, které zachycuje celé živé i neživé společenství a to na ně reaguje. Poznání univerzální řeči přírody, předpokládá poznání vlastností energetického pole, které tyto informace většinou přenáší a

někdy ho nazýváme „Bio-Pole“. Pohádky také popisují, že je možné naučit se řeči zvířat atd. Experimenty s rostlinami to ukazují.

Ještě než se budu těmito záležitostmi dále zabývat popíši zajímavou událost, kterou jsem zažil na kongresu ve Varšavě v Polsku. Týká se skutečnosti, že při telepatickém přenosu informací není problém jazyková bariera. Na začátku musím říci, že moje jazykové znalosti nikdy nabyly moji silnou stránkou. Kongres navštěvovala jedna paní pocházející z Indie a tuto paní doprovázela Polka, která s ní žila v Londýně. Tato Polka seděla před jejím vystoupením v sále vedle mne. Od doby co si tam sedla jsem měl velice nepříjemný pocit, který jsem znal ze své léčitelské praxe a to když mě navštívil člověk nemocný rakovinou. Skrytě jsem si udělal diagnostiku a ta toto onemocnění potvrdila. V době než dotyčná odešla tlumočit vystoupení dotyčné paní do polštiny pokusil jsem ji vysvětlit, že by se měla léčit a že by to ta paní byla schopna udělat. Byl jsem ale dost nevybíravým způsobem umlčen, slovy je to moje „Karma“ a že mi do toho nic není. V době kdy tato paní prováděla s celým sálem meditaci, která měla za cíl vnést do srdcí účastníků pohodu a klid a já jsem tuto meditaci již na minulém kongresu zažil, chtěl jsem vidět zda se jí podaří „uspat“ celý sál. Bylo to zajímavé, protože někteří účastníci i chrápali. Indka se dívala po spícím sále a jak se naše oči střetli začal jsem s ní česky mentálně „mluvit“, máš nemocnou překladatelku můžeš ji vyléčit udělej to. Po skončení meditace, když již všichni byli v bdělém stavu byla přestávka a já viděl, že Indka někoho hledá a vůbec jsem netušil, že mne. Po chvíli jsme se střetli a začala ke mě anglicky hovořit v tom smyslu, že to udělá, dokonce mi nabídla krásnou meditační hudbu, kterou mě slíbila předat druhý den. Já jsem ji nabízel jako pomůcku k dotyčnému léčení jeden ze zajímavých znaků, který jsem před

léty objevil ve známé Ceramově knize „Bohové, Hroby a Učenci“, kde je ukázka překladu egyptského textu a tento znak je spojen s pojmem „Ochrana života“ obr. 2.

Egyptský symbol „ochrana života“.

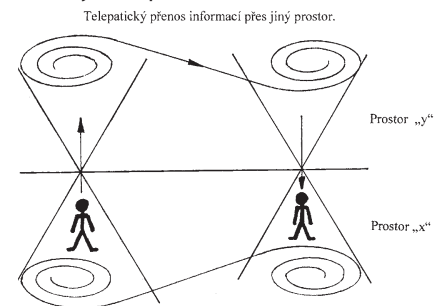
S tímto znakem jsem experimentoval a skutečně může jeho nošení ovlivnit některé životní funkce ale i záření Geo-zón. Dotyčná paní mě potom položila otázku jestli tento znak „znám“, já jsem odpověděl, že ano. Paní se mě potom hluboce poklonila a udělala to vždy, když jsme se ten den střetli. Bylo mě trapné se jí s moji znalosti angličtiny na to zeptat, proč to dělá. Druhý den zřejmě odjela a tak tu její krásnou meditační hudbu nemám.

Z literatury jsou známa telepatická vazby mezi jednovaječnými dvojčaty, sourozenci, vůbec v rodině. Rád chodím nakupovat a to většinou potraviny když chodím v poledne z práce domu na oběd. Mnohokrát se však stalo, že žena na cestě z práce domu koupila stejné věci. Stává se to tak často, že dnes když něco koupím a je to dříve než ona jde z práce, musím jí o tom informovat.

V následném textu bych vás rád něco řekl o podivné události, která přispěla k tomu, že jsem později byl schopen vysvětlit na základě této události model telepatického přenosu informací pomocí jiného prostoru a tím vysvětlit časové anomálie, které vznikají při takovém přenosu informací a z toho vyplývajících dalších skutečnosti.

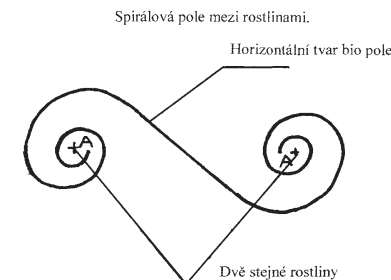
Co se vlastně stalo, v té době jsem ještě pracoval ve výzkumném ústavu kde jsem zkoumal vlastnosti keramických polovodičů, které se používaly k měření teplot a přidáváním různých prvků bylo možné měnit jejich vlastnosti. Právě jsem seděl za pracovním stolem a prováděl chemické výpočty jak přidat do základního materiálu mangan a tak zlepšit kvalitu

zkoumaných polovodičů a stala se tato věc. Vše co se nacházelo okolo mne zmizelo a já seděl jako zamlženém prostoru a naráz se přede mnou objevil zažloutlý list papíru něco jako stránka vytržená z knihy a tam byl nakreslený obrázek. Těžko říci jakou dobu jsem se v tomto stavu nacházel ale pak jsem opět seděl zpět za stolem. Obrázek jsem si okamžitě nakreslil obr. 3 a začal ho ukazovat různým lidem s cílem zjistit co ta kresba vlastně znamená. Nikomu z dotazovaných lidí to nic neříkalo. Vysvětlení co obrázek znamená se „dostavilo“ myslím, že o dva roky později a váže se k tomu zase zajímavá příhoda.

Telepatický přenos informací přes jiný prostor.

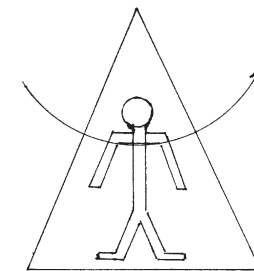
Vlastníme chalupu s malou zahrádkou kde se mimo jiného pěstuje i cibule a sehnat na jaře sázečku byl v minulosti problém. Chodil jsem někdy do práce přes tržnici a jednou na jaře tam sázečku prodávali tak jsem ji pytlík koupil a tím přišel i pozdě do práce. Šéf nabyt přítomen a laborantky si na mém pracovním stole rozdělávaly muškáty, které pocházely z jedné velké rostliny. Položil jsem pytlík s cibulkami sázečky na stůl abych se z nákupem pochlubil ani nevím jak mě napadlo vzít do ruky proutek a začít se s ním pohybovat mezi květináči s muškáty. Moje spolupracovnice reakce proutku pozorovala a vzala do ruky sáček s cibulkami a kladla je do míst kde proutek reagoval. K mému velkému překvapení se ukázalo, že rostliny spojuje energetické pole ve tvaru spirály obr. 4.

Na parapetu okna byl květináč ve kterém byla Aloe, postavil jsem ho k muškátům ale žádné pole se mezi nimi nevytvořilo. Do Aloe jsem píchl špendlíkem a k mému překvapení se mezi těmito jedinci spirály objevily a trvaly asi 10 minut a pak zanikly. Udělal jsem další pokusy a opět se ukázalo, že mezi rostlinami jednoho druhu zřejmě existuje stálé energetické a informační pole a mezi ostatními rostlinami jenom v případě ohrožení.

Toto bylo první co mě pomohlo dotyčný obrázek pochopit ale se stala další příhoda. Kreslil jsem na dálku na plánu bytu Geo-zóny a vedle mě stála paní co dobře vidí Auru a pozorně mě sledovala. Když jsem vše zakreslil, řekla mě, že v době když jsem to začal kreslit se kolem mé postavy rozsvítil trojúhelník, který začal rotovat a vytvořil kužel obr. 5.

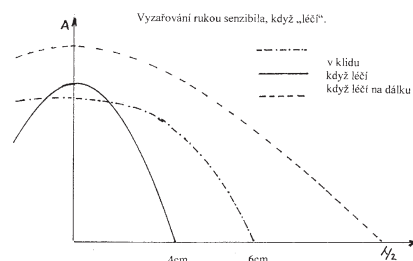
Rotující kužel subjektu při meditaci.

Později jsem si všimnul, že takový kužel se vytvoří u lidí při meditaci i při každém soustředění na nějakou věc a Indové ho nazývají

Pytha. Další pokusy jsem udělal s lidmi. V sále kulturního domu jsem postavil dost daleko od sebe dva subjekty a začal se mezi nimi pohybovat s proutkem a žádné pole mezi nimi jsem nenašel ale jak začali subjekty na se myslet spirála se mezi nimi objevila. Byla velká škoda, že jsem neměl k dispozici jednovaječná dvojčata.

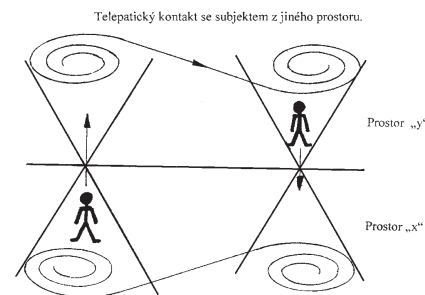
Na základě těchto experimentů jsem byl schopen pochopit obr. 3 a to, že telepatický přenos informací se děje tak, že je prováděn pomocí jiného prostoru a nasvědčují o tom experimenty kdy se tyto přenosy prováděly z ponorek, kdy docházelo k časovému opoždění při přenosech informací. Souběžně jsem se pokoušel zjistit na jakých vlnových délkách se při přenosech a soustředění subjektů vysílá. Vedení na, kterém jsem to chtěl změřit mělo délku 5m. Jak Aura vysílací záření léčitele při léčení kmitala je ukázáno na Obr. 6.

V klidu kmitala na vlně 6 cm, když subjekt přímo působil na nemocného kmitala na vlně 4 cm a to ukazuje na zvýšený přenos energie z léčitele na nemocného to se projevilo zkrácením vlnové délky. Další křivka ukazuje změnu vlnové délky, když léčitel působí na dálku na vzdálený objekt záření léčitele se posunulo do oblasti dlouhých vln a k jejich změření byla délka vedení na, kterém by se to dalo změřit nedostatečná. Nebylo možné změřit na jak dlouhých vlnách léčitel při této činnosti vyzářoval.

Na obrázku 3. máme při přenosu obě osoby ve stejném prostoru a co, když jednu osobu

umístíme do dimenze přes kterou se konkrétní přenos uskutečňuje obr. 7 a dáme to celé dohromady z jedním postulátem hermetické filosofie a to: „Co je dole je i nahoře“ a vedeme celou úvahu dál pak máme jakéhosi dvojníka, který žije „naš život“ v jiném prostoru a samozřejmě v jiném čase.

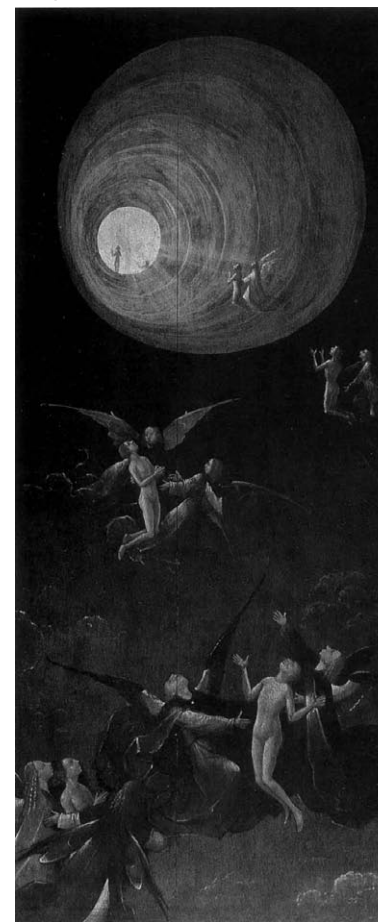

Potom z tohoto pohledu pokud s ním navážeme telepatický kontakt může být jeho minulost naše být budoucnost a samozřejmě, že to může být i opačně. Tyto vazby může změnit to, že jsme od Boha získali svobodnou vůli, která může během události změnit. Zdá se vám, že se do jiné dimenze nemůžeme dostat? Já to nepokládám za technicky nemožné. Klíčem k bráně „Času“ je spirálová anténa, tvořená bifilárně točenou cívkou, kterou léta používám k léčení různých zánětů atd. Tato anténa, když ji pozorujeme z boku vyzářuje rotující kužel. Když do ní přivedeme „energii“, která je produktem Bio-Pole o různé frekvenci a intenzitě, mění se rotace kuželu obr. 8.

Zajímají mne obrazy a velice se mě líbí obrazy, které pocházejí od nizozemských mistrů.

Mezi tyto středověké mistry patří i Hieronymus Bosh. Žil v letech 1450-1516 a jeho vlastní jméno bylo H. B. van Aken. Jeho tvorba zahrnuje náboženské obrazy a také fantastické a imaginární výjevy Posledního soudu u kterého bych se chtěl zastavit. Tento malíř nám na tomto obraze ukazuje rotující kužel z možností průchodu do jiné dimenze. Zobrazil to co Moody popisuje v knize „Život po životě“ obr. 9.

Tento obraz má také název, který s touto knihou souvisí jmenuje se „Poslední soud“. Co říci na závěr.

Toto povídání na uvedené téma není nějaké dogma ale ať vám poslouží k zamyšlení nad tím, že někde končí „Fyzika“ jak si ji dovedeme představit v hmotném světě a reálně se ukazuje, že navazuje na řídicí systém „Duchovna“ o kterém to víme velice málo, protože k pochopení a poznání mnoho jevů v přírodě nás omezuje v poznání také délka našeho života.

Referáty neprešli jazykovou ani odbornou korektúrou.
Za správnosť a pravdivosť obsahovej stránky jednotlivých referátov zodpovedajú ich autori.